

Onsdag den 16. november 2011 (D)

1

11. møde

Onsdag den 16. november 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til statsministeren om erhvervs- og vækstministerens tid som formand for DKP (hasteforespørgsel).

Af Søren Pind (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mette Bock (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 15.11.2011. Fremme 15.11.2011).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er statsministerens holdning til, at formanden for det syddanske regionsråd, Carl Holst, ifølge Fyns Amtsavis den 10. november 2011 oplyser, at beslutningen om at lukke akutfunktionen i Svendborg blev truffet den 13. december 2010, og hvilke konsekvenser mener statsministeren, det bør have, hvis en minister taler usandt i Folketinget?

(Spm. nr. S 686).

2) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Kan statsministeren bekræfte, at der ikke er noget juridisk til hinder for, at hun udtaler sig om, hvilke procedurer der ligger til grund for sikkerhedsgodkendelse af ministre?

(Spm. nr. S 691).

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Skal kommunerne som følge af regeringens såkaldte kickstart af økonomien efter ministerens opfattelse genåbne deres budgetter for 2012 for at kunne gennemføre de ønskede fremrykkede investeringer, som regeringen lægger op til?

(Spm. nr. S 678).

4) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvordan kan den i finanslovsforslaget foreslåede fremrykning af investeringer i kommunerne på 3,9 mia. kr. efter ministerens opfattelse medføre meraktivitet i økonomien i forhold til det, som kommunerne havde budgetteret med, allerede før regeringens såkaldte kickstartspakke blev annonceret?

(Spm. nr. S 680).

5) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvorledes vil ministeren sikre, at færgedriften til og fra de danske småøer skaber grundlag for, at øboerne kan leve en tilfredsstillende og sammenhængende hverdag med morgenafgange, der sikrer, at øboerne kan passe et almindeligt arbejde på fastlandet, og med aftenafgange, der gør det muligt for øboerne at deltage i sociale og kulturelle aktiviteter på fastlandet?

(Spm. nr. S 702).

6) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Hvad agter udenrigsministeren og den danske regering at gøre for at protestere mod den israelske kidnapning af EU-parlamentarikeren Paul Murphy i forbindelse med to skibes sejlads til Gaza?

(Spm. nr. S 689).

7) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er udenrigsministeren tilfreds med den rolle, han har i Københavnerprocessen, som har til formål at udvikle et sæt regler for, hvordan militærmagter skal håndtere fanger i internationale konflikter?

(Spm. nr. S 690, skr. begr.).

8) Til finansministeren af:

Mike Legarth (KF):

Når statsministeren i valgkampen lovede, at en ny rød regering vil kickstarte dansk økonomi med en vækstplan, hvordan forholder statsministeren sig så til, at regeringen med den planlagte vækstplan og en lempelig finanspolitik over de næste 2 år risikerer at svække tilliden til dansk økonomi?

(Spm. nr. S 502 (omtrykt)).

9) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvordan etablering af en betalingsring omkring København kan være en del af regeringens kickstartspakke, og hvorledes effekten heraf er beregnet?

(Spm. nr. S 687).

10) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Kan ministeren forklare, hvorfor han ikke i sit finanslovsforslag har prioriteret en fortsat nedrivningspulje til gavn for landets yderområder?

(Spm. nr. S 688).

11) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig i, at det er utilfredsstillende, at de alkoholordninger, som er vedtaget af Folketinget ved lov nr. 716 af 25. juni 2010, endnu ikke er trådt i kraft og tilsyneladende ikke kan forventes at træde i kraft i indværende folketingssamling, og hvad vil ministeren

i så fald gøre for at fremskynde sagen, så de vedtagne alkoholordninger kan blive implementeret til gavn for trafikikkerheden? (Spm. nr. S 632).

12) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der på det kommende lovforslag om dansk indfødsret optræder en statsløs – muligvis flere – som af Politiets Efterretningstjeneste (PET) af årsager, der ikke er offentligt tilgængelige, anses for at udgøre en risiko for statens sikkerhed? (Spm. nr. S 672, skr. begr.).

13) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren tage initiativ til, at Danmark meddeler FN, at vi ønsker et forbehold i FN's konvention om begrænsning af statsløshed gående på, at statsløse, der anses for at udgøre en risiko for statens sikkerhed, ikke er omfattet af konventionen? (Spm. nr. S 682, skr. begr.).

14) Til skatteministerens af:

Ole Birk Olesen (LA):

Ønsker regeringen på baggrund af den seneste rapport fra de økonomiske vismænd, der viser, at det vil øge indtægterne i statskassen, hvis den sammensatte marginalskat på de 10 pct. højest lønnede sænkes til 60 pct., at forbedre de offentlige finanser ved at sænke marginalsatten? (Spm. nr. S 665).

15) Til skatteministerens af:

Karin Nødgaard (DF):

Kan ministeren forklare, hvordan ældre danskere, der har fravalgt netbank og dankort, skal gebærde sig, når ministeren nu foreslår omvendt bevisbyrde i relation til sort arbejde og kræver, at arbejdet, for at der ikke skal gælde omvendt bevisbyrde, bliver betalt med dankort eller via netbank, og er ministeren ikke enig i, at ministerens forslag stiller ældre mennesker i en situation, hvor de juridisk stilles dårligere end andre borgere på grund af deres fravalg af elektroniske betalingsformer? (Spm. nr. S 666).

16) Til skatteministerens af:

Mette Bock (LA):

Finder ministeren det rimeligt, at virksomheder risikerer at lukke, inden deres sager er afgjort, eftersom Landsskatteretten ikke kan give opsættende virkning for SKAT's krav om sikkerhedsstillelse for skyldig moms, mens sagerne kører? (Spm. nr. S 668).

17) Til skatteministerens af:

Ellen Trane Nørby (V):

Når 2,5 millioner danskere på grund af ændrede fradragsregler får forringet deres pensionsvilkår som følge af regeringens forslag om at overflytte knap 1,9 mia. kr. fra pensionsområdet til statskassen, er ministeren så ikke bekymret for, at danskerne mister incitamentet til at spare op til deres alderdom? (Spm. nr. S 703).

18) Til skatteministerens af:

Ellen Trane Nørby (V):

Hvordan hænger regeringens planer om at skabe vækst og arbejdspladser sammen med, at ministeren nu vil beskatte de selskaber, som har mere end 25 pct. af deres værdier anbragt i ejendomme, kontanter, aktier eller andre værdipapirer, ved et generationsskifte, så de

kommer til at betale væsentlig mere i skat i forbindelse med et generationsskifte?

(Spm. nr. S 706).

19) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvad agter ministeren at foretage sig over for Lejerbo, efter det i pressen er blevet afsløret, at boligselskabets formand for boligbestyrelsen i Mjølnerparken, Muhammad Aslam, systematisk og med til tider tvivlsomme metoder modarbejder integrationen og ligestillingen? (Spm. nr. S 460).

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er det ministerens opfattelse, at økonomiske incitamenter kan være med til at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde? (Spm. nr. S 610).

21) Til børne- og undervisningsministeren af:

Peter Juel Jensen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at kommunerne, jf. formanden for Danmarks Lærerforening, sparer massivt på folkeskolen i 2012? (Spm. nr. S 700, skr. begr.).

22) Til fødevareministeren af:

Esben Lunde Larsen (V):

Vil ministeren redegøre for, om regeringen fortsat har planer om at hæve afgifter på pesticider og tilbagerulle de jordskattelettelser, som VK-regeringen gav danske landmænd, når det på Børsens hjemmeside den 9. november 2011 vurderes at ville koste 13.000 arbejdspladser? (Spm. nr. S 664).

23) Til fødevareministeren af:

Esben Lunde Larsen (V):

Hvilke konsekvenser forventer ministeren, at det vil få for landbruget, ifald regeringen påtænker at gennemføre afgiftsstigninger på pesticider og tilbagerulle de jordskattelettelser, som VK-regeringen gav danske landmænd? (Spm. nr. S 667).

24) Til fødevareministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Er ministeren enig i, at vandløbsplanernes gennemførelse, som de foreligger, vil belaste og forringe landbrugets rammevilkår og konkurrenceevne? (Spm. nr. S 669).

25) Til fødevareministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Er ministeren enig i, at dansk landbrug er i en presset økonomisk situation, med behov for, at konkurrenceevnen styrkes, og hvilke initiativer kan ministeren foreslå? (Spm. nr. S 670).

26) Til fødevareministeren af:

Henrik Høegh (V):

Ønsker ministeren at etablere en ny låneordning til yngre landmænd fra den 1. januar 2012 som erstatning for YJ-låneordningen? (Spm. nr. S 701).

27) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Agter ministeren at leve op til det løfte, som S og SF gentagne gange afgav under valgkampen om bevarelse af akutfunktionen på Svendborg Sygehus? (Spm. nr. S 524).

28) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at de 2 mia. kr. om året, som S og SF tidligere har lovet skulle tilføres psykiatrien, er medtaget fuldt ud på finanslovforlaget?

(Spm. nr. S 525).

29) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Synes ministeren ikke, at selvmordstruede patienter skal kunne køres direkte på psykiatrisk skadestue, når de bliver afhentet af en ambulance?

(Spm. nr. S 579).

30) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Bent Bøgested (DF):

Finder ministeren, at det er tilfredsstillende, at der hersker uklarhed om, hvem der har ansvaret for, at beboere på en villavej har en sikker strømforbindelse, og at der ikke er overharmonisk jordstrøm, der medfører, at folk ikke kan bo i deres hus, da for meget jordstrøm påvirker helbredet?

(Spm. nr. S 704).

31) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Bent Bøgested (DF):

Hvad skal folk gøre, hvis energiselskabet, der har ansvar for strømforsyningen, ikke er lydhør og afviser klager over sundhedsskadelig overharmonisk jordstrøm, samt hvis kommunen, der ligeledes har ansvar, ikke vil udbedre forholdene?

(Spm. nr. S 705).

32) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvilke signaler mener ministeren det sender, når et regeringsparti angiveligt i strid med ligestillingsloven afskediger gravide og kvinder på barsel?

(Spm. nr. S 552).

33) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren af den opfattelse, at mænd er i besiddelse af egenskaber, der betyder, at de er bedre egnede til at bestride jobbet som særlig rådgiver for regeringens ministre end kvinder?

(Spm. nr. S 553).

Lovforslag nr. L 17 (Forslag til lov om ændring af lov om valg til menighedsråd. (Udvidelse af antallet af kandidater, ændring af frist for indlevering af en særlig stedfortræderliste og klagefrist for valgklage til ministeren)).

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Lovforslag nr. L 18 (Forslag til lov om ændring af lov om kommunal ejendomsskat. (Forlængelse af forældelsesfristen for visse krav på tilbagebetaling af grundskyld)).

Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser (Morten Østergaard):

Lovforslag nr. L 23 (Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne. (Hjemmel for udbud af ingeniøruddannelser på Aarhus Universitet som følge af universitetets sammenlægning med Ingeniørhøjskolen i Århus)) og

Lovforslag nr. L 24 (Forslag til lov om ændring af forskellige uddannelseslove m.v. samt om ophævelse af lov om uddannelse til håndarbejds lærer, lov om uddannelse til ernærings- og husholdningsøkonom og lov om sammenlægning og nedlæggelse af seminarier. (Adgang til delegation af kompetence og fastsættelse af klageadgang m.v.)).

Titler på de fremsatte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Europaudvalget har afgivet:

Beretning om midlertidig genindførelse af kontrollen ved Schengen-grænserne. (Beretning nr. 1).

Beretningen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 4:

Forespørgsel til statsministeren om erhvervs- og vækstministerens tid som formand for DKP (hasteforespørgsel):

Hvad kan statsministeren oplyse om erhvervs- og vækstministerens kendskab til, at Danmarks Kommunistiske Parti med ham som formand modtog valuta fra Sovjetunionen?

Af Søren Pind (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mette Bock (LA) og Lars Barfoed (KF).

(Anmeldelse 15.11.2011. Fremme 15.11.2011).

Kl. 12:59

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 17. november 2011.

Hr. Søren Pind som ordfører for forespørgerne for begrundelse af forespørgslen.

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Pind (V):

Hensigten med denne hasteforespørgsel er enkel, nemlig at bede statsministeren om at redegøre for, hvad hun har foretaget sig på baggrund af de informationer, der nys er fremkommet i den offentlige debat om hendes erhvervs- og vækstminister.

I de sidste 20 år er der skrællet lag på lag af historien under den kolde krig og ikke mindst historien om, at DKP modtog sorte penge fra Sovjetunionen. I alle de år har DKP's daværende formand, erhvervs- og vækstministeren, benægtet, at det har fundet sted. Medier har nu afdækket, at det angiveligt ikke forholder sig, som erhvervs- og vækstministeren har sagt. Den tidligere KGB-chef i Danmark er trådt frem og har sagt, at der har været foretaget betalinger; i dag kan man se af Jyllands-Posten, at der til Sovjetunionens kommunistiske parti i 1989 blev sendt en ansøgning fra DKP om overførsler af midler. Dertil kommer, at Hans Jørgen Bonnichsen offentligt har fremsat den udtalelse, at når det kommer til stykket, udgør den situation en større sikkerhedsrisiko end det, som skete omkring hr. Henrik Sass Larsen. Det, vi oven i købet har kunnet konstatere, er, at offentligheden er blevet nægtet arkivadgang til arbejderbevægelsens arkiver.

Det, der er interessant i denne sammenhæng, er at få at vide: Hvad har statsministeren foretaget sig i disse sammenhænge, og, ikke mindst, hvilke overvejelser gør statsministeren sig i denne forbindelse?

Kl. 13:01

Danmarks Kommunistiske Parti, ligesom han har udtalt, at han ikke har autoriseret andre til det.

Når det er sagt, har jeg også et klart budskab til oppositionen: Er det ikke på tide, at vi gør noget andet end at begrave os i personsager, herunder sager, der ligger mange år tilbage i tiden? Det er min opfordring til oppositionen, at de vil være med til at fokusere på de reelle udfordringer, som Danmark står over for. Vi skal skabe balance i økonomien; vi skal skabe ny vækst og nye arbejdspladser; vi skal reformere, så vi får råd til vores velfærd; og vi skal gennemføre en grøn omstilling af vores samfund. Der er rigtig mange mennesker, som gerne vil have et job, fordi de har mistet et – jeg tror, de forventer af os folketingspolitikere, at vi koncentrerer os om vækst, beskæftigelse og fremdrift for Danmark frem for så mange andre ting.

Derfor synes jeg alt i alt, at de emner, jeg her har nævnt, er særdeles alvorlige emner, der fortjener en meningsfuld drøftelse. Det synes jeg at vi skylder demokratiet, og det synes jeg at vi skylder danskerne. Tak for ordet.

Kl. 13:06

Formanden:

Tak til statsministeren for besvarelse af forespørgslen. Så starter vi forhandlingen, og det er igen ordføreren for forespørgerne og for Venstre, hr. Søren Pind.

Kl. 13:07

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Pind (V):

Man kunne vælge at dvæle ved den historiske baggrund, som statsministeren nu bagatelliserer og gør til et spørgsmål om dagen og vejen. Man kunne vælge at dvæle ved de 80 millioner mennesker, som blev myrdet i kommunismens navn. Man kunne vælge at dvæle ved den venstreradikale terror anført af Blekingegadebanden, som ramte Europa, men også Danmark på grund af det her. Man kunne også vælge at dvæle ved erhvervs- og vækstministerens rolle i DKP. Og man kunne vælge at dvæle ved det paradoksale i, at hvis en tidligere formand for Danmarks nazistiske parti stillede op, f.eks. for Dansk Folkeparti, til et folketingsvalg, var det naturligvis utænkeligt, at vedkommende kunne blive valgt. Alt det kunne man vælge at koncentrere sig om. Men sandheden er, at vælgerne jo har forholdt sig til en del af de spørgsmål, og sandheden er, at i de spørgsmål er hver salig i sin egen tro; der er vidt forskellige holdninger i dette Folketing. Men at bagatellisere det, som statsministeren gør, synes jeg ikke man kan.

Statsministeren siger, at hun ikke ved, hvad hun skal svare. Se, det er jo det første, der giver mig anledning til forundring, for sagen er meget enkelt den, at ifølge dansk ret påhviler der statsministeren en særlig tilsynsforpligtelse med sine ministre. Det fulgte af rigsretssagen mod Alberti, hvor den tidligere statsminister J. C. Christensen fik en kraftig påtale af Rigsretten, fordi han ikke havde holdt nøje opsyn med sine ministre og ikke havde undersøgt, om der var noget om sagen. Jeg forundres derfor. Jeg forundres derfor over, at statsministeren har set passivt til, at de her efter min bedste opfattelse dokumenterede udsagn, hvor højtplacerede mennesker i det russiske udenrigsministerium, højtstående udenlandske efterretningseksperter, højtstående eksperter i det danske universitetsmiljø lægger navn til, at det, regeringens erhvervsminister siger, ikke kan være rigtigt. Statsministeren har intet foretaget sig. Man kunne svinge sig op og sige, at det er et brud på ministeransvarlighedsloven. Jeg synes egentlig ikke, det er så interessant, men jeg synes, det er interessant, at statsministeren har valgt intet at foretage sig i forhold til den retlige forpligtelse, der er.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det statsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 13:03

Besvarelse

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil starte med at sige noget, som jeg har sagt en del gange i den seneste tid, og det er, at jeg har fuld tillid til, at erhvervs- og vækstministeren kan bestride sit ministerembede, og at jeg har fuld tillid til, at han vil yde en stærk og værdifuld indsats i regeringen. Så er det forhåbentlig på plads.

Jeg har jo fået rigtig mange spørgsmål i min ganske korte tid som statsminister. Folketingets medlemmer kan spørge mig om alt muligt, og det gør de også, og sådan skal det selvfølgelig også være. Det er en helt afgørende og vigtig del af vores demokrati. En del af de spørgsmål, jeg får, er ret forudsigelige – sådan er det jo også – men jeg må sige, at det spørgsmål, jeg er indkaldt til hasteforespørgsel om i dag, havde jeg ikke lige forudset. Jeg havde ikke forestillet mig, at fire oppositionspartier ville lægge deres samlede kræfter bag et spørgsmål til mig om, hvad jeg ved om, hvad en af mine ministre måtte have vidst for 20 år siden, hvor han var formand for et parti, som jeg intet har haft med at gøre. Jeg ved simpelt hen ikke, hvordan spørgerne – og det vil sige den samlede opposition – forestiller sig at jeg skal svare på det spørgsmål på en meningsfuld måde. Men jeg har naturligvis stor respekt for Folketinget, og derfor vil jeg forsøge at svare så meningsfuldt, som det overhovedet er muligt.

I forhold til mit kendskab til erhvervs- og vækstministerens kendskab til de omhandlede forhold kan jeg blot henvise til, at erhvervs- og vækstministeren mange gange har sagt, at han ikke har modtaget sorte kontanter fra Sovjet i den tid, han var formand for

Lad os gå videre fra spørgsmålet om det retlige ansvar til spørgsmålet om, hvad der så blev af løfterne om åbenhed. Ifølge statsministerens udsagn kan man kigge i regeringsgrundlaget, og der kan man se, at regeringen vil bestræbe sig på at besvare spørgsmål fra Folketinget fyldestgørende. Man kan se, at regeringen vil fremme åbenhed og parlamentarisk kontrol med regeringen, men vi kan jo ikke få noget svar. Vi kan ikke få et svar, selv om en fremtrædende dansk efterretningsekspert som Hans Jørgen Bonnichsen siger, at i teorien er den afpresningsrisiko, der er i forhold til erhvervs- og vækstministeren, større, end den er i forhold til hr. Henrik Sass Larsen. Vi kan ikke få svar på, hvad der har ligget i den sikkerhedsgodkendelse, som statsministeren har foretaget, hverken i forhold til den manglende sikkerhedsgodkendelse, hr. Henrik Sass Larsen har været udsat for, eller den sikkerhedsgodkendelse, som statsministeren har givet erhvervs- og vækstministeren.

Sagen er den enkle, at hvis det er sandt, hvad erhvervs- og vækstministeren siger, er det i alles interesse at få det afklaret. Hvis det er usandt, foreligger der en afpresningsrisiko fra et fremmed land, som ingen i Danmark, heller ikke statsministeren, kan have interesse i.

Kl. 13:11

Formanden:

Der er fire, der har meldt sig til korte bemærkninger, og af praktiske grunde vil jeg sige, at det er det antal, jeg i de første runder vil tage ind, af hensyn til tidsrammen.

Først er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det var to spændende indlæg, hr. Søren Pind kom med. Særlig vil jeg gerne have hørt hr. Søren Pind udfolde lidt mere af alt det, han ikke ville udfolde. Men jeg vil stille hr. Søren Pind et enkelt spørgsmål: Er det sådan, at det er hans og Venstres holdning, at Folketinget skal have oversendt samtlige sikkerhedsgodkendelser, der er givet eller ikke givet af ministre?

Kl. 13:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:12

Søren Pind (V):

Det glæder mig, at hr. Per Clausen har fundet mit indlæg så spændende. Det er en stor ros fra hans side, det har ikke altid forholdt sig sådan. I relation til spørgsmålet om oversendelse af sikkerhedsgodkendelser ved hr. Per Clausen udmærket godt, at det, der gang på gang er blevet stillet spørgsmål om fra oppositionens side, angår en klarhed over proceduren. Det angår en klarhed over proceduren. Men jeg bliver også nødt til at sige, at når der i den offentlige debat fremstår så alvorlige dokumenterede anklager, er det mærkværdigt, at det eneste svar fra regeringen er tavshed. Det kan i sidste ende være ansvarspådragende.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:12

Per Clausen (EL):

Det er bare for at være helt sikker på, hvor langt hr. Søren Pinds ønske om åbenhed går. Jeg kan forstå, at når det kommer til stykket, har hr. Søren Pind ikke noget ønske om at se den nuværende erhvervsministers sikkerhedsgodkendelse. Han vil gerne se en procedure for det. Jeg kan forsikre hr. Søren Pind om, at hvis Venstre har et ønske om i dette Folketing at få et flertal for, at vi får adgang til at se

de procedurer, så har han Enhedslistens fulde og hele støtte. Så det er bare om at komme i gang.

Kl. 13:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:13

Søren Pind (V):

Nu skal hr. Per Clausen passe på. Hr. Per Clausen har jo tidligere stået her i Folketinget og sagt, at hvis regeringens regeringsgrundlag kom til afstemning, ville Enhedslisten stemme imod, og som hr. Per Clausen ved, er oppositionen, i hvert fald Venstre, altid villige til at drøfte sådanne forhold med hr. Per Clausen. Men der var jo ikke så meget handling bag ordene sidst.

Kl. 13:13

Formanden:

Fru Mette Bock for en kort bemærkning. (*Mette Bock (LA)*): Nej, jeg frafalder). Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Hvordan har hr. Søren Pind det med at have siddet i regering med en minister, som har modtaget støtte fra det tidligere apartheidregime? Jeg synes jo, at når hr. Søren Pind har så travlt med lige præcis den her debat, vil jeg blot erindre hr. Søren Pind om, at han indtil for ganske nylig har siddet i en regering, hvor også hr. Brian Mikkelsen var minister. Hvis man læser PET-kommissionens rapport, kan man se, der står følgende:

»I 1988 oplyste en kilde, at tre KU'ere havde deltaget i en delegationsrejse til Sydafrika og Namibia. Rejsen var betalt af det hvide Apartheid-styre, der havde brugt 84.000 kr. på flybilletter og luksus-hoteller. Desuden modtog KU'erne 30.000 kr. til "oplysning" fra en "særlig kasse" af den sydafrikanske vicekonsul Steyn, der ifølge en iagttagelse var tilknyttet den sydafrikanske sikkerhedstjeneste BOSS.«

I den forbindelse må hr. Søren Pind da have gjort sig nogle overvejelser om at sidde i en regering med en minister, der har modtaget støtte fra apartheidregimet, som vi vel kan blive enige om måske er et af de hæsligste regimer, der har været på jordens overflade.

Kl. 13:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:15

Søren Pind (V):

Jeg skal være den sidste til at påstå, at mennesket er ufejlbarligt – absolut sidste. Det ville også udløse moro i denne sal. Men jeg vil sige en ting til fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Sagen er jo den, at der er intet omkring de forhold, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil beskriver i meget runde vendinger, der har givet anledning til nogen som helst mistanke om, at der bestod en sikkerhedsrisiko. Der er intet, der har været holdt skjult i den sammenhæng, og det er jo det, der er interessant, nemlig at når det kommer til erhvervs- og vækstministeren, ændrer regeringen lige pludselig kurs i forhold til hele åbenhedsspørgsmålet. Man ved ikke rigtig, om man vil gennemføre det, man har lovet vælgerne, og man kan ikke rigtig få statsministeren til at sige andet end: at i forhold til det hun ved, så ... Og der bliver ord jo lige pludselig vigtige.

Kl. 13:16

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:16

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Som tidligere udviklingsminister må det vel gå hr. Søren Pind på, at der har siddet en minister i selv samme regering og modtaget støtte fra apartheidregimet. Mener hr. Søren Pind slet ikke, at det påvirker Danmarks forhold til eksempelvis Sydafrika, når der sidder en minister i regeringen, som har modtaget støtte fra apartheidregimet? Jeg synes, at hr. Søren Pind skjøtter meget let hen over det lille faktum, at hr. Brian Mikkelsen modtog støtte fra det tidligere apartheidregime – det er et forhold, som jeg selv mener er temmelig betænkeligt og meget, meget alvorligt, og der har jo i øvrigt også været rigtig meget skrivi om det i den danske presse. Jeg er overbevist om, at den form for kontakt selvfølgelig skader det forhold, vi har til Sydafrika, så jeg forstår ikke, hvorfor hr. Søren Pind ikke forholder sig til det spørgsmål, jeg stiller, nemlig hvordan hr. Søren Pind har det med at sidde i regering med en, der på den måde skader Danmarks omdømme i udlandet, og som har modtaget støtte fra et af de værste regimer på jordens overflade.

Kl. 13:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:17

Søren Pind (V):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil kom til at sige sidder i regering. Så god er verden desværre ikke. Det kan godt være, jeg vågner om et øjeblik og opdager, at det her i realiteten er et mareridt, men jeg tror faktisk, at den er god nok. Jeg tror altså, at fru Helle Thorning-Schmidt er blevet statsminister, og jeg tror faktisk, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil er parlamentarisk grundlag for en socialdemokratisk regering. Så til det vil jeg sige, at jeg sådan set adskillige gange har ført samtaler med repræsentanter for bl.a. den sydafrikanske regering, og der foreligger slet ikke den problemstilling, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil – i et egentlig lidt uklædeligt forsøg på at banalisere spørgsmålet om erhvervs- og vækstministeren – forsøger at fremdrage.

Hvad angår hr. Brian Mikkelsens engagement i forhold til det sydafrikanske apartheidstyre, må jeg fastholde, at den problemstilling ikke foreligger. Så kan man jo sagtens diskutere handlingen, men den problemstilling foreligger ikke. Jeg er sådan set enig med dem, der siger, at det der for 20 år siden i den forstand er historie. Det, vi diskuterer i Folketinget i dag, er efter min opfattelse, om det er en sikkerhedsrisiko, ja eller nej.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke for en kort bemærkning.

Kl. 13:18

Magnus Heunicke (S):

Tak. Jeg synes også, at det var interessant at høre hr. Søren Pind. Jeg kan forstå, man skal helt tilbage til den første af en lang perlerække af Venstreskandaler for ligesom at finde frem til, hvad grunden er til, at vi står her i dag. Det var så Albertiskandalen, som hr. Søren Pind mindede os om. Der er en lang, lang række af Venstreskandaler, og lige meget hvilken man finder frem, må jeg sige, at det overhovedet intet har med den her debat at gøre.

Hr. Søren Pind prøver at sige, at der må være en form for sikkerhedsrisiko. Det er helt uforståeligt – i hvert fald for mig – hvad hr. Søren Pind bygger det på. Hvad er det for oplysninger, som hr. Søren Pind har? Jeg vil citere en historiker, som jeg ved at man i VKO-partierne holder meget af, nemlig Bent Jensen, der om de her udsagn har udtalt:

På det centrale punkt vedrørende den pågældende ministers rolle bliver Sjatskikh spag i mælet og har endda besvær med at genkalde sig hans udseende dengang for 20-25 år siden. Derfor kan man ikke tillægge hans udsagn afgørende vægt på dette punkt.

Gør det indtryk på hr. Søren Pind?

Kl. 13:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:19

Søren Pind (V):

Jeg synes egentlig, det er muntert nok, at statsministeren, som jo trods alt også stadig væk er Socialdemokratiets formand, står og taler om, at nu skal vi gøre op med alle de der personsager, og det første, som hr. Magnus Heunicke griber til, når han får ordet, er at erindre om det, han kalder alle Venstrepersonsagerne. Her har hr. Magnus Heunicke jo også ført sig frem med alle mulige fedtede bilag, i den tid der var.

Jeg vil sige, at for Venstres eget vedkommende har vi jo lært af vores fejl. Sådan er vi. Altså, jeg vil sige en ting: Hvis hr. Magnus Heunicke skal helt tilbage til Alberti for at stemple Venstre, så fint for mig. Det har jeg ingen problemer med. Men sagen er bare den, at der ud af den rigsretsafgørelse – som man kan mene om, hvad man vil, men det er dog et enestående retshistorisk dokument, som har virkning for fremtiden – foreligger en klar udtalelse om, at statsministeren, som sidder der, har en tilsynsforpligtelse over for sine ministre for at sikre, der ikke er noget galt. Jeg har bare tilladt mig at spørge: Har hun fulgt den? Og svaret var nej.

Jeg har ikke helt besvaret spørgsmålet. Men tiden er ikke til det.

Kl. 13:20

Formanden:

Det er hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:20

Magnus Heunicke (S):

Jeg har ikke været med til nogle af de festlige lejligheder, hvorfra de her bilag kom, og derfor kan jeg ikke vide, om de er fedtede eller ej, men jeg ved i hvert fald, at hr. Søren Pinds navn fremgår af bagsiden af de boner, og derfor vil han nok vide, om de er fedtede eller ej. Jeg aner ikke noget om det, for jeg har ikke været med til de der festlige lejligheder, jeg ved bare, at regningen er blevet betalt af skatteborgerne, men det må hr. Søren Pind jo så vurdere om han synes er helt rimeligt.

Jeg synes, at det er alvorlige anklager, som Venstres ordfører kommer med i den her sag, og jeg synes desværre, at vi savner bare skyggen af bevisførelse for det. Hvad er det, der er kommet frem her, som ikke allerede er blevet belyst fra alle sider af PET-kommisjonen og lagt frem af hovedpersonen selv i et stort og omfangsrigt forfatterskab?

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Søren Pind (V):

Jeg skal ikke kommentere hr. Magnus Heunicke sådan lidt anæmiske udseende og kunne sige, om han er til fest og ballade. Det skal jeg slet ikke blande ind i sagen. Jeg synes sådan set, det er sagen helt uvedkommende, men jeg vil bare fastholde, at den uværdige måde, som Socialdemokratiet kørte personsager på, da de tidligere var i opposition, genfinder man ikke her. Her handler det faktisk om seriøs jura. Her handler det om sager, som udgør en sikkerhedsrisiko for

Danmark, og det kan man selvfølgelig mere sig over. Men hvis hr. Magnus Heunicke efterlyser eksempler på, hvem der har sagt hvad i disse sammenhænge om, hvad problemstillingen er, kan jeg henvise til f.eks. den kendte efterretningshistoriker Nigel West, som er citeret for at sige dette i Jyllands-Posten:

Enhver, der har været involveret i en hemmelig relation til en fremmed efterretningstjeneste, vil efter al sandsynlighed være sårbar over for pres og trusler, hvis relationen har været eller fortsat er hemmelig.

Det er det, sagen drejer sig om. Det er det, der har fået Hans Jørgen Bonnichsen til at sige, at risikoen selvfølgelig er større for en hr. Ole Sohn, end den er i forbindelse med en hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:22

Holger K. Nielsen (SF):

Når man hører hr. Søren Pinds patetiske toneleje, ved man ikke rigtig, om man egentlig orker at forholde sig til det. Men når han nu inddrager Hans Jørgen Bonnichsen som sandhedsvidne, synes jeg alligevel, det bliver interessant. Det skal jeg huske, næste gang Hans Jørgen Bonnichsen siger noget og de borgerlige partier bliver vrede på ham.

Hr. Søren Pind siger, at Hans Jørgen Bonnichsen hævder, at erhvervs- og vækstministeren udgør en sikkerhedsrisiko. Det gør han jo overhovedet ikke – det gør han jo overhovedet ikke. I Jyllands-Posten den 8. november 2011 siger han, at erhvervs- og vækstministeren i teorien er et større sikkerhedsproblem end socialdemokraten Henrik Sass Larsen, der ikke blev sikkerhedsgodkendt, men at ingen af de to politikere i virkelighedens verden er en trussel mod retssikkerheden.

Det er med andre ord blevet sat i relation til hr. Henrik Sass Larsen, og der er ingen her, der kender til sagen om hr. Henrik Sass Larsen. Vi ved faktisk ikke, hvad der ligger i den. Derfor kan Hans Jørgen Bonnichsen jo for det første ikke gøre sig klog på det, og for det andet siger Hans Jørgen Bonnichsen jo tindrende klart, at erhvervs- og vækstministeren ikke udgør nogen sikkerhedsrisiko, lige så lidt som hr. Henrik Sass Larsen gør det.

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Søren Pind (V):

Det er smukt at se SF's tidligere formand kaste sig ud i et varmt forsvaret for sin partifælle.

Så har jeg et enkelt modspørgsmål: Er det sådan, at hr. Holger K. Nielsen benægter, at statsministeren har anset hr. Henrik Sass Larsen for at være en sikkerhedsrisiko?

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:24

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det har jeg da ingen anelse om. Hvordan i himlens navn skulle jeg da vide det? Hvordan skulle jeg vide det? Der er en person her i Folketinget, der ikke blev minister, ja, og det er der mange der ikke blev, og der er tilsyneladende noget, der ligger bag det, javist. Der kom en pressemeddelelse ud, javist, men jeg har da ingen anelse om det, jeg kender da ikke PET's arkiver, overhovedet ikke, så den dis-

kussion er fuldstændig irrelevant i den her sammenhæng. Jeg troede, vi diskuterede erhvervs- og vækstministeren her i dag.

Når hr. Søren Pind siger, at Hans Jørgen Bonnichsen hævder, at erhvervs- og vækstministeren udgør en sikkerhedsrisiko, kan jeg bare sige, at det ikke passer. Det har han aldrig nogen sinde sagt. Han har sagt, at ministeren faktisk ikke udgør nogen sikkerhedsrisiko for det her land.

Kl. 13:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:25

Søren Pind (V):

Jeg tager statsministeren alvorligt, og jeg kan konstatere, at statsministeren jo må have ment, at hr. Henrik Sass Larsen udgjorde en sikkerhedsrisiko. Og det, jeg kan konstatere i den sammenhæng, er, at Hans Jørgen Bonnichsen siger, at erhvervs- og vækstministeren relativt set udgør en større sikkerhedsrisiko end hr. Henrik Sass Larsen. Det er faktorenes orden. Men jeg er godt opmærksom på, at i den her sammenhæng er det i venstrefløjens interesse at lukke øjne og ører. Det er f.eks. en overraskelse for mig, at hr. Holger K. Nielsen ikke har kunnet konstatere, at statsministeren ikke har sikkerhedsgodkendt hr. Henrik Sass Larsen. Det må jeg sige alligevel fordrer, at man sover temmelig meget længere, end jeg troede hr. Holger K. Nielsen gjorde.

Kl. 13:25

Formanden:

Der har været fire med korte bemærkninger, og det er det, der er sat af i første omgang. Så vi siger tak til ordføreren for Venstre, og så er det hr. Magnus Heunicke som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Vi skal tilbage i tiden, tilbage til 1988, hvor en ung dansk politiker satte sig i et fly og fløj af sted til et besøg i et land styret af et af de mest modbydelige regimer, verden endnu har set. Flybilletten var betalt af regimet, og det samme var de luksushoteller, som politikerens boede på, og den organisation, han var formand for, fik oven i købet 30.000 kr. af regimets mand i København til såkaldt oplysning. Den politiker, jeg taler om, er den forhenværende kulturminister, justitsminister, økonomi- og erhvervsminister og daværende KU-formand hr. Brian Mikkelsen, og regimet, der betalte hans tur, var Sydafrikas apartheidstyre. Og oplysningerne, jeg nu har citeret fra, kan læses i PET-kommissionens rapport, bind 7.

Nu er det sådan, at hr. Brian Mikkelsen med egne ord har fortrudt turen. Han beklager, hvad han gjorde dengang, og det forstår jeg godt. Vi kan alle blive klogere. Jeg er glad for, at hr. Brian Mikkelsen siger, at han er blevet klogere. På samme måde sætter jeg pris på, at vores nuværende erhvervs- og vækstminister er blevet klogere. Ja, han var formand for DKP, det er vist ingen hemmelighed. Ja, DKP modtog støtte fra Sovjetunionen, det er heller ingen hemmelighed. Det er præcis ligesom apartheidstyrets støtte til Konservativ Ungdom beskrevet vel i PET-kommissionens rapport. Og erhvervs- og vækstministeren har derudover nægtet at have modtaget kontante beløb fra Sovjet, men han har ikke nægtet, at DKP modtog støtte. Han har tværtimod, hvis nogen skulle være i tvivl, leveret et større forfatterskab om hele sin fortid og også skiftet parti. Det vigtigste er for mig personligt og politisk, at erhvervs- og vækstministeren flere gange helt klart har taget afstand fra de holdninger, DKP stod for.

Alligevel er Folketingssalen her i dag omdannet til en slags underafdeling af Center for Koldkrigsforskning. Det skyldes angiveligt, at en 85 år gammel KGB-oberst mener, at han måske engang for

20 år siden har givet kontanter til den daværende DKP-formand, men han kan ikke erindre ham, han ved ikke, hvordan han så ud dengang, og straks indkaldes vi ikke bare til en forespørgsel, men til en hasteforespørgsel af den samlede opposition. Og jeg må sige, at der er rigtig meget, der haster i Danmark netop nu; det haster at få løst de økonomiske problemer, det haster at finde en vej ud af krisen, og det haster at få betalt den kolossale regning, som den nuværende opposition efterlod i regeringskontorerne. Det virker bare, som om det haster mere for den nuværende opposition at få fokus væk fra den reelle politik og i stedet fokusere på den her slags personsager baseret på løse påstande. For sagen er jo ret enkel. Erhvervs- og vækstministerens fortid som DKP-formand er kendt; den sovjetiske støtte til DKP er kendt, og den er beskrevet af den PET-kommission, som vi i Folketinget selv har nedsat; og ministeren har offentligt lagt afstand til DKP og det, som DKP stod for. På den baggrund har den danske befolkning fem gange valgt ham til Folketinget som det, han er i dag, nemlig SF'er.

Derfor mener jeg, at det nu må være på tide, at oppositionen indser, at den kolde krig er slut. Lad os nu fokusere på de reelle udfordringer, der er i Danmark i dag. Vi har heldigvis masser af gode historikere uden for det her hus, som kan dykke ned og forske i Danmarks fortid. Tak.

Kl. 13:29

Formanden:

Tak. Der er et antal korte bemærkninger, i alt fire, som der så vil blive plads til. Hr. Martin Geertsens får den første.

Kl. 13:29

Martin Geertsens (V):

Tak for det. Nu sagde statsministeren jo i sin besvarelse her før, at der sådan set ikke er behov for at grave mere i den her sag. Der er ikke behov for flere undersøgelser, og vi andre kan sådan set godt holde op med at stille flere spørgsmål til statsministeren om den her sag. Det var, hvad statsministeren de facto sagde. Der er fuld tillid til erhvervsministeren.

Jeg skal så bare spørge hr. Magnus Heunicke som repræsentant for det ledende regeringsparti: Kan hr. Magnus Heunicke så garantere, at vi ikke ser mere af den slags, vi har set i Jyllands-Posten i de forløbne 14 dage? Kan hr. Magnus Heunicke garantere, at der ikke er mere at komme efter? Kan hr. Magnus Heunicke garantere, at hele miseren, hele sagen om erhvervs- og vækstministeren hermed er lagt fuldstændig død, at der med andre ord ikke er grund til at undersøge mere? Er der ikke mere at komme efter, vil jeg spørge hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:30

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror faktisk, det er et citat fra den tidligere statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, det med, at der ikke er noget at komme efter. Jeg ville aldrig begive mig ud i den slags udtalelser. Jeg synes faktisk, det var en underlig måde at føre debat på.

Det, vi kan sige, er, at vi naturligvis har fuld tillid til vores minister på erhvervs- og vækstområdet, og jeg synes ærlig talt, det er lidt hyklerisk, at den nuværende opposition gang på gang sagde nej og nej til at lave undersøgelser af vigtige emner, som var dagsaktuelle, som f.eks. at vi sendte danske soldater i krig i Irak uden et ordentligt grundlag. Det nægtede man at undersøge. Det syntes man var spild af penge og i øvrigt også spild af tid, mens man åbenbart skal undersøge den her sag, hvor der intet nyt er kommet frem siden PET-kommissionens rapport. Det synes jeg er hykleri.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Martin Geertsens.

Kl. 13:31

Martin Geertsens (V):

Jo, men her siger hr. Magnus Heunicke jo altså i virkeligheden, at der er en vis risiko for, at der er mere at komme efter, i hvert fald ville hr. Magnus Heunicke ikke tage den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussens, ord i sin mund om, at der ikke var mere at komme efter, og derfor vil jeg godt spørge hr. Magnus Heunicke: Hvis der er en vis risiko for, at der er mere at komme efter, hvorfor så ikke få undersøgt sagen til bunds her og nu, således at det ikke skal være Morten Pihl fra Jyllands-Posten, som skal blive ved med at grave historier frem om erhvervs- og vækstministerens fortid? Hvorfor ikke få det afklaret her og nu?

Det må da også være stærkt generende for det ledende regeringsparti, Socialdemokraterne, at man den ene dag efter den anden skal se Jyllands-Posten grave historier frem om en fremtrædende minister i den socialdemokratiske ledede regering. Ville det ikke være rart, også for regeringen selv, at få afklaret den her sag en gang for alle?

Kl. 13:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:32

Magnus Heunicke (S):

Jeg takker for omsorgen fra hr. Martin Geertsens side. Men jeg må også lige sige, at jeg godt vil frabede mig, at man, selv om debatten er spændende, konkluderer på det, jeg siger, for det var ikke en rigtig konklusion, der her blev draget af det, jeg sagde. Jeg har naturligvis ikke noget ønske om at blande mig i, hvad Jyllands-Posten finder frem og skriver i deres aviser, men det, jeg bare kan sige, er, at jeg har læst deres artikler, og jeg må sige: Der er intet nyt. Og hvorfor er der ikke det?

Fordi det er velbeskrevet af PET-kommissionen, som Folketinget selv har nedsat, og derudover må man sige, at det også er blevet beskrevet lang tid før af hovedpersonen selv, nemlig vores erhvervs- og vækstminister, i hans eget forfatterskab, og det er jo det, jeg forholder mig til.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:33

Søren Espersen (DF):

Jeg synes, hr. Magnus Heunicke ligesom misforstår det, når han i sin tale siger, at erhvervsministeren jo har lagt afstand til sin fortid, for det er slet ikke det, det her drejer sig om. Vi ved godt, at han er sprunget ud som en jublende glad demokrat, og det har vi alle sammen grædt glædestårer over er sket, så det har ikke noget med det at gøre. Det er tvivlen om, hvad der skete med pengene, der er det eneste afgørende punkt, og det er også et punkt, der er til at komme over og måske få undersøgt.

Hr. Magnus Heunicke sagde, at der ikke var nye oplysninger. Jeg vil dog sige, at der er kommet én ny oplysning, nemlig i dag i Jyllands-Posten, der siger, at DKP faktisk aktivt søgte om sorte penge i den tid, hvor erhvervsministeren var formand, og sådan vil der givetvis komme mere. Ville det ikke være rart at få den tvivl bortvejret?

Jeg tror, statsministeren vil have gode muligheder for at henvende sig til russerne, der nu er vores allerbedste venner, Putin er helt vild med Danmark og vil sikkert gøre alt, hvad der står i hans magt,

for at få opklaret det her problem, som nager den danske befolkning, og som en af Danmarks mest seriøse aviser næsten dagligt kører afsløringer på. Lad os nu få det undersøgt. Jeg kender ingen, der i sin tid var mere vild med undersøgelser end hr. Magnus Heunicke, så det var lige noget for ham.

Kl. 13:34

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:34

Magnus Heunicke (S):

Det er jo ikke nogen ny sag, som jeg nævnte til at starte med, for det er velkendt, at DKP fik støtte af Sovjetregimet. Det er jo velkendt. Man kan bare slå op i hvilken som helst historiebog i Danmark og se efter, man kan endda læse det i de bøger, som er skrevet af vores erhvervs- og vækstminister: Sådan var det.

Så vil jeg da gerne, hvis det pludselig er blevet relevant at lave en undersøgelse og henvende sig til Rusland og spørge, om vi ikke kan undersøge det, spørge: Hvordan kan det så være, at Dansk Folkeparti pludselig, efter at have siddet i opposition i 6 uger, synes, at det da var relevant? Er det en ny oplysning, at der har været denne form for støtte? For så må jeg da bare sige, at jeg synes, at man skal give sig til at læse nogle historiebøger. For det er ikke nogen ny oplysning.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 13:35

Søren Espersen (DF):

Den her historie er jo i virkeligheden kun relevant for vores situation her, fordi Ole Sohn nu er blevet erhvervs- og vækstminister. Ellers havde vi ikke siddet her. Det er det, der er afgørende. Jeg må sige, at selv om hr. Magnus Heunicke siger, at alt, hvad der er sket, er fuldt oplyst, så er det ikke tilfældet. Vi ved jo hundrede procent sikkert – det har vi fra Sovjet selv eller fra arkiverne selv – at der blev udbetalt sorte penge, også i den periode, hvor Ole Sohn var formand.

Der må jeg spørge hr. Magnus Heunicke: Er det ikke en lille smule ulogisk, at når samtlige formænd før hr. Ole Sohn, før erhvervsministeren – jeg har svært ved at vide, hvordan vi skal omtale ham i den her debat, men jeg vil foreslå, at man siger erhvervsministeren – altså når både når Jørgen Jensen og Knud Jespersen står frem og siger, at de fik masser af sorte penge, så ophørte det lige pludselig under hr. Ole Sohns ledelse, selv om russerne fortæller, at leveringerne af penge fortsatte? Tror hr. Magnus Heunicke, at hr. Ole Sohn som formand for DKP ville have været uvidende om det?

Kl. 13:36

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:36

Magnus Heunicke (S):

Naturligvis har jeg fuld tillid til erhvervs- og vækstministeren, og jeg er simpelt hen ikke ekspert nok til at gå ind i de interne forhold i DKP. Der var jo fløjkampe i det parti, og det tror jeg at mange partier kan nikke genkendende til, og dengang gik fløjkampene på, om man var sovjetvenlig eller ikke var det. Så derfor er der masser af historikere, som netop har gravet i det og sagt, at det faktisk giver rigtig god mening, at der var nogle, der var tættere knyttet til Sovjet end andre. Men jeg er ikke ekspert i DKP's indre forhold. Det er der faktisk historikere der er, og de har jo også dokumenteret den her ting og har været nede i forskellige arkiver og læst PET-kommissio-

nens rapport og andet. Det synes jeg man skulle forholde sig til, og derfor er den sag for mit vedkommende ikke længere.

Kl. 13:37

Formanden:

Hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Søren Pind (V):

Kan hr. Magnus Heunicke venligst oplyse mig om, hvor han har set erhvervsministeren sige, at han har modtaget penge fra Sovjetunionen?

Kl. 13:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:38

Magnus Heunicke (S):

Den sidste del af spørgsmålet var noget med, om jeg kunne oplyse, hvor jeg har set det. Det har jeg slet ikke nævnt på den her talerstol, og derfor har jeg ikke set det. Jeg har tværtimod sagt, at vores erhvervs- og vækstminister har sagt følgende: Der har været støtte fra Sovjet til DKP.

Han personligt har ikke modtaget de konvolutter eller kuverter fra Sovjetunionen. Det er det, som han har sagt, og det har jeg fuld tillid til, og sådan må det være.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Kl. 13:38

Søren Pind (V):

Så hvad er hr. Magnus Heunicke's svar til alle dem, der dokumenterbart har sagt noget andet end det, erhvervs- og vækstministeren siger? Det drejer sig om det dokument, der i dag optræder i Jyllands-Posten, hvoraf det fremgår, at DKP dengang anmodede om støtte fra Sovjetunionen, og det drejer sig om den tidligere KGB-chef, der sagde, han har givet penge til erhvervs- og vækstministeren etc. Hvad er svaret til alle de kilder, der efterhånden er fremkommet i den her sammenhæng?

Kl. 13:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:39

Magnus Heunicke (S):

Man skal være meget varsom med sine citater i sådan en debat her. Jeg havde egentlig også regnet med, at hr. Søren Pind var det. Nu får vi så at vide, at den tidligere KGB-chef har sagt nu, kan vi forstå, at han har givet penge til erhvervs- og vækstministeren. Det er jo ikke det, der er tilfældet. Faktisk har den her 86-årige mand sagt, at han ikke engang kan huske, hvordan erhvervs- og vækstministeren så ud. Der er vel trods alt et stykke vej fra at sige, at man ikke engang kan huske, man har mødt manden, eller hvordan han så ud dengang, til det, der nu bliver fremlagt af Venstre som værende sandheden.

Jeg tror, det er meget, meget vigtigt at sige, at de mennesker, der nu bliver fremdraget som sandhedsvidner, faktisk har sagt noget helt andet end det, som nu bliver præsenteret. Det er helt afgørende, at vi holder os til fakta, for ellers tror jeg, vi kan komme ud i en situation, hvor vi beskylder hinanden for ting, som ikke kun er urimelige, men også usande.

Kl. 13:39

Kl. 13:42

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, at når man hører det, som Socialdemokraternes ordfører siger her i salen i dag, virker det, som om der bliver taget meget let på det. Det lyder, som om det er blevet diskuteret masser af gange; det behøver vi ikke at diskutere, og det er ligegyldigt.

Men lad os lige prøve at spole tilbage et øjeblik og se på, hvad det rent faktisk var, der skete under den kolde krig. Der skete jo det, at den frihed og det demokrati, vi har i dag i Danmark, og som vi alle sammen i Folketinget er glade for, var på spil. Der skulle ikke ret meget mere til, før magtbalancen tippede til fordel for Warszawa-pagten, til fordel for en pagt, som havde landgangsfartøjer ikke ret langt fra danske kyster, og som havde planer om at angribe Danmark.

Det ved hr. Magnus Heunicke vel godt, men det er meget godt lige at huske på det, når vi nu debatterer de her ting. Dertil kommer, at der dengang altså var et menneske, som i dag er minister i Danmark, der var på den forkerte side. Skal vi ikke lige huske på det, vil jeg spørge hr. Magnus Heunicke, når vi debatterer i dag?

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Magnus Heunicke (S):

Er der et parti i Danmark, som har bekæmpet kommunismen, som har bekæmpet apartheidregimer, og som har bekæmpet alle umenneskelige menneskerettighedsknægtende regimer, så er det Socialdemokraterne. Den historie vedkender vi os. Den historie er vi stolte af. Sådan vil man kunne se os, også i alle årene fremover. Det står vi vagt om, og det har vi altid gjort og vil vi altid gøre.

Kl. 13:41

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:41

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke rigtig, der blev svaret på det. Jeg synes generelt, at regeringspartierne tager ufattelig let på den her sag.

Som hr. Søren Espersen var inde på i debatten for ikke så lang tid siden, er der jo det nye i sagen, at der sidder en regering med en minister fra Socialistisk Folkeparti, der nu har mulighed for at have en af de mest fremtrædende poster i det danske samfund, og som er i en position, hvor vi har mulighed for at spørge til, hvad den pågældende har gjort under den kolde krig. Det er forskellen.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Magnus Heunicke om en bestemt ting, og det er, om erhvervs- og vækstministeren ville have begået noget strafbart, hvis han rent faktisk havde modtaget sorte penge fra Sovjetunionen. Er det hr. Magnus Heunicke vurdering, at det ville have været strafbart, hvis han havde modtaget de her illegale midler på det tidspunkt, hvor det skete?

Kl. 13:42

Formanden:

Ordføreren.

Magnus Heunicke (S):

Det er jo et fuldstændig hypotetisk spørgsmål. Al den stund er hvervs- og vækstministeren har afvist at have modtaget den form for betaling personligt, er det et hypotetisk spørgsmål.

Jeg kunne da godt tænke mig at vide, hvad det er fra PET-kommissionen, oppositionen ikke stoler på. Hvad er det, man synes ikke er i orden? PET-kommissionen blev nedsat af Folketinget. Den har arbejdet i årevis, og den har fremlagt et digert værk, som netop gennemlyser det her, og som man kunne se fuldstændig ord for ord bager det op, som den pågældende minister selv har lagt frem i sit forfatterskab – selv har lagt frem – og sagt, at det var en af grundene til, at han mente, at han tog fejl, en af grundene til, at han nu er medlem af et andet parti.

Jeg synes, vi skal have ret til at blive klogere, og det synes jeg alle mennesker, ikke kun politikere, har ret til. Har man begået nogle fejltagelser tidligere, har man ret til at blive klogere.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Søren Espersen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:44

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Evangelisten Lukas skriver i lignelsen om den fortabte søn, der vender hjem og jubler:

Sandelig siger jeg Eder, der bliver mere glæde i himlen over én synder, som omvender sig, end over nioghalvfems retfærdige, som ikke trænger til omvendelse.

Jeg nævner kun dette for at understrege, at denne forespørgsel ikke drejer sig om omvendelse, for vi har alle jublet over, at erhvervsministeren nu for længst har omvendt sig fra herhjemme at stå i spidsen for DKP og i den egenskab at have hyldet et af historiens mest bestialske regimer og til nu at bekende sig til demokratiet.

Jeg stoler på, at ministerens omvendelse er sand og ægte ment og at hans anger er sand, og jeg stoler på, at han nu er en ægte demokrat. Så denne sag handler ikke om, hvorvidt Danmark kan have en minister med den fortid, han nu engang har. Sagen handler kun om, hvorvidt vi kan have tillid til, at de oplysninger, ministeren har givet om sin fortid, er fyldestgørende og sande. For har vi ikke fuld tillid til de ministre, der skal tjene os, hvordan kan vi så forlange, at omverdenen skal have tillid til de ministre og kan have tillid til, at ministrene ikke kan afpresses?

Det er det centrale punkt – pengene. Tror vi på, eller tror vi ikke på, at det er korrekt, som ministeren har forsikret, at han ikke i sin tid modtog eller lod modtage sorte penge fra en fremmed, fjendtlig magt? Tror vi på, eller tror vi ikke på, at han som leder af DKP fra 1987-1991 var uvidende om, at Moskvaguldet rullede ind til dem i Dronningens Tværgade? Jeg er journalist og derfor af natur skeptisk anlagt, og jeg må indrømme, at hos mig nager tvivlen.

Denne nagende tvivl er gennem årene blevet yderligere næret af en række artikler om sagen, og vi taler ikke om løsagtige artikler fra sladderblade, vi taler om artikler i Danmarks mest estimerede dagblad Jyllands-Posten, grundige og seriøst gennemarbejdede artikler skrevet af dygtige og sobre journalister.

Vi ved fra PET-kommissionens beretning om den kolde krig, at DKP fra 1969 til 1989 modtog mere end 50 mio. kr. i kontant støtte, og det er bekræftet af ministerens forgængere, at de som DKP-formænd kvitterede for støtten. Senest er det kommet frem, at DKP ligefrem ansøgte om sorte penge. Med den viden i baghovedet må vi naturligvis spørge: Virker det sandsynligt, at den sidste DKP-formand hverken modtog penge eller vidste, at pengene blev givet? For

de ulovlige penge blev givet, mens erhvervsministeren var formand, det ved vi. Virker det logisk, virker det sandsynligt? Tvivlen nager.

Statsministeren kan fjerne denne nagende tvivl, hvis hun vil. Hun kan sørge for, at Danmarks omdømme ikke svækkes af tvivlen om erhvervsministerens troværdighed, når han skal rejse rundt. Statsministeren kan nedsætte en undersøgelseskommision, der én gang for alle kommer til bunds i denne sag, som jo altså bliver ved med at spøge og dermed alvorligt svækker tilliden til hendes regering – en kommission, hvor såvel erhvervsministeren som folk omkring DKP vil kunne afhøres under vidneansvar, og hvor Danmark officielt kunne bede sine gode venner i Moskva om at åbne for det relevante materiale i sagen, der befinder sig der. Det ville være det rigtige i sagen.

Det er mit håb, at statsministeren af egen tilskyndelse lader dette skridt foretage. Hvis det sker, behøver vi ikke at stå her igen om få par uger med eksempelvis et beslutningsforslag. Så at hun af egen tilskyndelse lader dette foretage ville være et stærkt signal til omverdenen om, at Danmark, også efter at regeringen Thorning-Schmidt er kommet til, er et land, der spiller med åbne kort, også om sin fortid, og som man derfor trygt kan have tillid til.

Kl. 13:48

Formanden:

Der er tre korte bemærkninger. Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:48

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Søren Espersen bliver ved med at sige, ligesom hr. Søren Pind også gjorde det, at erhvervs- og vækstministeren har benægtet, at DKP fik penge fra Sovjet. Det har han overhovedet ikke. Det er jo den præmis, som er fuldstændig forkert i forbindelse med den måde, som de borgerlige kører frem på i øjeblikket.

Det fremgår tindrende klart af udtalelser fra erhvervs- og vækstministeren dels til Ekstra Bladet omkring 1990, tror jeg det var, dels til Morten Thomsen fremragende fremstilling i »Guldet fra Moskva«, hvor ministeren klart siger: Ja, man fik da penge. Som den første kommunistleder i Norden indrømmede han, at man fik penge. Det var der mange, der faktisk godt vidste i forvejen at de fik, men han indrømmede det. Han sagde, at man ikke fik dem i kontanter, men man fik dem i forbindelse med overfaktureringer, når man fik trykkeopgaver.

Det er vel sådan set det, der så bliver forskellen, nemlig om erhvervs- og vækstministeren har fået dem i kontanter, eller om man har fået dem på anden måde. At det kan give anledning til så stort et postyr, må jeg sige overrasker mig noget; det må jeg sige. Men i hvert fald har han jo klart indrømmet, at man fik penge gennem de her overfaktureringer.

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Søren Espersen (DF):

Jamen det her har ikke spor med overfaktureringer at gøre. Det er heller ikke det, Jyllands-Posten skriver artikler om. Det er klarlagt, det er fuldstændig klarlagt, og det har erhvervsministeren jo selv sagt ved gentagne lejligheder, at man gjorde det på den måde med de officielle penge, der kom ind til DKP i Dronningens Tværgade. Der lavede man f.eks. trykkeopgaver for Sovjetunionen, og så fik man dem overfaktureret, så de betalte priser, der var 10-15 gange højere, end de ellers kunne fået det for. Det var den legale måde så at sige, selv om det selvfølgelig var moralsk angriveligt, var det den legale metode, det var den måde, hvorpå man fik hvide penge ind i landet.

Men de sorte penge kom jo også. Det er det, Jyllands-Posten historie drejer sig om, det står der om i dag. Man søgte ligefrem om et

kontant beløb på 150.000 amerikanske dollar. Det er det, Jyllands-Postens historie handler om. Og det er det, andre formænd har indrømmet, og som erhvervsministeren aldrig har indrømmet.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:50

Holger K. Nielsen (SF):

Hvad andre formænd har indrømmet, ved jeg ikke noget om, og det fremgår heller ikke i dag, at man har søgt om sorte penge; det fremgår overhovedet ikke. Der er en norsk forsker, som også er meget kompetent på det her område, og som siger, at det kan man ikke se af de dokumenter. Man kan se, at der i SUKP's politibureau har været en behandling af de her sager, og det var standard. Alle de vesteuropæiske kommunistpartier blev finansieret af SUKP. Uanset om der har været tale om en konkret ansøgning eller noget andet, så var det same procedure as last year, for at bruge det udtryk. Det ved vi faktisk ikke noget om.

Så det er jo derfor, at et af problemerne ved den måde, de borgerlige partier fører sig frem på, er, at det er så løstagtigt, som noget kan være. Vil man virkelig være bekendt at køre det her stormløb på så løst et grundlag, så svagt et grundlag, som tilfældet faktisk er?

Kl. 13:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:51

Søren Espersen (DF):

Prøv lige at høre, hvad det er, vi er i gang med lige nu. Det er en diskussion om detaljer: Var det sorte penge? Var det hvide penge? Hvad var det for en form for pengeoverførsel, der fandt sted? Alene det, at vi ikke har klarhed over det; alene det, at Jyllands-Posten bringer artikler om det hver dag med nye afsløringer; alene det, at vi her i parlamentet ikke kan blive enige om, hvad der er op, og hvad der er ned i den her historie, er jo netop årsagen til, at vi siger: Lad os så få det klarlagt.

Jeg tror, at regeringen – den nuværende regering – har langt bedre muligheder for at hente de ting fra præsidentarkivet i Moskva, end den tidligere regering havde, netop fordi russerne jo ikke er interesseret i at blande sig i dansk indenrigspolitik. Hvis regeringen Thorning-Schmidt med erhvervsministeren i spidsen går til Moskva og spørger, om vi så kan få lov til at se, hvad der står, så får vi det. Det er det eneste, vi beder om. Lad os få afklaring.

Kl. 13:52

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 13:52

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Klarhed, siger hr. Søren Espersen. Altså, for mig at se gælder der dobbelte standarder her. Jeg kunne godt tænke mig at vide, når der nu skal graves i fortiden, om hr. Søren Espersen mener, at der så er forskel på, om vi skal grave, alt efter hvad det er for et rædselsregime, man har støttet. Gælder der forskellige standarder i forhold til det? Jeg kunne nemlig godt tænke mig at høre, om det er sådan, at hr. Søren Espersen mener, at det, at KU modtog støtte fra apartheidregimet, var ulovligt. Var det sorte penge, vi havde at gøre med her, eller hvad var det? Mig bekendt har hr. Søren Espersen ikke på noget tidspunkt krævet, at det blev undersøgt, hvorvidt de penge var sorte eller ej. Så jeg vil bare spørge hr. Søren Espersen: Gælder der

sådan nogle dobbelte standarder i forhold til det med at grave i fortiden, alt efter hvilket rædselsregime man har støttet?

Kl. 13:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:52

Søren Espersen (DF):

Nej, jeg synes ikke, der gælder dobbelte standarder. Jeg synes, man skal koncentrere sig om, hvorvidt tingene i den ene sag – den, der refereres til jævnligt, og som jeg synes er fuldstændig pinlig og latterlig at bringe frem, nemlig sagen om hr. Brian Mikkelsens rejse til Sydafrika – er fuldt belyst. Ligger det hele fuldstændig klart? Var der en sikkerhedsrisiko i forhold til hr. Brian Mikkelsen, mens han var minister? Det har jeg aldrig hørt nævnt. Og jeg har heller aldrig nogen sinde hørt, at hr. Brian Mikkelsen har nægtet at svare på spørgsmål om sagen, sådan som det hele tiden sker i forhold til erhvervs- og vækstministeren i en langt, langt mere alvorlig sag, nemlig sagen om en konstant, kontant støtte fra et bestialsk regime, som var Danmark fjendtligt stemt i årevis. Der er en verden til forskel.

Kl. 13:53

Formanden:

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:53

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Så der er altså forskel på, hvad for et rædselsregime, man har støttet, i forhold til hvad hr. Søren Espersen gør. Altså, jeg mener jo, at det, der foregik under apartheidregimet i det gamle Sydafrika var ganske forfærdeligt, og jeg mener for så vidt, at begge de to rædselsregimer giver god anledning til eftertanke om, hvordan vi indretter os som samfund.

Jeg vil bare spørge hr. Søren Espersen en gang til, for jeg fik faktisk ikke svar på det: Var der i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti var støtteparti for en regering, hvor der sad en minister, der oven i købet indrømmede at have gjort sig skyldig i at have modtaget støtte fra apartheidregimet, et tidspunkt, hvor hr. Søren Espersen sagde: Jamen lad os så få undersøgt, om der er tale om sorte penge her, lad os få sagen fuldt belyst? Altså, mig bekendt nej. Mig bekendt var det ikke en sag, der lå hr. Søren Espersen meget på sinde, på trods af at hr. Søren Espersen oven i købet var parlamentarisk grundlag for den regering, som hr. Brian Mikkelsen sad i. Så er det ikke et udtryk for dobbelte standarder, alt efter hvad for et rædselsregime man har støttet?

Jeg synes i øvrigt, det er lidt betænkeligt, at hr. Søren Espersen forsøger at negligere apartheidregimet, som om det, der foregik under det, ikke var lige så slemt som det, der foregik andre steder. Det synes jeg egentlig man skal passe lidt på med at negligere.

Kl. 13:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:55

Søren Espersen (DF):

Jeg var meget, meget aktiv deltager i antiapartheidbevægelsen i lang tid, tror jeg, før fru Pernille Rosenkrantz-Theil var engageret i politik. Det arbejdede jeg med i mange år og var aktiv i den bevægelse, så jeg er udmærket klar over, hvad det drejer sig om der.

Men jeg vil gentage, at der er en verden til forskel på det, som hr. Brian Mikkelsen foretog sig i forhold til at blive beværtet og fløjet til Sydafrika på en enkelt tur, som jeg har forstået det, og det, vi diskuterer her, nemlig en konstant, flydende strøm af kontanter fra en

fjendtlig magt, hvis mål det var at indtage Danmark, som lavede angrebsplaner, der viste, hvordan Danmark kunne indtages. Der sad en lille gruppe og udførte femtekolonnevirksomhed her i Danmark under ledelse af den nuværende erhvervsminister og var klar til at understøtte denne magt i dens bestialske forehavende. Der er en verden til forskel.

Kl. 13:56

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:56

Per Clausen (EL):

Nu forsøger jeg sådan at finde ud af, hvad der er formålet med den her debat. Hr. Søren Pind startede jo nærmest med en rigsretsanklage imod statsministeren, hr. Søren Espersen var vist tæt på at erklære mistillid til erhvervs- og vækstministeren, og begge dele kan jo løftes på parlamentarisk vis, hvis man tør det. Men det, jeg gerne vil spørge hr. Søren Espersen, der nok er endt med en undersøgelse – og det interesserer vi os jo altid meget for i Enhedslisten – om, er:

Skal jeg forstå det sådan, at hr. Søren Espersen også vil have undersøgt andre ting, der står uklart, f.eks. hvor mange menneskeliv i Sydamerika den danske efterretningstjenestes samarbejde med CIA kostede, fordi man jo godt ved, at de informationer, der gik videre til CIA, gik videre til sydamerikanske diktaturer? Og er det sådan, at hr. Søren Espersen mener, at den sag er undersøgt til bunds?

Kl. 13:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:56

Søren Espersen (DF):

Jeg vil ikke ind i andre sager end den, vi diskuterer her, på den der måde. Det giver overhovedet ingen mening, sådan en gang billig spin, altså: Lad os snakke om noget andet, vejret er da også dejligt udenfor. Det kan jeg også tale med hr. Per Clausen om, men det er ikke det, vi står over for.

Jeg har engageret mig i den her debat, og Dansk Folkeparti har engageret sig i den her debat, for at få skabt klarhed. Vi kan ikke leve med en situation i Danmark, hvor erhvervs- og vækstministeren dag efter dag bliver hængt ud, og det er jo det, der sker, i Danmarks mest estimerede avis, uden at statsministeren løfter en finger. Og dermed har hun jo altså forflygtiget det ansvar, hun har, for at skabe tillid omkring sin regering og skabe tillid omkring sine ministre. Så det er klarhed, vi er her for. Hr. Per Clausen spurgte om formålet.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:57

Per Clausen (EL):

Nu er det jo sådan, at der ud over at være en tidsmæssig sammenhæng mellem de sager, som jeg refererede til, og den sag, som hr. Søren Espersen refererer til, også er det interessante, at sagerne er behandlet i en række af de kommissionsrapporter, der er kommet. Der kom en rapport fra PET-kommissionen, der kom en rapport om den kolde krig. Morten Thing har skrevet en glimrende bog om Det Kommunistiske Partis afhængighed af Sovjetunionen, og andre har skrevet om relationen mellem PET og CIA og om CIA's rolle i Sydamerika.

Men synes hr. Søren Espersen ikke, at det virker lidt underligt, at man synes, hvis man vil fremstå som et menneske, der virkelig er interesseret i sandheden, i hele omfanget af sandheden, at spørgsmålet

om, hvorvidt erhvervs- og vækstministeren personligt har modtaget nogle penge, skal udsættes for en meget grundig undersøgelse, hvorimod spørgsmålet om, hvor mange menneskeliv den danske efterretningstjenestes samarbejde med CIA har kostet i Sydamerika, vil man ikke bruge nogen kræfter på?

Kl. 13:58

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:58

Søren Espersen (DF):

Jamen prøv at høre: Hr. Per Clausen har ikke fattet en brik af det, sagen drejer sig om. Det er jo tilliden til, at vi har en erhvervs- og vækstminister, der rejser rundt i Europa, også til gamle østlande, som helt sikkert har en dyb antipati over for de folk, som har været gamle DKP'ere og ikke mindst DKP-ledere, og at vi ved og har tillid til, at når han kommer ud, har vi hundrede procents sikkerhed for, at han ikke er et sikkerhedsproblem, at han ikke kan afpresses, ikke alene i omverdenen, men også af de folk, han omgav sig med i DKP i gamle dage. Der sidder et væld af mennesker, der ved, hvordan det foregik i Dronningens Tværgade. Hvad kan de presse erhvervsministeren med deres viden, og hvad kan omverdenen gøre? Det er det, der er det væsentlige. Lad os få tilliden tilbage til Danmarks regering, ikke mindst i forhold til omverdenen.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det fru Sofie Carsten Nielsen som radikal ordfører.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Jeg har på Radikale Venstres vegne ikke meget at tilføje. Det er selvfølgelig lidt ærgerligt, når nu det er første gang, jeg er på talerstolen.

Jeg kan grundlæggende tilslutte mig statsministerens svar og Socialdemokraternes ordførers bemærkninger, for det står sådan set ret klart for mig, at der har været alle muligheder for at grave i arkiverne under arbejdet med to store undersøgelser, både Dansk Institut for Internationale Studiers undersøgelse og PET-kommissionens. Erhvervs- og vækstministeren har overdraget alt materiale til Arbejderbevægelsens Bibliotek og Arkiv. Det fremgår jo også af PET-kommissionens rapport, at de har haft fuld adgang til arkivet.

Erhvervs- og vækstministeren har været SF'er i 20 år, og han har været medlem af Folketinget siden 1998. Han har altså en hel del gange opnået genvalg, ligesom han for nylig er blevet sikkerhedsgodkendt som minister. Jeg er selv helt nyt medlem af Folketinget, men jeg husker disse debatter som et tilbagevendende tema for den nuværende opposition ved hvert eneste valg og i valgkampene. Hr. Søren Pind kan være forarget over, at vælgerne har valgt hr. Ole Sohn. Det har han ret til at være, men de er nu også i deres gode ret til at stemme på hr. Ole Sohn. Temaet vil med stor sandsynlighed blive taget op igen ved næste valg og måske ved næste valg igen, men det gør desværre ikke sagen mere interessant hverken for mig eller for Radikale Venstre. Tak.

Kl. 14:01

Formanden:

Der er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg er desværre nødt til at nøjes med to af de følgende ordførere, indtil vi ser, hvor meget tid der er tilbage.

Det er først hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Det var da en lidt kort ordførertale, og det gør jo så, at der er mere tid til resten af debatten, men det gør jo ikke, at vi ikke skal stille spørgsmål til ordføreren. Det, som undrer mig også i forhold til fru Sofie Carsten Nielsen og den deltagelse i debatten, der er her, er den sådan løssluppenhed, der er, den der sådan nåh ja, der var et eller andet der engang i forbindelse med den kolde krig, men det skal vi i øvrigt ikke bekymre os mere om. Det synes jeg er lidt kedeligt, ikke mindst fordi den radikale ordfører jo repræsenterer en regering, som i sit regeringsgrundlag siger, at det er meget vigtigt, at der gives fuldstændige oplysninger over for Folketinget, og at man ikke vil have den slinger, som der efter den nye regerings mening var under den gamle regering.

Derfor vil jeg godt spørge fru Sofie Carsten Nielsen: Er det virkelig sådan, at Det Radikale Venstre er ligeglad med, at der sandsynligvis efter de avisrapporter, der er, er betalt sorte penge til en person, der i dag er minister i Danmark?

Kl. 14:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:02

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Vi tager selvfølgelig Folketinget og arbejdet her rigtig alvorligt, og det gør jeg også, og derfor er jeg også glad for at være med her for første gang. Jeg synes bare ikke, at der var nogen grund til at forlænge min ordførertale med uinteressante emner eller ting, der ikke vedkommer dagsordenen. Så derfor blev den kort.

Vi er da ikke ligeglade med, hvad der sker rundtomkring, og vi tager selvfølgelig også diverse oplysninger i pressen alvorligt – selvfølgelig gør vi det – men jeg siger, som jeg sagde før: PET-kommissionen har haft adgang til alle arkiver, og jeg har fuld tillid til, at vi har alle oplysninger.

Kl. 14:03

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:03

Peter Skaarup (DF):

Det har jeg godt forstået, men ville det egentlig ikke også være rimeligt for en minister, der er under heftig beskyldning i et af landets førende dagblade for at have modtaget sorte penge, at få det afklaret en gang for alle? Som jeg ser det, har man jo mulighed for at få afklaret det. Det ville jo være nemt med det gode samarbejde, der er mellem Rusland og Danmark, senest vist, ved at præsident Putin besøgte Danmark og også lovede en række ordrer og et tæt samarbejde fremover med Danmark. Det ville da være nemt for den danske regering at henvende sig til Rusland og sige: Vi har altså et ønske om en gang for alle at få afklaret, hvad der rent faktisk skete. Kunne I ikke åbne jeres arkiver, så vi fik afklaret det en gang for alle?

Ville det ikke være det rigtige at skabe den åbenhed? Det er jo faktisk det, som regeringsgrundlaget også taler om, nemlig at man skal skabe åbenhed, at man skal have afklaret ting, og at man skal svare fyldestgørende over for Folketinget. At svare fyldestgørende over for Folketinget er jo at give os svar på det spørgsmål.

Kl. 14:04

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:04

Kl. 14:08

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes ikke, at det her fører til en udenrigspolitisk krise, og erhvervs- og vækstministeren har fremlagt alle de oplysninger, som han kunne. De ligger i arkiverne hos Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, PET har sikkerhedsgodkendt hr. Ole Sohn som erhvervs- og vækstminister, og jeg kan ikke se, at der skulle være så meget mere.

Kl. 14:05

Formanden:

Hr. Søren Espersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:05

Søren Espersen (DF):

Jeg vil for det første spørge den radikale ordfører – og sige tillykke med jomfrutalen – om hun ikke mener, at Jyllands-Posten er en seriøst arbejdende avis, altså en avis, som ikke sådan bringer ting til torvs, uden at det er ordentlig gennemresearchet, altså en avis, som man sådan set stoler på, og som man tør citere fra, fordi man ved, at det arbejde, der bliver gjort, er ordentligt.

Når de nu ikke alene i den sidste tid, hvor erhvervs- og vækstministeren er blevet minister, men også i lang tid forinden har kørt overbevisende artikelserier om de overførsler, der skete af sorte penge fra Sovjetstyret til DKP i Dronningens Tværgade, hvor erhvervs- og vækstministeren dengang var formand, gør det så overhovedet ikke et indtryk på den radikale regeringspartner?

Kl. 14:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:06

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvilke medier der er seriøse, og hvilke der ikke er. Jeg tror, at alle journalister på alle aviser passer deres arbejde og har forskellige opgaver skåret ud for dem. Jeg læser skam de fleste af de her ting med stor interesse, og det er jo nyttigt, at der bliver efterforsket og kulegravet på alle mulige måder i alle mulige sager – det er pressens opgave.

Så det tager jeg skam seriøst. Men derfra og til at skulle gå videre med det her, når alle oplysninger ligger i Arbejderbevægelsens Erhvervsråds arkiver, og når PET har haft fuld adgang til de arkiver, synes jeg der er et stykke vej.

Kl. 14:07

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 14:07

Søren Espersen (DF):

Fru Sofie Carsten Nielsen er sikkert klar over, at Jyllands-Posten faktisk citeres bredt, også i omverdenen, at de har en international afdeling, hvor nyhederne kommer ud på engelsk, hvilket også gælder de her historier. Der har vi jo altså en situation, hvor en siddende dansk minister næsten dagligt bliver beskyldt for at have modtaget illegale penge fra en fremmed fjendtlig magt, og der må jeg alligevel bede om, at Sofie Carsten Nielsen forholder sig til det. Er det slet ikke et problem?

Der er ikke nogen, der som Det Radikale Venstre har talt om Danmarks omdømme i udlandet – vi har i årevis hørt den der jamrende remse fra Det Radikale Venstre om, hvor forfærdeligt et image vi har. Hvordan mon Danmarks image er i udlandet, hvis man har et indtryk af, at vi har folk siddende i regeringen, som ikke siger sandheden, og som har modtaget illegale penge? Hvad med omdømmet? Hvad med Danmarks image?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:08

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu nævner ordføreren jo selv, at der har været adskillige artikler om Danmarks omdømme over mange år, og hvis man hver eneste gang skulle ændre politik efter dem, ville Dansk Folkeparti jo også have været nødsaget til at revidere sine holdninger en hel del gange.

Jeg synes ikke, at vi skal føre politik efter det omdømme alene – det skulle vi ikke tidligere, og det skal vi ikke nu – vi skal føre politik efter vores holdninger, selvfølgelig skal vi det. Og nej, jeg mangler ikke tillid til erhvervs- og vækstministeren; jeg synes, at vi har et oplyst grundlag.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak for det. Som sagt er vi nødt til at rationere lidt mere i de korte bemærkninger. Tak til den radikale ordfører. Hr. Holger K. Nielsen som ordfører for SF.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Det er karakteristisk, at når der bliver skiftet regering i det her land, så reagerer dem, der har siddet på magten tidligere, sådan lidt mærkeligt. Det er svært, det ved jeg godt, når man har haft magten i 10 år, at skulle vænne sig til, at man så bliver almindeligt folketingsmedlem, at andre nu sidder på regeringstabureterne. Det har sådan set altid været svært. Det var svært, da de borgerlige kom til i 1982, det var svært for Socialdemokraterne, det var svært i 1993, det var svært i 2001, og det er svært i dag.

Det er, som om de tidligere regeringspartier får en form for kulder. De kaster sig over alle mulige mærkelige ting. Det er som sagt ikke bare i dag, det er tilfældet, det var også tilfældet for mange socialdemokrater, da de kom i opposition i 2001. Det var også tilfældet i 1993. Det er sådan et interessant fænomen, og måske skulle vi her i Folketinget diskutere et program for resocialisering af tidligere ministre. Det tror jeg faktisk kunne have et vist perspektiv i sig, for det her er altså meget, meget tyndt, det må jeg sige. Det er meget, meget tyndt.

I stedet for at skulle have denne forespørgselsdebat ville jeg anbefale, at man læste en bog, der er redigeret af Morten Thing. Den hedder »Guldet fra Moskva«. Den kom, så vidt jeg husker, i 2000 eller i 2001 – i 2001 kan jeg se. Den beskriver alle de her ting ganske, ganske nøje. Har man læst den, kan man se, at der intet som helst nyt er i alle de oplysninger, der kommer frem i dagspressen i øjeblikket.

DKP fik penge fra Sovjet. Ja, det gjorde de. De fik millioner af kroner. Det var vi nogle der også godt dengang vidste. Vi konkurrerede jo med dem og kunne godt se, at de havde langt flere ansatte og langt flere aktivister, end vi havde; det skyldtes så, at de blev finansieret østfra i stedet for. Det var særdeles ubehageligt, og det kom alligevel også lidt bag på mig, hvor mange penge det var. Er det angribeligt? Ja, bestemt. Det er meget angribeligt, at de fik de penge. Men er det et problem for den nuværende erhvervsminister? Ja, det er det, men han har jo erkendt, at det var et problem, at man fik de penge.

Der er intet som helst skjult i det her – intet som helst. Han har erkendt, at der kom penge fra Sovjet via overfakturering på Terpo Tryk. Det har han erkendt. Det skete allerede første gang i starten af 1990'erne, og Morten Thing siger faktisk i den her bog, at det var den måde, det foregik på. Så er det blevet en stor, stor nyhed, at den tidligere KGB-chef siger, at der blev kvitteret for det, at han personligt afleverede pengene til DKP's formand. Han kan ikke huske, om

det var erhvervs- og vækstministeren, eller hvem det var. Der er fejlagtige oplysninger i forhold til, hvad han selv siger, og hvad andre har sagt om, hvordan der blev kvitteret fra DKP's side. Han er præget af sin alder, det er der ingen tvivl om at han er, og derfor er det også karakteristisk, at selveste Bent Jensen siger, at han ikke er et troværdigt vidne i den her sammenhæng.

Det er det eneste, der ligesom har pisket den her sag op. Hvis de borgerlige partier er så optaget af det her, kunne man jo tidligere have bedt Putin om at åbne præsidentarkivet, men ærlig talt, er det ikke lidt useriøst, at man i sin udenrigspolitik i forhold til Rusland fokuserer på at få fremskaffet et eller andet dokument, som nogle påstår ligger i arkivet. Der er jo i øvrigt ingen, der ved det. Det er da ikke seriøst. Det er der da ingen der vil bruge sin udenrigspolitiske kapital til. Der er da mange andre ting, vi skal snakke med russerne om, og derfor er det da også useriøst at ville bede den nuværende regering om at bruge sin kapital på det projekt.

Så alt i alt: Lad os få den resocialisering. Lad os komme frem til noget, der er vigtigt, arbejdsløshed, økonomi, det, som danskerne er optaget af, og så lad os dog glemme det her pinlige intermezzo fra de borgerlige partiers side.

Kl. 14:13

Formanden:

Der er to med korte bemærkninger, først hr. Søren Pind.

Kl. 14:13

Søren Pind (V):

Jeg skal ikke gøre mig til dommer over, hvilke granatchok SF's folketingsgruppe lider under efter regeringsskiftet. Det skal jeg ikke blande mig i. Men jeg vil alligevel spørge hr. Holger K. Nielsen om det med denne Morten Thing, som hr. Holger K. Nielsen refererer så meget til. Han har til Kristeligt Dagblad den 11. november i år udtalt:

»Den næste udbetaling i 1988 og de følgende udbetalinger gik til Ole Sohn. Det ved vi, fordi vi efter Murens fald købte en afskrift fra et arkiv fra den sovjetiske centralkomité's afdeling for internationale affærer,« forklarer Morten Thing. »Det var en højtstående sovjetisk partifunktionær, Anatoli Smirnov, som skrev bøgerne af, og vi havde ingen grund til at tvivle på afskriftens rigtighed. Der stod, at pengene blev overført til 'O. Son'. Man bruger ikke h i den russiske stavning af navnet,« siger han. «Og nu kommer tilføjeslen:

»Han mener i øvrigt, at debatten om, hvordan DKP fik støtten udbetalt, er en lille detalje.«

Det er vi så nogle der ikke mener. Men den historie, som hr. Holger K. Nielsen refererer til, siger altså her, at erhvervs- og vækstministeren fik kontante udbetalinger. Hvad er hr. Holger K. Nielsens kommentarer til det?

Kl. 14:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:14

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen min kommentar er, at hvis hr. Søren Pind vidste, hvad han snakkede om, ville han vide, at den samme oplysning står på side 181 i den her bog. Det er ikke noget nyt, der pludselig kommer i Kristeligt Dagblad. Det blev fremlagt i Morten Things bog fra 2001. Det er derfor, det er så pinligt, at man pisker det her op som værende en helt ny sag. Det har været kendt siden 2001, altså de her oplysninger fra Smirnov, som stjal arkivet og solgte det. Det er da kendt. Jamen hvis det var så vigtigt, hvorfor har den daværende danske regering ikke gjort noget ved det? Det forstår jeg simpelt hen ikke. Hvorfor vil man nu, efter at Jyllands-Posten har taget det op, efter at man kan bruge det i den politiske kamp imod den nye regering, gøre det

her til en kæmpe stor sag? Det er en gammel sag, vil jeg sige til hr. Søren Pind.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Kl. 14:15

Søren Pind (V):

Det er, fordi den borgerlige side af Folketinget aldrig kunne drømme om at udnævne hr. Ole Sohn til minister og derved skabe et sikkerhedsproblem i forhold til Rusland. Derfor! Så hvad er hr. Holger K. Nielsens kommentar til, at erhvervs- og vækstministeren benægter, at han har modtaget penge?

Kl. 14:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:15

Holger K. Nielsen (SF):

Det er, at erhvervs- og vækstministeren jo formentlig godt ved, hvordan de her penge er blevet overført. Han ved, at de er blevet overført gennem overfaktureringer på Terpo Tryk. Det er det, han har sagt.

Hele diskussionen handler i virkeligheden om, og det er også det, Morten Thing siger: Fik erhvervs- og vækstministeren en kuvert i hånden med kolde kontanter, som Knud Jespersen og Jørgen Jensen efter alt at dømme fik. Fik han en kuvert med kolde kontanter i hånden ude i Hareskoven, som de andre fik? Nej, det fik han ikke. Men han siger, pengene blev overført på andre måder. Og det er derfor, at der intet som helst nyt er, og det var fremme i 2001. PET-rapporten har været inde i det. DIIS-rapporten har været inde i det. Der er ikke noget nyt i det her, vil jeg sige til hr. Søren Pind.

Kl. 14:16

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:17

Alex Ahrendtsen (DF):

Det er tyndt, siger ordføreren. Personligt synes jeg, at ordførerens tale var tynd, for hvis den her sag var så enkel, som ordføreren sagde, hvorfor henvender man sig så ikke til Rusland og beder dem om at åbne arkivet? Så kunne vi slippe for hele den her maskerade. Jeg går ud fra, at regeringen er regering for hele Danmark – og vi er altså en del i Danmark, der er bekymrede for at have en erhvervs- og vækstminister, som bliver beskyldt for dette. Hvorfor vil regeringen så ikke henvende sig til Rusland og bede dem om at åbne arkiverne, så vi kan få afsluttet den her pinagtige affære en gang for alle?

Kl. 14:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:17

Holger K. Nielsen (SF):

Det kan jeg svare på, for som jeg sagde før, skal vi for det første ikke bruge vores udenrigspolitiske kapital på at fremskaffe dokumenter, der måtte ligge i præsidentpaladset i Moskva. For det andet, ved enhver her jo, at det, der blev kaldt maskeraden, ikke ville stoppe med det. Dansk Folkeparti, Venstre og Det Konservative Folkeparti ville jo fortsætte. Den her sag ville jo aldrig få nogen ende. Det ved vi jo godt, der vil altid kunne findes et eller andet, som man vil kunne bruge. Man bliver jo ved, for man har den grundopfattelse, at erhvervs- og vækstministeren har løjet, han har fået de der sorte penge, og på trods af hvad han har sagt, på trods af at han har lagt alt frem,

på trods af at den her sag har været kendt i mange år, så ved vi, at det her er en del af en politisk kamp imod den nuværende regering og den nuværende erhvervs- og vækstminister, og det har intet som helst at gøre med historisk sandhed. Det har ikke noget som helst at gøre med, at man skal have sandheden frem.

Kl. 14:18

Formanden:

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 14:19

Alex Ahrendtsen (DF):

Så lad mig spørge på en anden måde: Hvis vi nu forestillede os en minister, der blev beskyldt for at have modtaget penge fra Franco-spanien, ville SF så have indtaget samme, lidt kedelige attitude, som jeg synes SF gør i den her sag?

Kl. 14:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:19

Holger K. Nielsen (SF):

Selvfølgelig ville vi da det, hvis beskyldningerne havde en validitet, som tilfældet er her. Lad mig komme med et eksempel. Jeg ved, at hr. Søren Espersen har været medlem af VS i sine unge dage. Jeg ved, at VS på det tidspunkt var meget involveret i forskellige radikale kampe, også her i København, f.eks. Verdensbankdemonstrationen. Jeg så faktisk et billede forleden dag af en person, der godt kunne ligne hr. Søren Espersen. Det kunne faktisk godt ligne ham som ung, hvis man så godt efter. Skulle jeg så beskyldte hr. Søren Espersen for at have været i kamp mod politiet i 1970 under Verdensbankdemonstrationen? Skulle jeg forlange en stor undersøgelse iværksat, fordi jeg har set et billede, som jeg troede viste hr. Søren Espersen som ung mand, der smed sten imod politiet? Det synes jeg alligevel ikke, vel? Det er for langt ude.

Kl. 14:20

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:20

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo næsten været medlem af VS samtidig med hr. Søren Espersen, oven i købet i samme by, som han boede i, så jeg ville i grunden godt have undersøgt, hvad han gik rundt og lavede, for jeg så ikke meget til ham.

Men lad os så komme hen til, hvad baggrunden for den her forespørgselsdebat er. Jeg kan forstå, at det er frykten for en sikkerhedsrisiko. Det baserer man så på en række gode citater fra kloge mennesker, der har sagt, at der ikke er en sikkerhedsrisiko. Bonnichsen har sagt, at der teoretisk set er en større sikkerhedsrisiko i denne sag end i Sass Larsen-sagen, hvorefter han siger, at der i praksis ikke er nogen sikkerhedsrisiko i nogen af dem. Det kan vi jo så diskutere i forhold til Sass Larsen-sagen, men i forhold til den her sag om vores erhvervsminister er det vel ikke noget argument, at Bonnesen siger, at den teoretisk set er større end en ikkeeksisterende sikkerhedsrisiko i en anden sag, men ikke eksisterer i virkeligheden.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg jo vil mistænke Bent Jensen, kendt historiker, for mange ting, men at ønske at holde hånden over erhvervsministeren og holde hånden over tidligere kommunistiske ledere mistænker jeg ham ikke for. Hvordan kan det så være, at Bent Jensen siger: Der er ingen sikkerhedsrisiko, sagen er tynd, udoku-

menteret? Så jeg vil nok sige, at hvis det er baggrunden for, at vi skal kræve en undersøgelse, skal vi i fremtiden kræve rigtig mange undersøgelser. Det synes jeg faktisk ikke der er noget belæg for.

Jeg synes, hele debatten om, hvad der skete i fortiden, er spændende. Jeg tror på den anden side ikke, at Folketingssalen er det bedste sted at føre den debat. Men selvfølgelig kan man da på baggrund af PET-kommissionens rapport, der er en omhyggelig redegørelse for den danske efterretningstjenestes tætte samarbejde med CIA og den israelske efterretningstjeneste, godt stille sig selv det spørgsmål, hvilke konsekvenser det fik for mennesker, der levede der – palæstinsere – og for mennesker, der levede i Sydamerika. Det spørgsmål synes jeg kunne være interessant at få belyst. Derfor vil jeg gerne opfordre regeringen til i modsætning til den tidligere regering at arbejde for, at der bliver større åbenhed i arkiverne, og at arbejde for, at det også slår igennem internationalt. Og den bedste mulighed for at få det til at slå igennem internationalt er jo, at man selv går i spidsen. Det vil være min opfordring.

Skulle det så i den proces også føre til, at der kommer større åbenhed i Rusland – og jeg vil sige, at der er brug for større åbenhed i Rusland på mange områder, ikke kun i arkiverne – ville det da være rigtig dejligt og spændende. Og jeg er sikker på, at Morten Thing som tidligere nævnt her i dag, selv om han jo sådan set har skrevet mere i sin bog om DKP's forbindelse til Moskva, end Jyllands-Posten har været i stand til at afsløre, også ville være interesseret i det. Så jeg er sikker på, at der vil være seriøse forskere, der vil gå ned i det, formentlig også Bent Jensen.

Men jeg synes, det kunne være spændende, hvis vi bare en gang imellem kunne uddrage nogle konkrete konklusioner, nogle konkrete handlinger af det, vi diskuterer i de her sager. Der ville det jo være fuldstændig oplagt, hvis et enigt Folketing opfordrede regeringen til at gøre en større indsats for at skabe åbenhed i arkiverne, hvis man gik foran i Danmark og skabte større muligheder for en historie-forskning, der kunne afdække alle forhold, og derved skabte større mulighed for det internationalt. Jeg tror nemlig, at hvis man kommer løbende over til Rusland og siger: Se nu at få åbnet de arkiver – og de stadig væk har nogen ansat, der er i stand til at læse dansk – vil de spørge statsministeren eller udenrigsministeren, om man ikke hellere skulle gå hjem og få åbnet sine egne arkiver først. Det er jo det, der er hovedpointen: Alle dem, der hele tiden taler om åbenhed, glemmer at gennemføre det, når de selv har regeringsmagten.

Jeg vil bare til allersidst sige, at for mig at se er der ikke mange, der har noget at lade hinanden høre, for kan vi nu være helt sikre på, at det er bedre at have en minister i en regering – oven i købet i den samme position – som har modtaget rejser, middage, gaver af Sydafrika, altså helt til sig selv, personligt, for egen vindings skyld, end at have en minister, der har været formand for et parti, der har fået penge fra Moskva?

Kl. 14:24

Formanden:

Der en kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:24

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det var et meget interessant ordførerindlæg, hr. Per Clausen kom med, ikke mindst om åbningen af arkiver. Det er jo i øvrigt en sag, som Dansk Folkeparti og Enhedslisten tidligere har været fælles om i forskellig sammenhæng. Det er jo mærkeligt, at forskellige danske arkiver er meget lukkede, modsat i USA, hvor f.eks. Cubakrisen er noget af det aller mest velbeskrevne, man overhovedet kender, og som jo ligger nogenlunde på samme tid. Her er der også meget lukket omkring danske arkiver.

Men når det så er sagt, synes jeg, det interessante bliver endnu mere interessant, når vi taler om den her aktuelle sag. For det, der for alvor kunne rykke noget i beskrivelsen af den sag, vi debatterer her i

dag, fra den kolde krig, ville jo være, at Rusland åbnede deres arkiver. Der vil jeg godt spørge hr. Per Clausen, om jeg kan tage hr. Per Clausen til indtægt for det, jeg forstod, nemlig at der lå en opfordring til regeringen om at rette henvendelse til den russiske regering, med henblik på at vi får de arkivalier udleveret, som handler om præcis den her sag.

Kl. 14:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:25

Per Clausen (EL):

Nej, det, der lå i det, var en konkret opfordring til regeringen og Folketinget om at tage sig sammen og vedtage en lovgivning på arkivområdet, som modsvarer det ønske, hr. Peter Skaarup har til lovgivningen i Rusland. Det synes jeg vi skulle starte med.

Det andet, vi kunne gøre, var at stille os selv det spørgsmål, om vi synes, det er rimeligt, at et rigtig godt argument for, at man ikke kan få en seriøs undersøgelse af CIA's ulovlige flyvninger med fanger til torturfængsler rundtomkring i verden, er, at vi må forvente, at USA ikke vil give os svar på det, vi spørger om. I den sammenhæng – i den sammenhæng – kunne det da godt være, vi på et eller anden tidspunkt ville nå ned i den sag, vi snakker om i dag, og som handler om en sag, hvorom en tidligere PET-chef siger, at der ingen sag er, og hvorom Bent Jensen, kendt historiker, siger, at der ikke er nogen sag. Vi skal have klaret rigtig mange rigtige sager, før vi kommer til det, der ikke er nogen sag, vil jeg sige til hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:26

Peter Skaarup (DF):

Men det er udenomssnak, vil jeg sige til hr. Per Clausen, sådan at begynde at snakke om CIA og de danske arkiver og sådan noget. Det kan man godt have nogle synspunkter om, men nu står vi over for den her meget specifikke sag, hvor det må være træls for en minister, som også nogle af regeringspartiernes ordførere er inde på, hele tiden at skulle svare på spørgsmål, og hvor Folketinget interesserer sig for spørgsmål om den her sag. Der synes jeg jo så at Enhedslisten som støtteparti for den regering skulle række dem en hjælpende hånd og sammen med os andre komme med en opfordring til, at den danske regering retter henvendelse til den russiske med henblik på at starte et sted, nemlig ved at få åbnet de russiske arkiver i forhold til den her sag. Det vil være godt for ministeren, det vil være godt for regeringen, og det vil være godt for hele den tanke, regeringen har om at svare Folketinget fyldestgørende, hvad jeg ved Enhedslisten lægger meget vægt på.

Kl. 14:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Per Clausen (EL):

Nu synes jeg faktisk, statsministeren svarede ganske fyldestgørende. Når jeg synes det, kan det skyldes, at jeg har siddet i Folketinget i så mange år under en borgerlig regering, så jeg er blevet meget nøjsom; det erkender jeg.

Men lad mig så bare sige det en gang mere for at gøre det helt klart: Jeg synes, en dårlig arkivlovgivning i Danmark er et større problem end en dårlig arkivlovgivning i Rusland. Jeg er overbevist

om, at det danske Folketing har større mulighed for at gøre noget ved en dårlig arkivlovgivning i Danmark end en i Rusland.

For det andet: Skal vi begynde at diskutere med store lande om deres arkivlovgivning, synes jeg, vi skulle starte med væsentlige spørgsmål. Jeg synes, at gentagne krænkelser af det danske luftrum, ulovlige overflyvninger for at flyve mennesker til torturfængsler er en betydelig større udfordring end den sag, der handler om, hvorvidt erhvervs- og vækstministeren var vidende om, at DKP modtog penge fra Moskva, eller han selv har fået en pose i hånden. Jeg må indrømme, at på grund af væsentligheden tager det rigtig lang tid, før vi kommer til sagen om Ruslands arkiver.

Kl. 14:29

Formanden:

Har hr. Søren Espersen bedt om en kort bemærkning nu? Ja.

Kl. 14:29

Søren Espersen (DF):

Ja, der er bare lige en enkelt ting. Jeg synes, det her er interessant. Først siger hr. Per Clausen egentlig, at man er åben over for at skabe åbenhed og måske vil være med i den beslutning. Det kan vi måske afprøve, hvis vi går videre med den her sag senere.

Men jeg vil bare lige sige, at Moskva jo er interesseret i et rigtig godt forhold til Danmark. Er vi ikke enige om det? Der har aldrig været så varme forbindelser mellem Danmark og Rusland siden PETER den Stores dage, hvor han gik nede på Holmen for at lære skibsbyggeri, som der er i dag. Der er en mulighed for, at vi bare ved en henvendelse fra regeringen til Moskva kunne få den her sag belyst og få lagt den væk, så vi kunne slippe for den her mistillid, der suser rundt ikke alene herinde, men også ude i samfundet. Var det ikke et brev fra statsministeren til Putin, eller hvem der nu skal have brevet, værd?

Kl. 14:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:30

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det var mere end et brev værd at sikre sig, at Danmark kan få adgang til informationer om bare to ting, som jeg synes er vigtigere end den sag, hr. Søren Espersen synes er så vigtig. Den første har jeg nævnt en gang: spørgsmålet om CIA's misbrug af dansk luftrum til at transportere folk ulovligt til torturcentre. Det synes jeg faktisk ville være rigtig godt at få et svar på. Desværre er hr. Søren Espersen jo enig med den nuværende udenrigsminister om, at det skal vi passe på med, for det kunne være uhøfligt, hvis vi spurgte om det, selv om jeg da går ud fra, at hr. Søren Espersen mener, at vi også har et godt forhold til Washington og USA, og at USA vel også har en eller anden slags interesse i at have et godt forhold til os. Det håber jeg da hr. Søren Espersen mener.

Den anden sag har jeg også nævnt her tidligere i dag. Jeg synes, det kunne være meget, meget interessant at få undersøgt til bunds, hvordan det forholder sig med den danske efterretningstjeneste PET's samarbejde med den israelske efterretningstjeneste og med CIA, og hvilke konsekvenser det har haft for mennesker i tredjeverdenslande. Det synes jeg kunne være uhyre interessant, og hvis hr. Søren Espersen vil være med til det, kan vi godt tilføje et »m.v.«, som måske engang kan komme til at omfatte den nuværende erhvervs- og vækstminister.

Kl. 14:31

Formanden:

Hr. Søren Espersen.

Kl. 14:31

Søren Espersen (DF):

Hr. Per Clausen er jo tydeligvis rigtig flov over, at hans eget parti, Enhedslisten, fuldstændig er faldet til patten i den her sag omkring de CIA-flyvninger og har ladet sig nøje med en lille discountmodel, som ingen tror på vil føre til noget som helst. Jeg kan godt forstå, at hr. Per Clausen er flov. Nu smiler han også; han ved det jo godt selv. Så det er den regering, som han støtter, som han skal tale med om den sag.

Enhedslisten har sagt noget andet, som vi også venter på forskelligt udkomme af. Man har sagt, at man kun vil stemme for de ting, der betyder forbedringer, og at man aldrig vil stemme for det, som betyder forringelser. Er det ikke en lille forbedring, hvis vi nu kunne få den her sag belyst? Ville det ikke være det værd i hvert fald bare at prøve, om statsministeren kunne tilskyndes til at sende et brev til Moskva for at få den her sag belyst? Kunne det ikke være en lille forbedring, som Enhedslisten måske så kunne gå med til?

Kl. 14:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:32

Per Clausen (EL):

Jeg er jo helt enig med hr. Søren Espersen i, at det er rigtig, rigtig trist, at der skal så få og så små forbedringer til, som vi indtil nu har set med den nuværende regering, for at kunne konstatere, at det alligevel er rigtig dejligt, at vi har fået en ny regering. Det er selvfølgelig ærgerligt, men hr. Søren Espersen har gjort det nemt for Socialdemokraterne at gøre Enhedslisten tilfreds i kraft af det misregime, han har været en del af. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige til hr. Søren Espersen, er: Nej. Vi synes ikke, det er nogen god idé, hvis man virkelig ønsker større åbenhed i arkiverne, at starte med at rejse en ikkesag, når der er så mange vigtige, betydningsfulde sager, man kunne tage op og rejse. Jeg tror faktisk, at hvis hr. Søren Espersen ville gøre sig den ulejlighed at tale med Bent Jensen, kunne han sikkert få nogle gode råd til væsentligere sager i forhold til de russiske arkiver, som det var værd at tage sig af.

Kl. 14:33

Formanden:

Tak til ordføreren fra Enhedslisten. Så er det fru Mette Bock som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Mette Bock (LA):

Der er nogle, der mener, at Peter Brixtofte er en farlig mand, der er nogle, der mener, at Anders Fogh Rasmussen er en farlig mand, og der er nogle, der mener, at erhvervs- og vækstministeren er en farlig mand. Det skal ikke benægtes, at der findes farlige mænd overalt, ikke mindst i politik, nogle af dem er måske til stede i denne sal i dette øjeblik. Det skal heller ikke benægtes, at både Peter Brixtofte, Anders Fogh Rasmussen og erhvervs- og vækstministeren har begået handlinger, som kan anfægtes politisk, juridisk eller moralsk. Men når samfundet og Folketinget skal forholde sig til disse potentielt eller reelt farlige mænd, skal der være proportionalitet i anvendelsen af virkemidler.

Det, vi i dag med sikkerhed kan sige, er, at enhver ved, at erhvervs- og vækstministeren igennem det meste af sit liv har været kommunist. Enhver ved, at erhvervs- og vækstministeren har været formand for de danske kommunister helt frem til det sovjetiske regimes fald, og enhver ved, at de danske kommunister modtog penge

fra de kommunistiske kammerater i Øst. Enhver ved også, at det, dengang erhvervs- og vækstministeren i 1981 blev medlem af DKP's Centralkomite, var helt almindelig kendt, at millioner af sovjetborgere havde været deporteret til arbejdslejre, bl.a. på baggrund af deres almindelige politiske aktivitet, mange med døden til følge. Det vil enhver, der har fulgt med i samfundsdebatten eller bare læst Alexander Solsjenitsyns »Gulag Øhavet«, vide.

Vi ved også, at erhvervs- og vækstministeren i 1987, da han blev formand for DKP, udmærket vidste, at de østeuropæiske regimer enten ved egen kraft eller ved Sovjetunionens mellemkomst slog hårdt ned på demonstranternes krav om demokratisering og almindelige borgerlige rettigheder. Regimets forbrydelser trækker historiske tråde langt tilbage, men også i vores tid fortsatte forbrydelserne. Lad mig henlede opmærksomheden på opstanden i Ungarn i 1956, der brutalt blev nedkæmpet, og på det forhold, at Alexander Dubček i 1968 måtte opgive at give kommunismen et såkaldt menneskeligt ansigt i forbindelse med fløjsrevolutionen i Tjekkosllovakiet.

Vi ved også, at erhvervs- og vækstministeren og alle andre vidste, at der i 1980'ernes Polen blev indført undtagelsestilstand, og at det kommunistiske regime med 70.000 soldater, 30.000 funktionærer fra militsen, 1.750 tanks, 1.900 pansrede køretøjer, 9.000 lastbiler og andre vogne samt flere eskadrer af helikoptere og transportfly forsøgte at nedkæmpe Solidarność' stigende popularitet i befolkningen. Vi ved også, at det, da erhvervs- og vækstministeren i 1989 i Østberlin hyldede DDR på 40-års-dagen, var helt almindelig kendt, at den østtyske stat rådede over et af verdens største netværk af stikkere og overvågningsagenter, og at det, der blev kaldt for Republikflucht, blev straffet med 1-5 års barskt fængselsophold, hvis man da var så heldig at overleve de østtyske grænsevagters rifler.

Vi ved med andre ord allerede rigtig, rigtig meget om erhvervs- og vækstministerens fortid og om kommunismens forbrydelser. Det vidste vælgerne før valget, og trods dette har de valgt erhvervs- og vækstministeren ind i Folketinget ved flere på hinanden følgende valg. Partilederne i Det Radikale Venstre, i Socialdemokratiet og i SF vidste også rigtig meget om erhvervs- og vækstministerens fortid og om kommunismens forbrydelser, da den nye regering blev dannet, og alligevel er hr. Ole Sohn nu blevet Danmarks erhvervs- og vækstminister. Det kan man undre sig såre over, og man kan tilmed være forarget, men vælgerne og landets regeringstop har truffet deres valg med åbne øjne og inden for gældende lovgivning. Det tager vi til efterretning i Liberal Alliance, selv om ingen kan være større kritikere af den nuværende regering og ikke mindst hr. Ole Sohn på posten som erhvervs- og vækstminister, end vi er i vores parti.

Vi skal glæde os over, at vi har mulighed for, at der stilles forespørgsler som denne, men i Liberal Alliance kan vi ikke anbefale, at der nedsættes undersøgelseskommisioner, som jeg nu mærker der lægges op til. I Folketinget skal vi holde skarpt øje med, hvilke ulykker den nye regering og ikke mindst den nye erhvervs- og vækstminister kan finde på at forårsage i tiden frem mod et nyt valg, og det er sådan, det skal være.

Kl. 14:38

Formanden:

Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det hr. Per Stig Møller som konservativ ordfører.

Kl. 14:38

(Ordfører)

Per Stig Møller (KF):

I 1970'erne og i 1980'erne bredte dissidentbevægelsen sig over hele østblokken. Modige mænd og kvinder demonstrerede og skrev for at få det kvælende kommunistiske diktatur afskaffet og frie selvstændige nationer tilbage. Fra fangelejrene fik vi Solsjenitsyns omhyggelige beskrivelser. I Tjekkosllovakiet gik Charter 77-folkene ind og ud af fængslerne og prøvede at råbe verden op. Danmarks Radio bragte

samtaler med russiske dissidenter, og Danmark fik besøg af blandt andre Solsjenitsyn, og så sent som i 1989 holdtes der på Louisiana en konference med fremtrædende russiske dissidenter. Som fru Mette Bock sagde var der jo ikke ret meget, man ikke vidste, hvis man ønskede at vide noget. Vi var ganske velinformerede.

I 1989 faldt så Muren, og Stasis forbrydelser mod den østtyske befolkning blev afsløret. I 1991 brød Sovjetunionen sammen, og Rusland blev genfundet. Og alt imens folk i Øst kæmpede, blev fængslet, rejste sig, demonstrerede og kaldte på omverdenens opmærksomhed, sad i Danmark en mand med lukkede ører, øjne og mund. Jo, munden åbnede han en enkelt gang, og det var for at kysse Honecker.

Manden var Ole Sohn. Han kunne læse, han kunne rejse, men han kunne hverken høre eller se. Han var formand for DKP og blev på posten til det sidste. Han var en af Sovjetunionen og kommunismens sidste og mest trofaste venner. Han blev klogere, han blev medlem af SF, endda formand for folketingsgruppen, og han skrev gode bøger om kommunismen og dens forbrydelser. Han sidder nu i en regering, der holdes oppe af Enhedslisten, hvor andre gamle DKP'ere har fundet husly. Herfra vil han granske Danmarks engagement i Afghanistan, Irak og samarbejdet med USA, men han vil ikke have gransket sig selv.

Men DKP, Land og Folk og ham selv blev holdt oppe af Moskva. Herfra flød pengene på forskellig vis til DKP, og engang blev der ligefrem fundet mange kontanter i en skunk hos en ledende DKP'er kaldet Laksko Wagner. Men hvad gemmer erhvervs- og vækstministerens mentale skunk?

Vidste han intet om de kontanter og sorte penge, der flød ind? Var han blot en af Moskvas såkaldte nyttige idioter? Og hvor ledte han de penge hen, partiet fik fra Moskva? Hvad var det for en virksomhed, han stod for, og hvis ærinde jo var at trække Danmark ud af NATO og ind i den sovjetiske indflydelsessfære, endda i en tid, hvor alle ordentlige mennesker med livet som indsats forsøgte at komme ud af denne sfære?

Det har statsministeren naturligvis sørget for at få besked om, og det er denne besked, vi i dag har bedt statsministeren om at give videre til Folketinget, fordi det i et parlamentarisk demokrati er Folketinget, der er sat til at holde øje med regeringen. Og statsministeren har skuffet mig meget ved sit meget, meget dårlige svar, som nærmest var udtryk for hendes fornærmelse i stedet for en besvarelse.

Kl. 14:41

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:41

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes sådan set, at hr. Per Stig Møller stiller nogle relevante spørgsmål op, men vil han ikke medgive, at det var spørgsmål, der blev stillet, da man lavede den store koldkrigsrapport – det var spørgsmål, der blev stillet, da PET-rapporten blev lavet – og at den form for spørgsmål jo er mere egnet som et forskningsprojekt end som et politisk debattema her i Folketinget?

Kl. 14:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:41

Per Stig Møller (KF):

Jamen det er jo fuldstændig rigtigt. Vi sidder jo også og venter på Bent Jensens afhandling om den kolde krig, hvor der måske også kommer noget frem; men her står vi jo en situation, hvor en mand er blevet minister med en sådan bagage.

Det er jo rigtigt, at det giver en vis risiko for et vist pres, hvis der ligger ting, vi ikke har fået at vide. Det er noget andet, hvis der ligger ting, vi har fået at vide. Og der kan vi jo konstatere, uanset den debat, der har været i dag, at Kurt Jacobsen, som jo er en velanskreven historiker, siger, at nu må det altså være på tide, at DKP ændrer den gamle aftale og gør materialet almindelig tilgængeligt. Det har erhvervs- og vækstministeren jo ikke medvirket til.

Vi kan jo konstatere i dag, at selv om vi hele tiden får at vide, at bogen »Guldet fra Moskva« er udtømmende, så er den jo ikke udtømmende, for hr. Morten Thing siger, så vidt jeg husker fra avisen i dag, at det her nye om, at man den 3. april modtog 150.000 dollar, kendte han ikke noget til. Det vil sige, at der hele tiden kommer nye ting frem, som betyder, at der sidder en mand her i regeringen, som har været med til at støtte et regime, som ønskede Danmark kastret.

Kl. 14:42

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 14:42

Holger K. Nielsen (SF):

Hr. Per Stig Møller går jo ind i en masse betragtninger om arkivlovgivning, åbne arkiver, og det synes jeg i og for sig er en diskussion, vi godt kan tage, men så synes jeg, at vi skal tage den ordentligt, altså, i stedet for at bruge det som en anledning til en enkeltsag, for der er mange ting, der kan diskuteres der, og der er også ting, der taler for og imod – det er faktisk ganske komplekst med hele arkivlovgivningen.

Men det skal jo ikke blandes sammen med det, som er ærinde med forespørgslen i dag, og som også hr. Per Stig Møller – det skuffede mig lidt – hævder, nemlig at erhvervs- og vækstministeren er en sikkerhedsrisiko. Det er jo dér, jeg synes at kæden hopper fuldstændig af. Der er behov for en interessant historisk forskning om DKP, om kommunismen, også sådan set om erhvervs- og vækstministeren, og den er jo blevet foretaget – det er jeg med på. Men det er noget helt, helt andet end det der politiske korstog, der kører, hvor den udtalte og også den udtalte præmis er, at erhvervs- og vækstministeren er en sikkerhedsrisiko.

Hvordan kan hr. Per Stig Møller med seriøsitet sige det?

Kl. 14:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:44

Per Stig Møller (KF):

Jamen det kan jeg sige seriøst på denne måde: Jeg sagde ikke, at han var en sikkerhedsrisiko, for det ved jeg ikke noget som helst om. Den eneste, der ved det, er jo statsministeren – formentlig, altså hvis hun har stillet de rigtige spørgsmål under jobsamtalen, hvilket hun formentlig har.

Så det, der er tale om her, er, at vi – med det, der hele tiden kommer frem – ved, hvad DKP stod for. Det stod jo for ud af NATO, for at gøre Østersøen til et fredens hav og alt det der; ja, vi var jo selv med i debatterne sammen i sin tid, så det behøver jeg ikke at minde om, det ved vi begge to godt. Det var jo i virkeligheden for at få kastret Danmark og få sprængt NATO, og det er jo faktisk ikke særlig pynteligt, at han har været stort set den sidste, der stod for det synspunkt i Europa, og at han blev ved til det sidste.

Vi ved jo ikke, hvad der stadig væk kommer frem – der kom noget i Jyllands-Posten så sent som i dag – altså om der ligger noget, og derfor ved vi ikke, om nogen har noget, som end ikke statsministeren ved, for der er jo ikke spillet ud. Erhvervs- og vækstministeren siger jo bare, at det arkiv er lukket. Kurt Jacobsen siger så: Ja-

men så åbn det dog. Han har jo skrevet en fremragende bog om Aksel Larsen, det er vi også enige om.

Kl. 14:48

Så til det om arkivet vil jeg sige: Ja, jeg synes også, det trænger til en god debat, for jeg ønsker også en så god og maksimal åbning af arkiverne som overhovedet muligt. Der ville vi så konstatere, at det, vi ville se, var venstrefløjens aktiviteter fra 1980'erne, for det er jo den periode, man så får åbnet op for, men det er vi så enige om.

Kl. 14:45

Formanden:

Den sidste korte bemærkning er fra fru Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 14:45

Ane Halsboe-Larsen (S):

Tak. I Socialdemokratiet taler vi jo meget gerne om politik, men jeg forstår da godt, hvis hr. Per Stig Møller og den samlede opposition i øvrigt hellere vil diskutere personsager og ting, der foregik for mere end 20 år siden. Det er selvfølgelig oppositionens ret, og vi svarer meget gerne. Men lad mig dog bemærke, at hvis man skal indkalde til en hasteforespørgsel og have direkte adgang til statsministeren og kunne stille statsministeren spørgsmål, så ville jeg bare personligt måske have valgt at stille spørgsmål til finanskrisen, den eksploderende ungdomsarbejdsløshed eller noget helt tredje, der haster i det her samfund. Men det er ikke det, hr. Per Stig Møller har valgt sammen med den øvrige opposition, og derfor er vi her for at diskutere personer i stedet for politik og diskutere fortid i stedet for fremtid.

I den forbindelse – når vi nu er her – er det da interessant at spørge ordføreren, der er tidligere formand for Det Konservative Folkeparti og tidligere minister for det samme parti, hvordan han har det med, at en tidligere ministerkollega har modtaget kontant støtte fra apartheidregimet. Hr. Brian Mikkelsen har modtaget kontanter direkte i lommen fra apartheidregimet, og når erhvervs- og vækstministerens fortid er så relevant, vil jeg bare spørge ordføreren, om det også gælder denne sag.

Kl. 14:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:46

Per Stig Møller (KF):

Det er jo en kolossal proportionsforvrængning. Det, som statsministeren lavede, og som vi nu hører som et ekko af statsministeren, er jo som det, vi oplever, når et fly er udsat for raketangreb; så sætter man blink ud for at forvirre raketterne, blink i alle retninger for at forvirre. Det er jo det, man prøver fra statsministerens og fra denne ordførers side.

Apartheidregimet tror jeg aldrig nogen sinde prøvede at besætte Danmark. Jeg tror aldrig nogen sinde, det prøvede at erobre Danmark. Jeg tror aldrig, det nogen sinde prøvede at få Danmark til at lægge sig fladt ned og gå ud af NATO. Der er jo væsensforskel på det, og også på at være KU-formand og så at være formand for DKP.

Jeg synes, det er pinligt, at venstrefløjen har prøvet det nummer i dag, og så synes jeg også, det er pinligt, at statsministeren siger, at vi ikke vil diskutere andre emner. Jo, det vil vi meget gerne. Men jeg husker fra mine 10 år som minister, at den opposition, der sad dengang, meget, meget gerne ville diskutere andet end seriøse ting, og nu bebrejder man os det. Så det var lidt pinligt.

For vi kan selvfølgelig – og vi skal selvfølgelig – kunne diskutere, både når regeringen har en person, som vi ikke er helt trygge ved, og fremtidens udfordringer. Det siger sig selv. Fremtidens udfordringer kan jo blive påvirket, hvis der er foretaget et forkert ministervalg. Og det er regeringen, der har ansvaret over for Folketinget for sine dispositioner, både i personspørgsmål og i politiske spørgsmål.

Formanden:

Fra Ane Halsboe-Larsen.

Kl. 14:48

Ane Halsboe-Larsen (S):

Ja, nu prøver ordførerne jo ganske lidt elegant, synes jeg, at tale apartheidstyrets grusomheder ned ved at sige, at de ikke forsøgte at besætte Danmark, og at det derfor ikke tilnærmelsesvis når højderne for, hvad vi kunne se fra Sovjets side. Jeg håber og tror sådan set også, at når hr. Brian Mikkelsen og erhvervs- og vækstministeren i dag siger, at de er blevet klogere, så er både ordføreren og jeg selv enige om, at det nok er en god idé, fordi de hver især har været tæt på regimer, som gjorde grusomme ting.

Når ordføreren sammen med den øvrige opposition rejser det her spørgsmål i dag, synes jeg, det er relevant at spørge, om det så betyder, at det også i hr. Brian Mikkelsens tilfælde er relevant at tale om en personsag for mere end 20 år siden med kobling til et uhyrligt, grusomt regime.

Kl. 14:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:49

Per Stig Møller (KF):

Jeg synes, at det, Socialdemokraterne leverer her, er pinligt, fru Pernille Rosenkrantz-Theil startede det jo. Det ene regime slog altså 80 millioner mennesker ihjel, ja, andre mener, der er røget 120 millioner mennesker i kraft af kommunismen. Altså, der er en proportionsforvrængning, og jeg synes, det er pinligt. Noget andet er jo, at der ikke er nogen, der kan komme efter oplysninger om hr. Brian Mikkelsen og bruge dem imod ham. Men da der hele tiden kommer nye oplysninger frem om erhvervs- og vækstministeren, ved vi ikke, om der skulle ligge et eller andet, der kan blive brugt imod ham. Det er jo det, vi har prøvet få statsministeren til at fortælle mere om.

Om det sludder, jeg hørte tidligere i dag, om, at det skulle have ødelagt vores image i Sydafrika, vil jeg godt sige, at jeg har været til talrige møder med sydafrikanske ministre, og der er ikke en, der nogen sinde har bemærket, at der har været en KU-formand i Sydafrika. Vi har et fremragende samarbejde med Sydafrika, bl.a. i kraft af at den danske regering – og opposition – gik imod apartheidpolitikken. Så lad være med at blande det ind i det her, det er en blinker, man her forsøger, fordi man vil prøve at skjule, at der altså sidder en mand i regeringen, der virkelig arbejdede for at lamme Danmark sikkerhedspolitisk.

Kl. 14:50

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Ønsker statsministeren ordet?

Kl. 14:50

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo altid dejligt at samles her i Folketingssalen til en god debat, og således har det også været hyggeligt i dag. Så må man af og til leve med, at de debatter, vi har, på ingen måde giver mening.

Det har jeg lyst til at sige, for det, vi oplever i dag, er, at oppositionen i en situation, hvor vi er i gang med en gigantisk oprydning efter 10 års borgerligt styre, hvor vi er i gang med at skabe balance i økonomien, skabe vækst og job, synes, at den vigtigste hastesag er noget, der ligger 20 år tilbage. Man stiller så mig et spørgsmål om, hvad jeg kan oplyse om erhvervs- og vækstministerens kendskab til, at DKP modtog valuta fra Sovjetunionen. Således lyder spørgsmålet, og det er jo et fuldstændig meningsløst spørgsmål, at de fire opposi-

tionspartier vil vide, hvad en af mine ministre måtte have vidst for 20 år siden, og jeg synes sådan set ikke rigtig, det giver mening.

Ud over det, som det også er blevet belyst i debatten her i dag, og det synes jeg så er en enkelt positiv ting, der er kommet frem, er det her en sag, som har været belyst historisk på mange forskellige måder. Der har været adgang til de arkiver, som kunne belyse det yderligere, og i den situation må jeg sige, at jeg ikke opfatter, at der er kommet noget nyt frem. Og det eneste, jeg kan sige i dag, og som jeg så også er blevet spurgt om en del gange, er selvfølgelig, at jeg har fuld tillid til, at erhvervs- og vækstministeren kan bestride sit ministerembede, og at han vil yde en stor og værdifuld indsats for regeringen.

Jeg er blevet spurgt i dag, om jeg har tillid til erhvervs- og vækstministeren, og svaret er, at selvfølgelig har jeg det.

Kl. 14:52

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger, og jeg skal sådan set spørge hr. Søren Pind, om hr. Søren Pind foretrækker, at vi går i gang med de korte bemærkninger, eller gerne vil have ordet i anden omgang. (Søren Pind (V): Jeg foretrækker, at vi går i gang med de korte bemærkninger). O.k., så er det hr. Søren Pind for en kort bemærkning.

Kl. 14:52

Søren Pind (V):

Formanden må endelig ikke tro, at det er, fordi jeg ikke holder af at høre mig selv tale – jeg tror nu heller ikke, at formanden lider under den vankundighed – men nu er statsministeren på talerstolen, og spørgsmålet til statsministeren er sådan set meget enkelt: På hvilken vis har statsministeren i den her sag varetaget sin tilsynsforpligtelse?

Kl. 14:52

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:52

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er min opgave at udpege ministre, det er der forskellige procedurer for, og jeg har udpeget ministre, som jeg har fuld tillid til, og det har jeg så også meddelt Folketinget i dag, efter at debatten er kommet op. Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at vi bruger vores egne myndigheder i sager som den her, og det har jeg naturligvis også gjort. Og jeg synes egentlig ikke, der er kommet noget nyt frem – det er der ikke i medierne og slet ikke i debatten her i dag – som tilsiger, at jeg skulle ændre den holdning. Jeg er blevet spurgt, om jeg har tillid til erhvervs- og vækstministeren, og svaret er ja.

Kl. 14:53

Formanden:

Hr. Søren Pind.

Kl. 14:53

Søren Pind (V):

En højtstående embedsmand i det russiske udenrigsministerium, Anatolij Smirnov, har i Ekstra Bladet den 4. oktober udtalt: »Det er et faktum, at Ole Sohn modtog penge fra Sovjet.« I forlængelse af det og af, at f.eks. Thomas Wegener Friis, der er efterretningshistoriker ved Center for Koldkrigsstudier på Syddansk Universitet, har sagt: »... hvis der ligger kvitteringer og venter derude, så er Ole Sohn fuldstændig afhængig af, at dokumenterne eller sandheden om pengene fra Moskva ikke kommer frem, og det kan russerne udnytte i en forhandlingssituation«, vil jeg spørge – og jeg kunne sådan set blive ved med alle de andre kilder, der har udtalt sig: Har disse informationer ikke givet statsministeren anledning til at foretage sig noget?

Kl. 14:54

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg ser den her sag, er den jo fuldstændig belyst. Det er ikke en ny sag, det er ikke noget, vi pludselig er begyndt at diskutere i det seneste par uger. Det er noget, der har været diskuteret i ganske mange år, og erhvervs- og vækstministeren har mange gange sagt, at han ikke har modtaget sorte kontanter fra Sovjetunionen. Blev der overdraget penge til DKP i sin tid? Ja, det gjorde der, og erhvervs- og vækstministeren har også forklaret, hvorledes det skete. Der har været kommissioner og forskningsprojekter, som er gået ind i sagen, så sagen har været fuldt belyst. Jeg synes ikke, der er kommet noget som helst frem, som tilsiger nye undersøgelser, og jeg undrer mig egentlig lidt over, at en sag, som er så klart belyst, skal gøres til genstand for en hasteforespørgsel i dag. Det er oven i købet en sag, som ligger 20 år tilbage.

Kl. 14:55

Formanden:

Vi kan nå en kort bemærkning yderligere inden for tidsrammen. Det er fru Karina Adsbøl, værsgo.

Kl. 14:55

Karina Adsbøl (DF):

Statsministeren fremlagde klare budskaber i sit tidligere oplæg til Folketinget. Mit klare spørgsmål til statsministeren er: Hvornår vil statsministeren give Folketinget åbne, ærlige og klare svar, ikke bare i den her konkrete sag, men også i andre henseender?

Kl. 14:55

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:55

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har lidt svært ved at se, hvad der ikke skulle være åbent i mit svar. Jeg har sagt, at der har været oplysninger fremme over de sidste mange år. Det her er et emne, der er blevet forsket i på kryds og tværs. Der har været adgang til de relevante arkiver. Så jeg har lidt svært ved at se, hvad det er, ordføreren hentyder til.

Det er mit ansvar at stå på mål for regeringen. Jeg har sagt ganske tydeligt, at jeg har fuld tillid til erhvervs- og vækstministeren, og der er intet – *intet* – nyt kommet frem, hverken i denne debat eller i avisskriverier, som giver mig anledning til at ændre den opfattelse.

Nu har jeg lejlighed til at konkludere på debatten, så jeg vil igen sige, at det har været rigtig hyggeligt at være sammen med folketingsmedlemmerne. Jeg synes, at det har været spændende at have sådan en debat, men der er jo ikke kommet noget som helst ud af den. Der er intet nyt kommet frem i dag.

Kl. 14:56

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:56

Karina Adsbøl (DF):

Nu er det ikke kun i den her sag, men også i andre sager, ministeren ikke har været åben og ærlig, men har svaret – også i tidligere sager: Jeg hverken kan eller vil komme ind på noget.

Jeg tænker bare, at statsministeren er gået til valg på et valgslogan, der profilerede, at man var åben og ærlig. Jeg kunne godt tænke mig, at statsministeren ville udstede sådan et lille garantibevis, en lil-

le førjulegave, hvor statsministeren giver en garanti for, at statsministeren fremover svarer åbent og ærligt på alle de spørgsmål, statsministeren bliver stillet.

Kl. 14:59

Kl. 14:57

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:57

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, vi har haft en debat i dag, som ikke har ført noget nyt med sig. Det, der er blevet fuldstændig klart, er, at der ikke er kommet nogle nye ting ind i den her debat, det har været noget, der har kørt i de sidste 20 år.

Jeg har stadig utrolig vanskeligt ved at se, hvad der skulle være hastende i forbindelse med den her sag. Jeg synes, at det er meget interessante spørgsmål, vi har drøftet, men jeg synes, at de mest egner sig til forskning og videnskabelige undersøgelser, hvad der jo også har været foretaget flere af i forbindelse med den her sag. Så jeg synes egentlig, at sagen er fuldstændig belyst, og det har været meget, meget nemt for mig at være både åben og ærlig i hele sagen. Jeg vil godt konkludere ved at sige endnu en gang: Tak for samværet. Så vil jeg også konkludere ved at sige, at jeg har fuld tillid til erhvervs- og vækstministeren.

Kl. 14:58

Formanden:

Tak til statsministeren.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:58

Formanden:

Selv om der er 1½ minut, til klokken er 15, tillader jeg mig, da både statsministeren og hr. Peter Skaarup er til stede, at åbne dette punkt.

Det første spørgsmål er til statsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 686

33) Til statsministeren af:

Peter Skaarup (V):

Hvad er statsministerens holdning til, at formanden for det syddanske regionsråd, Carl Holst, ifølge Fyns Amtsavis den 10. november 2011 oplyser, at beslutningen om at lukke akutfunktionen i Svendborg blev truffet den 13. december 2010, og hvilke konsekvenser mener statsministeren, det bør have, hvis en minister taler usandt i Folketinget?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:58

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan: Hvad er statsministerens holdning til, at formanden for det syddanske regionsråd, Carl Holst, ifølge Fyns Amts Avis den 10. november 2011 oplyser, at beslutningen om at lukke akutfunktionen i Svendborg blev truffet den 13. december 2010, og hvilke konsekvenser mener statsministeren det bør have, hvis en minister taler usandt i Folketinget?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 14:59

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal medgive spørgeren, at da jeg i Folketingets spørgetid udtalte mig om, hvornår regionsrådet i Region Syddanmark reviderede deres sygehusplan, var jeg ikke helt præcis. Det blev jeg opmærksom på ganske hurtigt efter den spørgetid, og derfor beklagede jeg det også offentligt, som jeg også gør her. Det skal jeg selvfølgelig også gøre, og det har jeg hermed gjort over for spørgeren.

Jeg synes imidlertid, at det centrale i den her diskussion ikke er, præcis hvornår regionsrådet reviderede deres beslutning, næh, det centrale er, at det netop er det folkevalgte regionsråd, der tager de her beslutninger. De har jo kendskab til den konkrete situation, og det er dem, der skal påtage sig ansvaret for den her beslutning. Det har vi stor respekt for.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:00

Peter Skaarup (DF):

Det centrale i den her sag er vel i virkeligheden, at Socialdemokraterne har begået et kæmpemæssigt løftebrud – et løftebrud forstået på den måde, at en af de fremtrædende socialdemokrater og tidligere gruppeformand for partiet på Christiansborg i valgkampen lovede, at man ville bevare akutfunktionen på sygehuset i Svendborg, og det holder man ikke. Man begår et kæmpemæssigt løftebrud, og det er der selvfølgelig mange, ikke mindst fynboer, der er dybt forargede over, og de kan med god grund være forargede over det.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det ikke desto mindre er utrolig vigtigt, at statsministeren – ja, alle ministre – giver fyldestgørende og korrekte oplysninger i Folketinget, og det er jo så sent som i regeringsgrundlaget for ikke så længe siden skrevet, at regeringen netop vil give fyldestgørende oplysninger, at de vil bestræbe sig på at gøre det. Og der kan vi så konstatere, at efter relativt få ugers virke er der allerede en minister – i det her tilfælde statsministeren – der giver ukorrekte oplysninger i Folketinget.

Jeg vil spørge statsministeren: Når det nu er situationen – for man kan ikke komme uden om, at det er situationen – er det så ikke rigtigst, at man, når man giver ukorrekte oplysninger i Folketinget, beklager det over for Folketinget i stedet for at meddele i Danmarks Radio, at man beklager det? Og det var jo ikke engang en beklagelse, men man kunne godt tolke det i den retning. I stedet for at meddele det i Danmarks Radio, var det rigtigste ikke, at man, i samme øjeblik man blev opmærksom på det – hvis det altså var ubevidst – kontaktede Folketinget og sagde: Jeg beklager?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:02

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er rigtig glad for, at spørgeren konkluderer, at det var en ubevidst og en upræcis oplysning, jeg gav, for det ændrer jo faktisk ret meget i forhold til situationen. For det siger sig selv, at en minister altid skal tale sandt i Folketinget – det kan overhovedet ikke diskuteres, og det går jeg ud fra at alle er klar over. Det siger også sig selv, at det er ganske alvorligt, hvis en minister med vilje giver urigtige oplysninger eller giver vildledende oplysninger til Folketinget. Men

jeg er også nødt til at understrege – og det tror jeg egentlig også godt spørgeren ved, og det synes jeg også ligger i det, der blev sagt før – at det jo slet ikke er det, der er tale om i den her situation. Det, der skete, var, at jeg under debatten fik angivet det tidspunkt, hvor regionsrådet i Region Syddanmark tog en beslutning om deres sygehusstruktur, og det tidspunkt fik jeg angivet forkert. Jeg synes egentlig, at det indgik i mit ræsonnement for, hvorfor jeg havde haft den holdning på det tidspunkt, og jeg synes på en eller anden måde, at det, der er det afgørende her, er, at så snart jeg blev opmærksom på, at jeg havde været upræcis i forhold til tidsangivelsen, så gjorde jeg opmærksom på det i offentligheden.

Nu har jeg også haft lejlighed til at sige det her i Folketinget, og det er jo kun godt, men det vigtige er, at der hverken er tale om urigtige oplysninger, der er givet med vilje, eller vildledende oplysninger til Folketinget.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:03

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, om man skal tage det som udtryk for, at det så var den beklagelse, som statsministeren kommer med nu, som vi skulle have her i Folketinget. Men uanset det synes jeg jo et eller andet sted, at det er galt, at man siger ting i Folketinget som minister, som ikke er korrekte, og at det første, man gør, når der er nogle, der gør opmærksom på det – vi kan jo ikke komme udenom, at det ikke var korrekt – er, at man henvender sig til Danmarks Radio og siger, at det ikke var korrekt, eller at det ikke var helt korrekt, eller hvad det var for en, synes jeg lidt, bortforklaring, der kom.

Jeg synes jo, og det har vi gentagne gange indskærpet i øvrigt også i Folketinget, at man skal give fyldestgørende og korrekte oplysninger som minister i Folketingssalen. Sker der det, bevidst eller ubevidst, at man ikke giver korrekte og fyldestgørende oplysninger, er det første, man skal gøre som minister, vel at kontakte Folketinget, den spørger, der har stillet spørgsmål i Folketinget, Folketinget som institution, og beklage, at man altså har begået den fejl som minister. Så hvad er årsagen til, at det er Danmarks Radio og ikke Folketinget, der får det at vide?

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:04

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil godt understrege, som jeg gjorde før, at det selvfølgelig er alvorligt, hvis en minister med vilje giver urigtige eller vildledende oplysninger til Folketinget. Det er en alvorlig situation. Men vi er – og det tror jeg også godt at spørgeren er klar over – ganske langt fra den situation. For det, der sker, er nemlig, at jeg under debatten får angivet et tidspunkt for, hvornår der er taget en beslutning i Region Syddanmark, på en ikke helt præcis måde. Det er et spørgsmål om en tidsforskel på halvanden måneds tid, og så snart jeg bliver opmærksom på, at der har været tale om manglende præcision i det spørgsmål, så går jeg ud og beklager det. Det får jeg så også lejlighed til at gøre nu – jeg tror, at det nu er en uge efter – og jeg er også glad for, at jeg får den lejlighed til at beklage, at jeg ikke var tilstrækkelig præcis.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:05

Peter Skaarup (DF):

Men der må jeg altså bare sige, at det så kun er takket være, at vi har nogle flinke, årvågne spørgerer herinde i Folketinget og en opposition, der er opmærksom på, at der er noget slinger her, at der overhovedet kommer den beklagelse. Så kan statsministeren ikke for en anden gangs skyld, hvis der skulle – og det håber vi ikke – blive givet oplysninger til Folketinget, der ikke er korrekte, love, at det første, der sker, er, at statsministeren oplyser Folketinget om, at den er gal, og at statsministeren har begået en fejl og har givet forkerte oplysninger til Folketinget? Ville det ikke være den rigtige måde at løse det på i fremtiden? Det er det ene spørgsmål.

Jeg håber, at statsministeren er enig i, at sådan skal det være, for Folketinget har jo indskærpet over for en række andre ministre, også ministre i den tidligere borgerlige regering, at hvis der var noget slinger, hvis man gav ikke fyldestgørende oplysninger eller besluttet ukorrekte oplysninger, så skulle man altså faktisk modtage en næse. Grunden til, at det er vigtigt, er – og det sker så ubevidst, siger statsministeren – at det passer meget godt ind i statsministerens argumentation, at hun kunne sige tingene på den måde, som hun gjorde. Det er jo også derfor, at det er – mener jeg – vigtigt at indskærpe, at man skal give fyldestgørende og korrekte oplysninger.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:06

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er fuldstændig rigtigt, at man skal tale sandt, og en minister må bestemt ikke med vilje give urigtige oplysninger. Det var også derfor, jeg – fordi jeg ikke var tilstrækkelig præcis i forbindelse med en tidsangivelse for, hvornår regionen tog en bestemt beslutning – med det samme var ude at gøre opmærksom på det. Jeg synes, det vigtigste er, at man selvfølgelig gør opmærksom på, at man ikke har været tilstrækkelig præcis, og det var lige præcis det, jeg gjorde.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til statsministeren af fru Inger Støjberg.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 691

2) Til statsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Kan statsministeren bekræfte, at der ikke er noget juridisk til hinder for, at hun udtaler sig om, hvilke procedurer der ligger til grund for sikkerhedsgodkendelse af ministre?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:07

Inger Støjberg (V):

Kan statsministeren bekræfte, at der ikke er noget juridisk til hinder for, at hun udtaler sig om, hvilke procedurer der ligger til grund for sikkerhedsgodkendelse af ministre?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:07

Kl. 15:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Fru Inger Støjberg og jeg må snart finde på en ny måde at ses på, for jeg synes efterhånden, at jeg har fået det her spørgsmål ganske mange gange.

Det er jo sådan, at hvis man stiller det samme spørgsmål uge efter uge, får man også det samme svar, således også i dag.

Der har været stor interesse for det her spørgsmål. Og jeg vil sige det på den måde, at i Danmark har der ikke været tradition for at kommentere den procedure, der anvendes ved sikkerhedstjek af ministre. Jeg kan også godt bekræfte, at den tradition ikke er begrundet i juridiske hensyn, men det kan heller ikke komme bag på fru Inger Støjberg, at der er rent principielle grunde til, at jeg hverken kan eller vil gå dybere ind i den her sag.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:08

Inger Støjberg (V):

Statsministeren har alligevel den tryghed i jobbet, at hun ligesom ved, at der hver onsdag er en mulighed for at mødes, endda sådan i helt åbne rammer, kan man sige.

Jamen jeg takker for svaret, især fordi det jo kommer tydeligere og tydeligere frem, at der ikke rent juridisk er noget til hinder for at fremlægge disse ting om sikkerhedsproceduren. Derfor vil jeg jo egentlig sige, at vi faktisk er kommet det et skridt nærmere i dag, og det vil jeg meget gerne takke statsministeren for.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg takker for takken. Det er helt usædvanligt.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Jamen det var da dejligt, at man bare kunne sige tak til hinanden her i spørgetiden. Tak for det.

Det næste spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Jacob Jensen. Hr. Jacob Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 678

3) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Skal kommunerne som følge af regeringens såkaldte kickstart af økonomien efter ministerens opfattelse genåbne deres budgetter for 2012 for at kunne gennemføre de ønskede fremrykkede investeringer, som regeringen lægger op til?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jacob Jensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:09

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Skal kommunerne som følge af regeringens såkaldte kickstart af økonomien efter ministerens opfattelse genåbne deres budgetter for 2012 for at kunne gennemføre de ønskede fremrykkede investeringer, som regeringen lægger op til?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Mange tak for spørgsmålet. Det, som er kernen i den planlagte kickstartpakke, er at fremrykke investeringer, der alligevel skulle have været gennemført i de kommende år. Der er givet ekstra låneadgang til kommunerne, og regeringen har meget tydeligt signaleret målsætningen om at kickstarte dansk økonomi netop gennem en fremrykning af offentlige investeringer. Kommunerne har vedtaget deres budgetter for 2012, og i den forbindelse har de udvist et meget stort medansvar, som jeg gerne vil kvittere for. Det første, foreløbige indtryk, vi har dannet os af kommunernes budgetter for 2012, er, at det ses, at kommunerne budgetterer med et anlægsniveau, som er 4,9 mia. kr. højere end det, der blev forudsat i økonomiaftalen for 2012. Det betyder, at kommunerne har budgetteret med en fremrykning af anlægsinvesteringer i 2012, hvilket netop er det, der er målet med kickstarten, og derfor er der ikke lagt op til, at kommunerne skal genåbne deres budgetter.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:10

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Men hvordan skal man så forstå regeringens kickstartpakke? Man kunne sige det på en anden måde: Hvis regeringen ikke lavede nogen kickstartpakke, ville de investeringer på forventeligt 3,9 mia. kr. i 2012 og en ekstra milliard kroner i 2013, som der er lagt op til i finanslovsforslaget, være blevet gennemført alligevel. Så hvor er det, at regeringens kickstartpakke gør en forskel i den sammenhæng?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:11

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jamen sådan ser jeg nu ikke på det. Nu ligger de kommunale anlægsinvesteringer, altså det planlagte, væsentlig over, hvad der var forudsat i økonomiaftalen – som oplyst for et øjeblik siden helt op til 4,9 mia. kr. højere end det, som var forudsat i økonomiaftalen. Og dermed er der jo tale om at fremrykke investeringer i forhold til det, der er det normale niveau, hvis man kan tale om sådan nogle ting. Jeg synes, det er glædeligt, for jeg oplever, at kommunerne på den måde har forsøgt at være lydhøre over for de politiske signaler, som er blevet givet både fra regeringens side, men ret beset også fra Folketingets side. Og kommunerne har set det som en anledning til her og nu at kunne gennemføre en række af de byggeprojekter, der alligevel skulle gennemføres i de kommende år. Det synes jeg er et meget godt tegn på, at der er en forståelse af, at det, der for den enkelte kommune er kommunens drifts- og anlægsbudget, for samtlige kommuner er en del af Danmarks økonomi og dermed også en del af den økonomiske politik.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:12

Kl. 15:15

Jacob Jensen (V):

Spørgsmålet og interessen er jo sådan set mere i forhold til effekten af regeringens kickstartspakke, som jo er en del af finanslovsforslaget. Det er derfor, jeg interesserer mig lidt for, hvilken forskel kickstartspakken i sig selv gør, for det er jo rigtigt, som ministeren siger, at budgetterne i kommunerne er lukket, og ministeren svarede også for et øjeblik siden, at de ikke skal genåbnes. Så hvori består forskellen med regeringens kickstartspakke? Altså, ville den aktivitet, som ministeren beskriver, 3,9 mia. kr. i 2012, en ekstra milliard kroner i 2013, som det fremgår af finanslovsforslaget, ikke være kommet alligevel, uanset om regeringen har gennemført eller fremlægger sin kickstartspakke eller ej?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:13

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det, som der blev lagt op til i kommuneaftalerne for 2012, og det kender spørgeren i sagens natur bedre, end jeg gør, da spørgeren er fra et af de daværende regeringspartier, var jo et noget lavere anlægsniveau, nemlig et anlægsniveau, som var 4,9 mia. kr. lavere end det, som kommunerne har budgetteret med. Jeg tror, at der er sket det, at kommunerne sådan set har været lydhøre og opmærksomme på, at der er et specielt behov, fordi Danmark er i en vanskelig økonomisk situation, og derfor har lyttet både til Folketingets partier som sådan og til de nuværende regeringspartier og vurderet, hvad der egentlig er realistisk, og dermed lagt sig på et anlægsniveau, som er betydelig højere end det, der var lagt op til i kommuneaftalen, og det, der er, om jeg så må sige, under normalen eller det gennemsnitlige i hvert fald.

For mig at se afspejler det et ansvar over for de kommunale bygninger, det være sig skoler eller daginstitutioner eller vejnettet, eller hvad det nu kan være, og at man så ser sig selv som en del af den samlede økonomiske politik. Det synes jeg sådan set er sundt, fordi det, der for den enkelte kommune netop er den enkelte kommunes budget, er, når man summer sammen for alle 98 kommuner, noget, der er af væsentlig betydning for Danmarks økonomi.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:14

Jacob Jensen (V):

Men kan man så konkludere på en anden måde i forhold til regeringens kickstartspakke, altså indholdet af den kickstartspakke, ved at man ikke går ind og lader kommunerne følge den økonomiaftale, som man lavede i juni måned i år, men at man tillader, at den meraktivitet, som kommunerne budgetterer med, kan gennemføres? Det er ikke noget, regeringen som sådan giver nye penge til at gøre, så vi taler om den del af kickstartspakken, som kommunerne har med at gøre, altså, at kickstartspakken dermed betyder, at man ikke går ind og beder kommunerne om at følge den aftale, man har indgået, men at man tillader den meraktivitet, således at forstå, at hvis man ikke havde lavet kickstartspakken, ville den meraktivitet jo være gået igennem og dermed medføre den aktivitet alligevel, uanset kickstartspakken.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg forsøger selv at væge mig mod at blive for hypotetisk. Sådan som jeg kender kommuneaftalen for 2012, er der ikke på samme måde lagt et loft over anlægsinvesteringerne. Der er en hensigt, der en forventning om, hvor højt det ville blive. Det er så væsentlig højere, altså lige knap 5 mia. kr. højere. Det er rigtig mange penge også i forhold til det normale niveau af anlægsinvesteringer. Der synes jeg at det er meget godt at kunne være i den situation, at kommunernes disponeringer sådan set passer som hånd i handske til det, der også er det økonomiske behov. Jeg tror også, at det er en vigtig pointe at tage med sig, at det at sætte gang i økonomien igen ikke kun er et spørgsmål om at bruge statsbudgettet. Det er også et spørgsmål om, hvad kommuner vælger at gøre, hvad regioner vælger at gøre, hvad private vælger at gøre, når man ser på nogle af de ting, som der er lagt op til. Dermed kan man samlet set få gang i økonomien, og jeg synes, at det er meget positivt, at kommunerne på den måde er en del af det at sætte gang i væksten i Danmark.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til økonomi- og indenrigsministeren og også af hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:16

Spm. nr. S 680

4) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvordan kan den i finanslovsforslaget foreslåede fremrykning af investeringer i kommunerne på 3,9 mia. kr. efter ministerens opfattelse medføre meraktivitet i økonomien i forhold til det, som kommunerne havde budgetteret med, allerede før regeringens såkaldte kickstartspakke blev annonceret?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:16

Jacob Jensen (V):

Hvordan kan den i finanslovsforslaget foreslåede fremrykning af investeringer i kommunerne på 3,9 mia. kr. efter ministerens opfattelse medføre mere aktivitet i økonomien i forhold til det, som kommunerne havde budgetteret med, allerede før regeringens såkaldte kickstartspakke blev annonceret?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Når vi har set på mulighederne for netop at lave en kickstart, altså noget, der sætter gang i økonomien, så vil jeg her blot i en parentes tilføje, at vi ikke tror, det er løsningen på spørgsmålet om at få holdbar vækst i Danmark, det er et bidrag til holdbar vækst i Danmark sammen med de forskellige reformer og trepartsforhandlinger, når vi når dertil. Men det, vi synes er meraktivitet, er, når anlægsniveauet ligger væsentlig højere end det normale. Kommunerne har som bekendt vedtaget anlægsbudgetter, som ligger lige knap 5 mia. kr. højere end normalniveauet, som indgik i økonomiaftalen fra juni. Normalniveauet ligger sådan i størrelsesordenen 15-16 mia. kr., og et budgetteret anlægsniveau på godt 20 mia. kr. må siges at være ekstraordinært højt.

Regeringen vil, når budgetterne er nærmere opgjort, diskutere budgetterne med KL i forhold til økonomiaftalen, som er indgået for 2012, men allerede nu må man sige, at det forhøjede anlægsniveau er et udtryk for, at kommunerne har hørt, hvad der er blevet sagt, hvad det er for nogle ideer, man har, hvad det er, man gerne vil, og har dermed været medvirkende til en kickstart af dansk økonomi.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:17

Jacob Jensen (V):

Tak for svaret. Kan ministeren ikke bekræfte, at det er rigtigt, at en væsentlig del af den merbudgettering eller overbudgettering, alt efter hvordan man forholder sig til det, som kommunerne planlægger med deres budgetter – 1,7 mia. kr. – stammer fra en udvidet låneadgang til de såkaldte kvalitetsfondsmidler, altså noget, som den gamle regering, VK-regeringen, gav tilladelse til, og som derfor, kan man sige, ikke har noget at gøre med en beslutning, som den ny regering har taget i kickstartspakken, altså noget, der igen ville være kommet af sig selv, uanset om den nye regering havde lavet sin kickstartspakke eller ej?

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg tror faktisk, det er en af de ting, som den daværende regering og den nuværende regering har tilfælles, nemlig en vurdering af, at man måtte skabe mere plads til, at investeringer kunne finde sted, for jeg kan fuldstændig genkende spørgerens beskrivelse af, at der er givet plads til en udvidet låneadgang, og den er givet før valget. Den har knap det samme niveau, som vi her taler om, men det betyder også, at der tidsmæssigt er sket en udvikling i synet på, hvad der er brug for, for der blev lavet en økonomiaftale med et niveau for drift og anlæg, der blev givet en udvidet låneadgang, den daværende regering fremlagde en vækstpakke, der havde knap det niveau, som den nuværende regerings vækstpakke, og så kommer vi med vores vækstpakke, altså kickstarten. Til det kan man jo sige, at det også er en afspejling af, at de økonomiske forhold er blevet mere krævende. Det er mere afgørende at se, om man kan give en impuls til, at der kommer gang i den økonomiske aktivitet.

Jeg tror mere, at det er i det lys, man skal se det, i stedet for at se det som et spørgsmål om, hvorvidt det er en rent statslig aktivitet, eller om det er at sige: Prøv at høre her, der er faktisk nogle, som har lyttet med, som har sagt, at det, der sker i øjeblikket, kræver, at vi også er med på det og derfor planlægger at anlægge mere, end vi måske ellers ville have gjort.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:19

Jacob Jensen (V):

Men min pointe er sådan set mere den, at det, når man slår sig op på, at man nu vil kickstarte dansk økonomi, selvfølgelig er klart, at der så er nogen, der interesserer sig for, hvad det betyder, og hvilken effekt det selvstændigt set får. Det gør vi selvfølgelig her i Folketinget, og det tror jeg også man gør ude omkring i erhvervslivet og andre steder og også i udlandet, nemlig hvad den politik, der føres af en ny regering, betyder for dansk økonomi. Det er derfor, jeg interesserer

mig lidt for at spørge, hvad det så er, den kickstartspakke egentlig betyder, hvad det egentlig er, den indeholder, og det er derfor, jeg forholder mig lidt til og gerne vil spørge ministeren her igen: Hvad betyder kickstartspakken i sig selv?

Er det ikke rigtigt forstået, at uanset om man havde lavet den her kickstartspakke eller ej, så ville den her meraktivitet på de 3,9 mia. kr., som står beskrevet i finanslovsforslaget, alligevel være blevet gennemført, fordi de netop havde budgetteret med det i kommunerne? Ministeren svarede også på mit tidligere spørgsmål, at man jo ikke ønsker at genåbne budgetterne. Ergo ligger budgetterne fast, budgetter, som er lavet, uanset om regeringen har en kickstartspakke eller ej.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Altså, det er utrolig svært for mig at vide, hvad en fortsættelse af VK-regeringen ville have medført, for det var jo VK-regeringen, der lavede økonomiaftalen og havde en formodning om, hvor anlægsniveauet skulle ligge. Derfor ved jeg ikke, hvad VK ville have gjort ved et anlægsniveau, som lå knap 5 mia. kr. højere, det kan jeg ikke sige noget om. Jeg kan kun sige, at det for den her regering er vigtigt, at kommunerne helt åbenlyst har sagt: Vi skal også være med på det her, som kommer til at gøre en forskel. Og jeg tror, det bliver en meget konkret forskel.

Vores bedste skøn er jo, at det, altså kickstarten samlet set, kommer til at bidrage med 9.000 job i 2012 og 12.000 i 2013, og det har vi fra forskellige kilder. For det, der er vigtigt, er at få sat gang i økonomien, og det, der jo er det fine ved det, er, at det samtidig betyder konkrete forbedringer for borgerne, uanset om det er de knap så høje borgere, der går i en vuggestue eller i en folkeskole, om det er cyklisterne på vejene, eller det er passagererne i togene, som får bedre skinner at køre på. Det er det, jeg synes skal være omdrejningspunktet for den her diskussion, nemlig at vi, via forskellige kilder og jævnfør de diskussioner, som den daværende regering også havde, måske kan skabe noget aktivitet i vores samfund, som giver flere job til folk, som mangler det, og som gør, at borgerne får bedre skoler, bedre vuggestuer, bedre veje og bedre jernbaneskiner.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 15:22

Jacob Jensen (V):

Men det, som jeg som tidligere nævnt interesserer mig for, er jo, hvilken effekt kickstartspakken så giver, og det synes jeg sådan set det er rimeligt nok at vi har en god diskussion om. For når regeringen lancerer en kickstartspakke og siger, at den er hjørnestenen her og nu i forhold til den politik, som man vil føre på det økonomiske område, så synes jeg bare, det er vigtigt også ligesom at prøve at slippe den kickstartspakke lidt op og se på: Hvad består den så egentlig af? Et væsentligt element er jo netop den meraktivitet, de anlægsbudgetter, som ligger ude i kommunerne, på de 3,9 mia. kr., men jeg synes bare, det så er væsentligt at få at vide: Ville de 3,9 mia. kr. i 2012 ikke være blevet gennemført alligevel, også selv om regeringen ikke havde lavet sin kickstartspakke? Altså, hvordan er det, den her meraktivitet opstår? Opstår den på grund af regeringens tiltag med en kickstartspakke, eller opstår den på grund af, at kommunerne har lavet den overbudgettering i forhold til det, der var aftalt i juni måned?

Kl. 15:23

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg synes, der er forskel på, hvad der er årsag, og hvad der er virkning. Vores bedste skøn over virkningen, altså effekten, af kickstartspakken, er, at der kommer 9.000 flere personer i beskæftigelse i 2012 og 12.000 flere i beskæftigelse i 2013. Det synes jeg er en effekt. Det er også en effekt, at der er bedre skoler, bedre vuggestuer, bedre veje og bedre togskiner. Det er effekten.

Det, der er årsagen, er, at kommunerne har budgetteret med et anlægsbudget, som er væsentlig højere end det, der var lagt ned i aftalen fra i foråret, som VK-regeringen lavede. Årsagen er, at statslige investeringer på transportområdet rykkes frem. Årsagen er, at vi måske kan komme derhen, hvor vi kan lave nogle gavnlige og rentable investeringer på energiområdet, og at Landsbyggefonden kan komme i gang med at renovere boliger for folk. Det er årsager, som giver positive effekter, ikke kun på beskæftigelsen, men også på folks hverdag, for det er da bedre at få en renoveret bolig end en ikke-renoveret bolig.

Så kan man jo diskutere frem og tilbage, hvad der ville være sket, hvis man havde taget den daværende økonomiaftale og holdt den op mod et noget højere anlægsbudget, og der siger jeg og den nuværende regering bare: Sådan, det er rigtig godt, kommunerne har helt åbenlyst taget en pejling af, hvad der sker i regering og Folketing, de synes, der skal sættes gang i investeringer, så flere kommer i beskæftigelse, og det vil vi gerne være med til.

Jeg ved ikke, om den daværende regering havde ønsket at åbne budgetterne og holdt dem på et lavere niveau; det skal jeg slet ikke kunne gisne om.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren.

Spørgsmålet er afsluttet. Det næste spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 702

5) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvorledes vil ministeren sikre, at færgedriften til og fra de danske småøer skaber grundlag for, at øboerne kan leve en tilfredsstillende og sammenhængende hverdag med morgenafgange, der sikrer, at øboerne kan passe et almindeligt arbejde på fastlandet, og med aftenafgange, der gør det muligt for øboerne at deltage i sociale og kulturelle aktiviteter på fastlandet?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det næste spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen. Hr. Flemming Damgaard Larsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:24

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvorledes vil ministeren sikre, at færgedriften til og fra de danske småøer skaber grundlag for, at borgerne kan leve en tilfredsstillende og sammenhængende hverdag med morgenafgange, der sikrer, at de kan passe et almindeligt arbejde på fastlandet, og med aftenafgange, der gør det muligt for øboerne at deltage i sociale og kulturelle aktiviteter på fastlandet?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:25

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Tak for spørgsmålet. Færgedriften er jo i sagens natur en meget vigtig del af det at leve på en ø og det særlige liv, man har på en mindre ø i forhold til livet på fastlandet, hvor de ikke behøver at vente på færgen.

Det er kommunerne, som varetager færgedriften, herunder også overfartsplanen, og det er dem, der konkret bestemmer, på hvilke tidspunkter færgerne skal sejle. Staten udbetaler et særligt tilskud til kommunerne, altså de kommuner, som har småøer inden for kommunegrænsen, med baggrund i de særlige udgifter, der så er forbundet med, at der er øer inden for kommunen. Færgedriften er et meget oplagt eksempel.

Det, som er vigtigt for os, er så også, at beslutningen om, hvordan man servicerer borgerne i kommunen, er en kommunal opgave.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:26

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvis vi tager de 27 danske småøer, er det således, at befolkningen på dem udgør lige knap 5.000 mennesker, og det vil sige, at i hver af de kommuner, de nu ligger i – det er vist 19 kommuner, det handler om – udgør de et mindretal. Der er det nemt for et flertal i en kommune, også i en kommunalbestyrelse, i et byråd, ikke at have et så stærkt blik for de særlige vilkår, der er på øerne. Og netop færgedriften er jo meget, meget vigtig for, at øerne kan sikre deres overlevelse, at der kan være liv i lokalsamfundene, så de kan sikre et stabilt befolkningstal, en erhvervsudvikling og en turisme.

Det er derfor, jeg gerne vil have ministeren til at gå ind og svare på det. Det her er i særlig grad også et nationalt anliggende, nemlig at sikre det danske ørige. Der er det jo ikke nok, at man bare skyder skylden over på kommunerne. Det må også være således, at vi på nationalt plan har en forpligtelse i den sammenhæng.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:27

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det er jeg fuldstændig enig i, og det er baggrunden for, at der blev givet et særligt tilskud til de kommuner, hvor der er øer. I 2011 er tilskuddet på 86,3 mio. kr., og det er netop udtryk for, at der bliver taget et nationalt ansvar for de særlige forhold, der gør sig gældende, hvis en kommune består af et fastland og flere øer på forskellig måde, som kommunerne nu er forskellige til.

Jeg tror, at det er det bedste, at man tager beslutningerne i den enkelte kommune. Jeg tror, at det giver meget mere mening, at man laver overfartsplanerne i den enkelte kommune, i stedet for at man gør det her i Folketinget eller i et ministerkontor på Slotsholmen for den sags skyld. Det må være en kommunal beslutning at sørge for det.

Jeg oplever også, at det danske demokrati er sådan et demokrati, hvor det ikke bare er flertallet, der bosser sig igennem og siger: I kan sejle jeres egen ø, vi cutter færgefarten. Sådan er det ikke. Og sådan oplever jeg heller ikke at de kommuner tænker. Tværtimod oplever jeg, at man forsøger at finde ud af, hvordan man kan sørge for, at

borgerne i kommunen kan have et rimeligt serviceniveau. Og det er en af grundene til, at jeg har stor tiltro til det kommunale Danmark.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:28

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jamen nu er der jo nogle helt konkrete problemer på en række øer. Jeg kan bare tage øen Orø under Holbæk Kommune, Orø ligger ude i Isefjorden. Der er problemer med at sikre aftenafgangene nu og fremover. I Slagelse Kommune, som har Agerø og Omø, vil man ændre på færgeplanen, således at den første færge går så sent, at de ikke kan arbejde på fastlandet, og den sidste færge går også så tidligt på eftermiddagen – sidst på dagen – at det er umuligt, herunder for unge mennesker, at deltage i sociale og kulturelle aktiviteter på fastlandet, og dermed bliver de afskåret fra deres kammerater i gymnasier og andre steder.

Det er jo i den situation, vi så som parlament må sikre, at det ikke sker for disse grupper af mennesker. Jeg kan også nævne andre øer, også på Fejø, Femø og Askø under Lollands Kommune stiger billetpriserne kraftigt, og man arbejder på en ny færgeplan, der vil forringe afgangene og forringe døgnberedskabet. Og sådan kunne jeg blive ved. Det er nogle helt konkrete eksempler, som de pågældende øer står med.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:29

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Når det netop dermed er konkrete eksempler, synes jeg, at det er vigtigt at rette spørgsmålene til dem, som tager de konkrete beslutninger, og det er til de lokale politikere og kommunalpolitikere, som er valgt rundtomkring i landet, hvor man netop har nogle af de øer som en del af kommunen, som spørgeren netop har nævnt.

Jeg mener, at det kræver lokalkendskab at sørge for, at færgerne går på de rigtige tidspunkter, og at tingene er, som de skal være. Jeg har tillid til, at de kommunalpolitikere, som borgerne har valgt, også vil gøre deres for at løfte det ansvar, som de har, med det bidrag, som vi alle sammen giver som stat, fordi der netop er et særligt tilskud. Og jeg tror ikke, at der kommer noget godt ud af det, hvis vi begynder at detailstyre færgedriften her fra København.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 15:30

Flemming Damgaard Larsen (V):

Men nu er det jo således, at det tilskud, som kommer herfra, altså kommer fra regeringens side, kommer fra ministeriets side, jo ikke er et, der er sikret til færgedriften. Det kan den pågældende kommune bruge til alt muligt andet, og det er derfor, der er de her problemer med det at sikre færgedriften.

Så vil jeg godt spørge om noget helt andet i samme forbindelse. Der er jo sket en kraftig stigning i olieprisen for den olie, som man bruger på disse færger, altså marinedieselen. Den er steget med 38 pct. fra den 1. januar 2011 til den 15. september 2011, altså på ca. ¾ år, 38 pct.! Det betyder, at den stigning formentlig slår igennem i nogle markante prisstigninger på færgebilletterne. Det giver et faldende passagertal, og det vil yderligere reducere færgedriftens indtægter, og så er vi inde i en meget ond spiral. Og det, som jeg omtal-

te før vil ske på øerne, er en affolkning, især af de ressourcestærke personer, som er pendlere til fastlandet. Det vil virkelig slå det danske ørige i stykker. Er det ikke noget, som berører ministeren?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:31

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jo, det gør det sådan set. Der er bare det ved det, at jeg tror, at andre end regeringen eller Folketinget for den sags skyld skal varetage det konkrete ansvar, for vi er langt fra den færgefart og dermed også langt fra, hvad det er, der er beboernes behov på de forskellige øer. Jeg tror ikke, at der kommer noget godt ud af, at vi sidder og laver overfartstabeller her i Folketingssalen. Jeg tror, at man skal gøre det der, hvor man er.

Det fælles ansvar vi har, fordi vi bor i et dejligt ørige, er jo netop at sørge for, at der bliver givet et bidrag, sådan at de kommuner reelt har mulighed for at prioritere, at der er færgedrift, at der er ordentlige vilkår for øboerne. Og jeg synes, at det er vigtigt at sende det signal her fra Folketinget og også fra regeringen – det er måske det mest nærliggende, da jeg er minister og spørgeren er fra Folketinget – at vi sådan set har tillid til, at de valgte kommunalpolitikere varetager det ansvar, fordi det drejer sig om kommunens borgere.

Det er ikke en given ting, at øboerne er et flertal, det er jeg sådan set fuldstændig enig med spørgeren i, men det er kommunens borgere, og jeg har fuld tillid til, at kommunalpolitikere gør, hvad de kan for at sørge for, at der er tilfredsstillende vilkår.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til udenrigsministeren af hr. Christian Juhl.

Kl. 15:32

Spm. nr. S 689

6) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Hvad agter udenrigsministeren og den danske regering at gøre for at protestere mod den israelske kidnapning af EU-parlamentarikeren Paul Murphy i forbindelse med to skibes sejlads til Gaza?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:32

Christian Juhl (EL):

Udviklingen går jo hurtigt, og derfor vil jeg tillade mig at ændre et enkelt ord i min oplæsning ...

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi læser bare op, hr. Christian Juhl, og så ændrer vi hen ad vejen.

Kl. 15:32

Christian Juhl (EL):

Ja. Hvad agter udenrigsministeren og den danske regering at gøre for at protestere mod den israelske kidnapning af EU-parlamentarikeren Paul Murphy i forbindelse med to skibes sejlads til Gaza?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:32

Udenrigsministeren (Villy Søvnal):

Fra dansk side har vi naturligvis fulgt forløbet omkring sejladsen i de seneste uger. Som jeg har fået oplyst, ligger sagen sådan, at ingen danske statsborgere har været tilbageholdt, og alle tilbageholdte fra de to skibe, som i begyndelsen af november blev opbragt af de israelske myndigheder under deres sejlads mod Gaza, skulle være blevet løsladt i sidste uge. Det glæder jeg mig over. Jeg mener ikke, at nogen af de implicerede parter i hændelsen, hverken de ombordværende på de to skibe eller de israelske myndigheder, ville have interesse i en fortsat tilbageholdelse.

Det er selvsagt regeringens holdning, at tilbageholdte personer skal behandles i overensstemmelse med internationale standarder og regler. Hvorvidt det har været tilfældet, kan jeg ikke på det foreliggende grundlag vurdere, men overordnet mener jeg, at vi med denne seneste sejlads med kurs mod Gaza på ny bliver mindet om, at ikke alt er, som det skal være i Gaza – så langt fra endda – og det er måske i virkeligheden sagens kerne.

Der er blandt folkeretseksperter divergerende opfattelser af lovligheden af den israelske sømilitære blokade. Mit synspunkt er, at blokaden, uanset om den anses for at være lovlig, rejser en række alvorlige problemstillinger i forhold til civilbefolkningen i Gaza. Israel har ret til at forsvare sin befolkning og tage skridt, der er nødvendige for at forhindre indsmugling af våben og affyring af raketter mod israelske byer, men det skal ske med de mindst indgribende midler og med respekt for proportionalitetsprincippet, og det må aldrig ske ved kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen i Gaza. Det gælder for såvel den sømilitære blokade som for Israels kontrol med grænsen til Gaza.

Uanset hvad folkeretseksperter måtte mene, kan det ikke dække over den virkelige katastrofe: Gaza er et afspærret, undertiden næsten hermetisk lukket område, hvor en række almindelige rettigheder ikke bliver tilgodeset. Gaza styres reelt af to interesser, Israel's og Hamas'. Israel kontrollerer næsten al ind- og udrejse i området, og Hamas styrer inde i Gaza civilbefolkningen med temmelig hård hånd.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:35

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu drejer det sig jo ikke om et par skibe, der kommer med våben og raketter, men om nogle, der kommer med medicin og mad og en gruppe fredsaktivister. Og derfor er der vel forskel på, hvordan vi skal håndtere det, og hvordan israelerne skal forsvare sig, alt efter hvad skibene kommer med. Derfor vil jeg høre, om det er ministerens opfattelse, at der er tale om, at israelerne har optrådt i strid med konventionerne, og hvad ministeren i givet fald vil foretage sig for at gøre dem opmærksom på vores standpunkt.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:35

Udenrigsministeren (Villy Søvnal):

Som jeg også gjorde opmærksom på indledningsvis, er der faktisk divergerende opfattelser af lovligheden af den israelske blokade. Det er et meget komplekst folkeretligt spørgsmål, svarene er ikke klare, og det tror jeg også er en af grundene til, at FN's generalsekretær har nedsat en komité til at vurdere den israelske bording af tyrkiske skibe ud for Gaza, som det også skete i 2010. Den komité afgav i sep-

tember måned en rapport, Palmerapporten, der konkluderer, at blokaden generelt var lovlig, men at magtanvendelsen mod de tyrkiske skibe og besætninger havde været uproportional og stred mod folkeretten.

Jeg finder selv rapportens folkeretlige argumenter og konklusioner ganske overbevisende, og det flugter sådan set også godt med min egen grundholdning i den her sag. En blokade skal altid håndhæves med fuld respekt for gældende regler og må aldrig misbruges til kollektiv afstraffelse af befolkningen i Gaza.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:36

Christian Juhl (EL):

Den anden del handler om følgende: Hvad har ministeren tænkt sig at gøre for at gøre israelerne mere opmærksomme på, at vi er uenige i, at de har blokeret Gazaområdet, som de har gjort, og er der allerede taget initiativer fra ministerens side efter valget?

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:37

Udenrigsministeren (Villy Søvnal):

Jeg tror, at vi både fra dansk side og i EU-sammenhæng skal lægge pres på Israel, også i den her sag, for at sikre, at fødevarer, byggematerialer, medicinsk udstyr og alle de andre dagligdags fornødenheder kan nå frem til befolkningen i Gaza. Det vil være mit fokus i mit arbejde, og det er også det, jeg vil bestræbe mig på i internationale fora for at sikre, at vi udøver det tilstrækkelige pres for at sikre, at helt almindelige, dagligdags fødevarer kan komme ind i et område, hvor store dele af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:37

Christian Juhl (EL):

Jeg vil godt gentage det sidste spørgsmål: Er der sket noget, i den forstand at vi fra dansk side har gjort opmærksom på vores holdninger over for israelerne?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 15:38

Udenrigsministeren (Villy Søvnal):

Vi fører en konstant kritisk dialog, også i forhold til Israel, hvor vi påpeger de ting, som vi ikke synes er i orden. Det vil vi blive ved med, samtidig med at vi selvfølgelig giver udtryk for, at vi forstår det israelske behov for sikkerhed. Det tror jeg enhver også vil bøje sig for. Men det berettiger ikke til kollektivt at straffe befolkningen, der lever under vilkår, som jeg tror enhver, der besøger Gaza, vil blive forskrækket over. Det berettiger ikke til, at man ikke kan få almindelige varer ind i Gaza, almindelige fødevarer, byggematerialer, medicinsk udstyr osv. Og vi vil stadig følge den kurs, at man ikke kan tage en hel befolkning til fange og afstraffe den kollektivt.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren af hr. Christian Juhl.

Kl. 15:41

Kl. 15:39

Spm. nr. S 690

7) Til udenrigsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er udenrigsministeren tilfreds med den rolle, han har i Københavnprocessen, som har til formål at udvikle et sæt regler for, hvordan militærmagter skal håndtere fanger i internationale konflikter?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til Information den 9. september 2011.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:39

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne høre, om udenrigsministeren er tilfreds med den rolle, han har i københavnprocessen, som den er blevet kaldt, og som har til formål at udvikle et sæt regler for, hvordan militærmagter skal håndtere fanger i internationale konflikter.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Københavnprocessen drejer sig om beskyttelse af tilbageholdte i militære aktioner, og den blev indledt fra dansk side i 2007. Det er altså, om man så må sige, en sag, vi har arvet fra den tidligere regering, og derfor giver det mig anledning til at svare, hvordan jeg som udenrigsminister vil håndtere det her i det videre arbejde på området.

Sådan helt overordnet ser regeringen også for sig, at Danmark fremover skal kunne tage del i internationale militære indsatser, der har et klart folkeretligt grundlag. Der vil det være helt afgørende for vores deltagelse, at den militære indsats sker med fuld respekt for den humanitære folkeret og for menneskerettighederne.

Samtidig står to ting klart. Den første er, at al praktisk erfaring viser, at der fortsat er uklarhed om den juridiske ramme, der gælder for håndteringen af tilbageholdte i internationale militære operationer. Vi så det bl.a. senest i EU's nu afsluttede operation i Tchad.

Den anden er, at der også med sikkerhed i fremtiden vil opstå situationer, hvor danske soldater, f.eks. inden for rammen af en multilateral FN-styrke, vil skulle foretage tilbageholdelser og derfor vil have et behov for at få afklaret et grundlag. Derfor tror jeg, at alle vil være enige om, at der fortsat er et reelt behov for, at landene sammen drøfter, hvordan man bedst kan løse de praktiske og juridiske udfordringer på det her område.

Jeg mener, at københavnprocessen kan udgøre en fornuftig ramme for fortsatte drøftelser af disse spørgsmål landene imellem, men jeg finder grund til at understrege to ting, der for mig er helt afgørende. For det første må der under ingen omstændigheder indføres et lavere beskyttelsesniveau end det, der i forvejen følger af Danmarks internationale forpligtelser. For det andet skal der være mere åbenhed omkring københavnprocessen, end der hidtil har været.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Christian Juhl (EL):

Så vil jeg gerne høre ministeren om, hvorfor sådan en proces så ikke foregår i regi af FN's eller andre anerkendte internationale konventioner, og hvorfor det hidtil har foregået i en meget hemmelig proces – så hemmelig, at ministeren ikke udtalte sig, fordi han ikke vidste, hvad det var, der skete.

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Vi har, som jeg er sikker på hr. Christian Juhl også har bemærket, fået en ny regering, og der er det praktiske problem, at vi ikke har nogen regler til at håndtere det her. Derfor lægger vi selvfølgelig vægt på, og det er helt afgørende for os som den ene målepind, at vi aldrig nogen sinde vil lave noget i den her proces, der svækker de internationale konventioner og aftaler, der ligger. Vi går altså ikke ind og laver noget, som undergraver de internationale konventioner, Danmark i øvrigt har underskrevet på det her område.

Så er det rigtigt, at jeg tror, man godt kan sige, at vi på stort set samtlige stræk har en regering i dag, der i forhold til ordet åbenhed vil lægge det helt anderledes frem. Det betyder, at vi ikke alene vil lægge det bredt frem over for offentligheden, men også over for nogle af interessenterne på området her, altså dem, der har en direkte interesse i, hvordan det her varetages, f.eks. Røde Kors, så vi er sikre på, at vi bliver kigget efter i kortene. Det er bare en rigtig god demokratisk skik at sikre sig en regeringsførelse, hvor mennesker, der er optaget af, hvad regeringen foretager sig, også har mulighed for at se, hvad vi faktisk laver.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:43

Christian Juhl (EL):

Jeg kunne til sidst godt tænke mig at høre, hvad ministerens holdning til de såkaldte memos of understanding, altså diplomatiske udleveringsaftaler, er – de har været diskuteret bl.a. i forbindelse med Afghanistan og andre steder – og om processen indtil nu er foregået sådan, at man respekterer både Genèvekonventionen, menneskerettighedskonventionen og FN's torturkonvention.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:43

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak igen, også for lejligheden til at gøre rede for, at det for os er helt afgørende, at alle de konventioner, torturkonventionen, menneskerettighedskonventionen osv., som styrer, hvordan vi internationalt omgås hinanden, bliver respekteret.

Vi har været igennem en æra, hvor det ikke altid har været tilfældet, bl.a. i forbindelse med nogle af de krige, der har været gennemført i de forrige 10 år. Og der er det bare helt afgørende, at vi sætter nogle meget høje standarder. Derfor vil det være helt afgørende for os, at vi på samtlige stræk laver noget, der fuldt ud lever op til alle de internationale konventioner, Danmark har underskrevet. Det er det ene.

Det andet er – og det kan der så opstå en debat om – at åbenheden bliver så vigtig. Det er aldrig en god idé, når magthavere synes,

at opgaven er at kontrollere sig selv og måle sig selv. Det er helt afgørende at sikre indblikket i de ting, der sker. Det vil vi gøre i en langt mere åben proces, end man har set indtil nu.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:44

Christian Juhl (EL):

Så vil jeg til allersidst spørge, om det har overrasket ministeren, at sådan en proces var kørende helt tilbage til det årstal, jeg ikke helt kan huske om var 2007 eller et andet.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:44

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg var ikke opmærksom på det, det vil jeg gerne medgive. Det siger vel også noget om behovet for at åbne processen.

Nu har vi taget over med den nye regering. Vi åbner op nu, så offentligheden kan følge, hvad der sker. Vi har ikke noget at skjule, men vi har et praktisk problem, der skal løses, og det hedder, at vi i øjeblikket ingen aftaler har på det her område.

Der er behov for aftaler. Vi har også selv set behovet for det. Vi har en interesse i at sikre et sæt af aftaler, der behandler spørgsmålet om, hvordan vi behandler tilbageholdte. Det afgørende for den proces her er, at det ikke må undergrave eksisterende aftaler. Vi skal ikke sætte en lavere standard end den, vi kender i dag, men vi har et praktisk problem, vi skal have løst. Det gør vi i fuld åbenhed i den nuværende regering.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til udenrigsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Mike Legarth. Vi giver lige hr. Mike Legarth 5 sekunder til at dukke op. Er hr. Mike Legarth til stede et eller andet sted? Man skal være til stede, når spørgsmålet begynder. Hr. Mike Legarth er her ikke, så spørgsmålet udgår af dagordenen i spørgetiden.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:46

Spm. nr. S 502

8) Til finansministeren af:

Mike Legarth (KF):

Når statsministeren i valgkampen lovede, at en ny rød regering vil kickstarte dansk økonomi med en vækstplan, hvordan forholder statsministeren sig så til, at regeringen med den planlagte vækstplan og en lempelig finanspolitik over de næste 2 år risikerer at svække tilliden til dansk økonomi?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 15:46

Spm. nr. S 687

9) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren redegøre for, hvordan etablering af en betalingsring omkring København kan være en del af regeringens kickstartspakke, og hvorledes effekten heraf er beregnet?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til formanden. Spørgsmålet lyder: Vil ministeren redegøre for, hvordan etablering af en betalingsring omkring København kan være en del af regeringens kickstartspakke, og hvorledes effekten heraf er beregnet?

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:46

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Jeg er glad for, at man kan regne med hr. Kristian Thulesen Dahl, når det gælder rettidige spørgsmål til finansministeren. Det er jeg sikker på også gælder fremadrettet.

Det er rigtigt, at regeringen har foreslået en kickstartspakke, som udgør næsten 11 mia. kr. i 2012 og 8 mia. kr. i 2013. Af de 8 mia. kr. i 2013 er de 0,8 mia. kr. – altså 800 mio. kr. – en udløber af projektet med en betalingsring rundt om København. Det er simpelt hen, fordi ved en beslutning om at anlægge en betalingsring omkring København vil der være basis for at finansiere og brug for at iværksætte en række investeringer. Det er bl.a. investeringer i anlæg af selve betalingsringen, altså registrerings- og betalingsanlæg, vejudvidelser, investeringer i kollektiv trafik for at forberede sig på et forøget passagerantal som følge af betalingsringen, og det er parkeringspladser ved stationer og lignende. Og det er simpelt hen et skøn, der bygger på de hidtidige undersøgelser af det projekt. Man vil skulle afholde investeringer i den størrelsesorden, hvis vi bliver enige her i Folketinget om at anlægge en betalingsring. Jeg har forstået, at det ikke er et projekt, som hr. Kristian Thulesen Dahl er begejstret for, men det er et projekt, regeringen vil gå videre med, og endda gå videre med ret hurtigt.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til finansministeren for den første besvarelse her. Sagen er jo, at der er meget, meget stor offentlig interesse for den her betalingsring. Det var der både i valgkampen, da det blev diskuteret, og det er der også bagefter. Finansministeren skal selvfølgelig være meget tilfreds med, at han på den måde har at gøre med en sag, som mange gerne vil have indflydelse på. Det betyder rigtig meget for mange danskere hverdag, hvordan den her betalingsring bliver etableret. Den vil genere rigtig mange mennesker. Der har været diskussioner om, at skoledistrikter bliver kappet over med betalingsringen, så man altså skal betale penge for f.eks. at køre sit barn i skole. Og der er jo en masse kommuner i hovedstadsområdet, der selvfølgelig har en meget stor interesse i det her spørgsmål, fordi det betyder meget for deres borgere, om de frit kan drage til hovedstaden og arbejde og komme hjem igen, hente børn, og hvad de nu skal – køre til idrætsaktiviteter og lignende. Så derfor er det jo en sag, der er omgærdet af meget stor interesse, og der er meget stor lyst til at påvirke den her proces. Så jeg har egentlig et spørgsmål til finansministeren, og det går på følgende:

Når man tager det med i den såkaldte kickstartspakke og mener at kunne afholde en udgift på 800 mio. kr. til anlæg af en betalingsring i 2013, er finansministeren så ikke nervøs for, at man fremmer den proces så meget, at man i virkeligheden ikke får inddraget de borgere, der helt naturligt forsøger at påvirke det her projekt?

Også fra de kommuner, der bliver berørt, har der allerede været kritik af, at den tidsplan, som regeringen har lagt ind for at nå at få det her med, er så stram, at man ikke kan nå at få borgerne inddraget. Det betyder rigtig meget for rigtig mange danskere, der bor i og omkring hovedstaden, hvordan det her bliver tilrettelagt. Derfor vil jeg spørge finansministeren, om ikke han frygter, at den tidsplan, der er lagt ind her, gør, at en masse mennesker ikke får mulighed for at påvirke projektet og søge indflydelse på projektet.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:49

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det korte svar er nej. Det er jeg ikke bekymret for, og der skal naturligvis være en inddragelse af både borgere og kommuner, herunder naturligvis Københavns Kommune og kommunerne rundt om København med hensyn til, hvordan ringen anlægges, og hvad pengene bruges til – der er mange aspekter i sagen.

Der er den grundlæggende forskel på mig og hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg synes, at betalingsringen er en god idé, og det synes hr. Kristian Thulesen Dahl ikke. Det er fordi, at jeg ikke anser den for at være et bidrag til gene for en masse mennesker. Tværtimod vil den skabe bedre plads på vejene for de mennesker, der pendler på arbejde hver morgen, og give mulighed for at investere i bedre og billigere kollektiv trafik, hvilket vi ellers ikke har mulighed for med de økonomiske rammer, som den tidligere regering og dens støtteparti, som hr. Kristian Thulesen Dahl repræsenterer, har efterladt til den nye regering.

Nej, det er jeg ikke bekymret for, og hr. Kristian Thulesen Dahl forstår jo glimrende alle aspekter af den del af folketingsarbejdet, der har med tal at gøre, og vil bemærke, at investeringen ikke er lagt ind i 2012, men i 2013. Det er jo et skøn fra regeringens side af, hvad der kan lade sig gøre, og af, hvilke positive virkninger man kan få i økonomien af at beslutte at anlægge en betalingsring og dermed have en ny finansieringskilde til investeringer i kollektiv trafik. Det er det, regeringen sigter på. Det er klart, lader det sig ikke gøre, kan investeringerne ikke afholdes, så enkelt er det.

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:51

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, jeg mener faktisk, finansministeren her afsporer debatten en anelse, for det her handler ikke om, hvorvidt jeg er for eller imod en betalingsring. Jeg er imod. Jeg mener ikke, den vil fremme tingene; den vil genere en masse borgere i dagligdagen. Det har finansministeren jo fuldstændig ret i.

Men det, jeg spørger til her, er sådan set ikke holdningen til en betalingsring – om man er for eller imod en betalingsring. Når man skal tilrettelægge, hvor sådan en betalingsring skal placeres, er der jo helt logisk en masse borgere og nogle kommuner, der gerne vil søge indflydelse på det. Mit ærinde her er at undgå sådan et skindemokrati, hvor man i virkeligheden siger, at man gerne vil have åbenhed og borgerinddragelse, men man tilrettelægger en proces, hvor det ikke er muligt.

Lad mig give et eksempel: Som jeg har forstået regeringens plan om lovbehandlingen af den her betalingsring, skal den lovbehandles i februar og marts måned her i Folketinget, på baggrund af at der f.eks. ikke ligger en VVM-undersøgelse af projektet. Det vil sige, at man beder kommuner, man beder borgere om at komme med deres holdning til, hvor sådan en betalingsring skal placeres, uden eksem-

pelvis at have en VVM-undersøgelse. Kan finansministeren bekræfte det?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:52

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, hr. Kristian Thulesen Dahl må gå til transportministeren i forhold til den helt præcise tilrettelæggelse af processen omkring forslaget om en betalingsring: inddragelsen af kommuner og borgere, processen her i Folketinget osv.

Jeg er overbevist om, at man med det, vi har lagt frem i forbindelse med finanslovforslaget, det, vi har bygget vores skøn på, vil være i stand til at vedtage en betalingsring i så god tid, at det er muligt at afholde de investeringer, som den giver mulighed for at iværksætte i 2013. Det finder jeg fuldt ud realistisk, også med en god og grundig inddragelse af både kommunerne og borgerne.

Jeg synes, at når vi overhovedet har debatten her i dag, understreger det jo altså også noget af det holdningsmæssige, som vi skal have frem i den her debat. Hr. Kristian Thulesen Dahl er imod en betalingsring – fair nok, det har jeg ikke noget problem med. Det forslag, jeg har lagt frem, understreger jo, at den har en række positive effekter, at den altså faktisk giver mulighed for at foretage nogle investeringer, som ikke er mulige, hvis man ikke får en betalingsring, og som kommer helt almindelige mennesker til gode i deres hverdag som pendlere, som forældre med hensyn til hente børn til tiden – og alle de aspekter, der i øvrigt har været inddraget i debatten.

Så jeg er overbevist om, det kan lade sig gøre. Og jeg synes endda, der er rigelig tid til at få det til at ske, når man først budgetterer med investeringer i 2013.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, vi vil også meget gerne tage debatten med transportministeren, helt klart, men det er jo interessant at tage den med finansministeren, fordi det er finansministeren, der indkalkulerer en kickstarteffekt ved anlæg af en betalingsring, der forudsætter en lovbehandling, som – troede jeg – egentlig også forudsatte en borgerinddragelse, som var reel. Jeg har forstået, at man vil holde et møde i december og spørge: Hvad mener I? Så vil man have lovbehandling i februar og marts måned, uden at der ligger en VVM-undersøgelse, som man normalt skal lave for store offentlige anlægsprojekter for at få belyst, hvad konsekvenserne af et projekt er. Det er jo den undersøgelse, der i virkeligheden også gør det muligt for borgerne at søge aktiv indflydelse med fagligt grundlag i hånd og altså sige: Det er påvist af eksperter, der laver en VVM-undersøgelse, at effekten af det her projekt vil være sådan og sådan og sådan – og så kan man søge indflydelse ud fra det.

Der vil regeringen jo i modsætning til det, man gav indtryk af under valgkampen, hvor man sagde, at alle skulle inddrages og høres, og at man ville være en regering for hele Danmark, og jeg ved ikke hvad, nu lave en proces – og det er jo finansministeren bekendt, selvfølgelig er det det, for det er derfor, man har taget de tal med, man har – der i virkeligheden forhindrer borgerne i at søge indflydelse. Man laver først det grundlag, borgerne kan søge indflydelse på baggrund af, efter at man beder Folketinget om at lave lovbehandling. Det kan godt være, man har flertallet på plads, og så kan man jo gøre det, men det er ikke særlig demokratisk.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:54 en drøftelse af, om en fortsættelse kan være en god idé. Men det er klart, at det er et formål, der skal prioriteres op mod alle de andre formål, som skal tilgodeses i en finanslovproces i en situation, hvor vi har overtaget et underskud på 95 mia. kr.

Kl. 15:56

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg understrege, at jeg er helt tryk ved transportministerens tilrettelæggelse af den proces. Jeg er sikker på, at den vil følge alle gældende regler og sikre en nødvendig og tilstrækkelig inddragelse af både borgere, kommuner og Folketing. Nu har jeg som finansminister lagt til grund, at man på baggrund af den proces vil kunne afholde investeringer for 0,8 mia. kr. i 2013, og det anser jeg for at være til gavn for dansk økonomi. Det ved jeg ikke engang om hr. Kristian Thulesen Dahl er enig med mig i, men det vil jeg da gå ud fra på et eller andet plan.

Jeg siger også helt åbent som finansminister, at skulle det ikke kunne lade sig gøre af den ene eller den anden praktiske årsag at vedtage en betalingsring så rettidigt, at man kan finansiere eller sikre finansieringen af de pågældende investeringer, kan de naturligvis ikke afholdes. Så det siger jeg fuldstændig åbent. Jeg bygger mit skøn og min kickstart på, at man kan gennemføre processen, som den er tilrettelagt. Og som det er oplyst for mig, foregår det fuldstændig rimeligt og helt tilstrækkeligt i forhold til inddragelse af de nødvendige interessenter. Hvis man skal vide mere om processen og diskutere den i dybden, skal man gøre det med transportministeren.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:55

Spm. nr. S 688

10) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Kan ministeren forklare, hvorfor han ikke i sit finanslovsforslag har prioriteret en fortsat nedrivningspulje til gavn for landets yderområder?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Spørgsmålet lyder:

Kan ministeren forklare, hvorfor han ikke i sit finanslovsforslag har prioriteret en fortsat nedrivningspulje til gavn for landets yderområder?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Finansministeren kan bekræfte, at regeringen i lighed med den tidligere regering, som ikke havde valgt at medtage en fortsat nedrivningspulje på det finanslovsforslag, jeg overtog, heller ikke har prioriteret at tage initiativer i den retning.

Det er såmænd ikke, fordi jeg ikke finder den slags initiativer principielt nyttige. Det forholder sig sådan, at der stadig væk er midler i nedrivningspuljen, som kan anvendes i kommunerne. Det er ikke regeringens hensigt at evaluere, hvordan nedrivningspuljen har fungeret, før dens midler er fuldt anvendt, og så vender vi tilbage til

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg er selvfølgelig glad for, at finansministeren kan bekræfte det selvfølgelig, nemlig at i regeringens lille publikation, som er regeringens finanslovsforslag, har man ikke fortsat en nedrivningspulje til gavn for landdistrikter og yderområder i Danmark. Og jeg kan så dan set ikke bruge til ret meget, at den afgående VK-regering, den tidligere VK-regering, heller ikke havde det. Altså, jeg kommer fra Dansk Folkeparti, og vi har i 2010, da vi lavede forlig med den daværende regering, fået etableret en nedrivningspulje på 150 mio. kr. Da vi lavede forlig for indeværende år, altså sidste efterår, fik vi så sat 100 mio. kr. ekstra af, så der ud over det overløb, der var fra 2010 til 2011, og samtidig med at der blev afsat 100 mio. kr. mere, var et nogenlunde enslydende beløb i 2011 til støtte til nedrivning af faldefærdige rønner ude i landdistrikterne, som der var i 2010.

Det er klart, at fra Dansk Folkepartis side har vi jo det store ønske, at man fortsætter med det her initiativ, fordi vi har kunnet se, at det har haft en kolossalt positiv virkning ude i de kommuner, hvor man kunne anvende de her midler. Altså, man har kunnet forskønne landsbyer og landdistrikter. Vi ved alle sammen, hvordan det, vi ser, når vi kører rundt i landsbyer, nemlig at der midt i byen er en totalt faldefærdig rønne, i virkeligheden skaber mismod, og hvordan det forhindrer bosætning i den landsby. Det, at man kan få ryddet op i de her ting, ofte for ikke særlig mange penge, har en kolossalt positiv effekt også for bosætning i yderområderne, og vi har et problem i Danmark med, at flere og flere søger ind til de store byer. Vi har af-folkning af landsbyerne, og jeg troede, vi havde en fælles interesse i at modvirke det.

Derfor vil jeg gerne spørge finansministeren, om han ikke ved nærmere overvejelse kan se ideen i at sadle om og så fortsætte de her initiativer på det samme høje niveau, som vi sikrede i de sidste 2 år, også i 2012.

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:58

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men nu har jeg faktisk respekt for andre politikeres mærkesager, og jeg vil gerne anerkende, at det her har været en mærkesag for spørgeren og for Dansk Folkeparti. Det har jeg den fulde respekt for, også for muligheden for at gøre gældende her i spørgetiden, hvad argumenterne for den pågældende ordning har været.

Jeg konstaterer bare stille og roligt, at den nye regering har prioriteret præcis ligesom den tidligere regering på det punkt, at der stadig væk er midler til anvendelse ude i kommunerne, og at den måde, regeringen agter at håndtere sagen på, er, at man vil evaluere ordningens virkning, når den er helt afsluttet, når midlerne er brugt op, og vende tilbage til spørgsmålet, meget gerne i dialog med hr. Kristian Thulesen Dahl, men som led i en almindelig økonomisk prioritering.

Så vil jeg gerne afslutningsvis understrege, at den kickstart, vi lige har diskuteret, spørgeren og jeg, naturligvis også kommer de områder, spørgeren sigter til, til gavn. Det er jo reel økonomisk aktivitet, job og vækst, der skaber en ny udvikling, også i landdistrikterne.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Men har man i virkeligheden ikke lavet den her evaluering allerede, vil jeg spørge finansministeren. Altså, jeg står her med en publikation fra Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, som er fra oktober måned i år. Det er en rapport, der er udarbejdet af COWI, som handler om genanvendelse af tomme grunde efter nedrivning, erfaringsopsamling og inspiration fra fire landsbyer. Her har man lige præcis været ude at se på, hvad der sker konkret i de situationer, hvor en kommune har fået støtte til nedrivning af faldefærdige rønner. Hvad sker der så med de grunde, hvordan bruger man dem, og hvilken positivitet har det skabt?

Vi har også artikler fra samme ministeriums hjemmeside udskrevet her i eftermiddag, hvor ministeriet jo fortæller meget positivt om de her ting og bl.a. beskriver de 39 kommuner, som i 2010 og 2011 har fået økonomisk støtte til at istandsætte de her grunde med nedrevne bygninger og bruge dem til noget andet.

Så er det ikke udenomssnak, hvis man vil henvise den her diskussion til, at først når alle pengene er brugt op, skal man lave en evaluering? Er sandheden ikke, at det har man sådan set gjort? Nu er vi bare derhenne, hvor det handler om en politisk holdning. Skal landdistrikterne have den her håndsrekning fortsat, eller skal der ikke være penge til det?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, jeg mener ikke, at der er tale om udenomssnak på nogen måde, for det er jo korrekt. Altså, det er jo korrekt, at der foreligger det materiale, spørgeren henviser til, og selv om spørgeren intenst prøver, er det ikke muligt at få mig til at udtale mig negativt om den pågældende ordning, som spørgeren selv har stået bag etableringen af, i respekt for den. Der er som sagt 39 kommuner, der har været omfattet af den, og der er stadig væk midler til rådighed, som i talende øjeblik bliver sat i værk ude i Danmark, i landdistrikterne. Og når ordningen er fuldt ud afsluttet, foretager vi en evaluering af, hvilken virkning den har haft bredt som sådan, og så vender vi tilbage til spørgsmålet.

Jeg kan ikke stå og love spørgeren, at der vil være penge til at genoptage ordningen. Det ville være forkert, fordi det er et led i en generel prioritering i en svær økonomisk situation. Men jeg har respekt for spørgerens synspunkt, det er noteret, og det er muligvis noget, vi kan komme i dialog om senere.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil jo gerne i dialog med regeringen, det har jeg forsøgt på forskellig vis. Vi havde også en lang finanslovdebat i torsdags, hvor jeg undrede mig over, at vi efter at have været inviteret til et sættemøde om finansloven så i øvrigt i lørdags kunne høre i pressen, at nu blev der ikke flere forhandlinger med Dansk Folkeparti og heller ikke med Venstre osv. Vi forsøger jo at komme i dialog, vi forsøger at påvirke regeringen, og det er klart, at når vi ikke kan gøre det, selv om man jo sagde andet i valgkampen, ved at vi kommer til møder og

Kl. 15:59 diskuterer tingene, så må vi tage det op her i Folketingssalen og forsøge at præge regeringens politik på den her måde, altså ved at tage emner op.

Kl. 15:59 Her er altså et spørgsmål om nedrivningspuljen til landdistrikterne. Det, der i virkeligheden foreløbig står tilbage om regeringens politik, og det skal være min afsluttende kommentar, som jeg kan nå om det her nu, er jo desværre, at man nedprioriterer arbejdet med landdistrikterne og udviklingen uden for de store byer i Danmark. Der har været en række skridt, regeringen har taget, der i virkeligheden giver det billede, og det synes jeg jo er trist, det synes jeg er ærgerligt.

Jeg vil i hvert fald bruge min indflydelse på at søge at trække regeringen i den modsatte retning, så den bliver det, den påstod, at den ville være, nemlig en regering for hele Danmark.

Kl. 16:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Finansministeren.

Kl. 16:03

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg er ikke i tvivl om, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil bruge sin indflydelse og sine kræfter på at trække i regeringen, og respekt for det. Jeg er fundamentalt uenig i den sidste konstatering.

Altså, det er jo sådan, når man er midt i en økonomisk krise med store underskud, lav vækst – negativ vækst har vi også oplevet, og der er ikke nogen, der garanterer, at vi ikke kan komme til at opleve det igen – høj arbejdsløshed og risiko for stigende arbejdsløshed, at så rammer det hårdest i landdistrikterne. Og der er det jo ikke en nedrivningspulje, der afgør, om udviklingen vender. Det er jo den generelle økonomiske politik og hele viljen til at lave en kickstart, som man har fået en regering, der nu vil, hvor man havde det gamle flertal, som tøvede, og hvor det stadig væk er svært at få klare svar på, hvad man egentlig vil gøre ved det.

Det er lykkedes at lave brede aftaler i finanslovprocessen, som trækker i retning af øget vækst og beskæftigelse, og det anerkender jeg. Det har hr. Kristian Thulesen Dahl også medvirket til, det er jeg glad for, men det er på initiativ af regeringen, og der skulle et skifte til, før der skete noget, og det noterer jeg mig så.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til finansministeren, og tak til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Det næste spørgsmål er stilet til justitsministeren af hr. Kim Christiansen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:04

Spm. nr. S 632

11) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig i, at det er utilfredsstillende, at de alkoholordninger, som er vedtaget af Folketinget ved lov nr. 716 af 25. juni 2010, endnu ikke er trådt i kraft og tilsyneladende ikke kan forventes at træde i kraft i indeværende folketingssamling, og hvad vil ministeren i så fald gøre for at fremskynde sagen, så de vedtagne alkoholordninger kan blive implementeret til gavn for trafikikkerheden?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kim Christiansen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:04

Kim Christiansen (DF):

Er ministeren enig i, at det er utilfredsstillende, at de alkoholordninger, som er vedtaget af Folketinget ved lov nr. 716 af 25. juni 2010,

endnu ikke er trådt i kraft og tilsyneladende ikke kan forventes at træde i kraft i indeværende folketingssamling, og hvad vil ministeren i så fald gøre for at fremskynde sagen, så de vedtagne alkoholåsordninger kan blive implementeret til gavn for trafikikkerheden?

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:04

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne starte med at slå fast, at jeg naturligvis også ønsker, at de beslutninger, som Folketinget træffer med henblik på at fremme trafikikkerheden, bliver gennemført så hurtigt som muligt. Derfor er jeg også enig med spørgeren i, at det selvfølgelig havde været godt, hvis alkoholåsordningen for spiritusdømte allerede var indført og sat i kraft i dag.

Når ordningerne imidlertid ikke er sat i kraft endnu, skyldes det ganske enkelt, at udmøntningen af ordningerne inden for de overordnede rammer, der er opstillet i loven fra 2010, er et meget omfattende og komplekst projekt. Dette fremgår også ganske klart af bemærkningerne til loven. Bl.a. fremgår det af bemærkningerne, at indførelsen af alkoholåsordningerne forudsætter, at der efterfølgende udstedes en række administrative regler, ligesom det fremgår, at administrationen af ordningerne vil involvere en række forskellige myndigheder. Disse forhold har jeg, som spørgeren også er bekendt med, for nylig redegjort nærmere for i mit svar af 1. november i år på spørgsmål nr. S 361, stillet af Venstres folketingsmedlem fru Karen Jespersen. Jeg skal derfor henvise til dette svar. Som det også fremgår af mit svar på spørgsmålet fra folketingsmedlem fru Karen Jespersen, er Rigspolitiet for tiden i gang med at udarbejde et samlet oplæg til, hvordan indførelsen af alkoholåsordningen kan ske.

Jeg mener ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at forcere dette arbejde. Hvis alkoholåsordningerne skal blive en succes, er det helt afgørende, at det administrative grundlag er ordentligt gennemarbejdet, og at de involverede myndigheder, værksteder m.v. er tilstrækkelig forberedt og parate til at håndtere ordningerne for staten. Og det tager altså noget tid.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:06

Kim Christiansen (DF):

Tak til justitsministeren for besvarelsen. Jeg er meget vidende om, at det jo ikke er den siddende justitsminister som sådan, der har lavet forarbejdet til loven, men jeg går så omvendt ud fra, at de jurister, som justitsministeren betjener sig af, både den forrige og den nuværende – og den kommende for den sags skyld – jo må have gjort sig nogle tanker, når man bygger noget ind i et lovforslag, som vi alle sammen har gået og set frem til skulle have en god effekt i forhold til at fjerne nogle spritbilister fra vejene og dermed øge trafikikkerheden. Så det undrer mig, at det i den grad kan komme bag på højtuddannede mennesker, at det her lige pludselig kan blive sådan et voldsomt problem, som nærmest er helt uoverstigeligt.

Jeg har også læst besvarelsen til Venstres folketingsmedlem fru Karen Jespersen, men jeg synes ikke, den er så udførlig; den siger i hvert fald ikke så meget om, hvornår vi kan forvente, at den her lov træder i kraft.

Så mener ministeren ikke, at man burde have gjort sig nogle lidt dybere tanker, inden man byggede det her ind i lovgivningen, for ellers kan vi jo ikke regne med det, vi vedtager – i det her tilfælde oven i købet enstemmigt – her i Folketingssalen?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:07

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg håber, spørgeren har respekt for, at det er lidt vanskeligt for mig som justitsminister i den her regering at udtale mig om, hvilke dybere tanker, den tidligere regerings justitsminister har gjort sig om forslaget her. Men det skal ikke skille os. Det ved jeg at hr. Kim Christiansen har fuldstændig klarhed over.

Jeg vil dog også stadig væk sige, som det jo fremgår af bemærkningerne, at det her er et temmelig komplekst projekt, og jeg tror også, som det er beskrevet i svaret på spørgsmålet til fru Karen Jespersen, at det er meget komplekst, og at der er behov for, at det bliver grundigt gennemarbejdet. Og det er vigtigt, ikke mindst af hensyn til, at det her kommer til at virke, at vi sikrer, at de nødvendige forudsætninger og ikke mindst det, at det er gennemarbejdet, er i orden. Det er derfor, at det tager den tid, det tager, og det synes jeg er det mest hensigtsmæssige, for det er et stort projekt, og det er vigtigt, at det bliver iværksat på et ordentligt grundlag.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:09

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil godt stille et spørgsmål til ministeren. Nu var det ikke, fordi jeg mente, at justitsministeren skulle stå til regnskab for, hvad den tidligere minister havde gjort sig af tanker. Jeg tænkte mere på embedsværket og de i øvrigt dygtige jurister, der er ansat i Justitsministeriet. De må i hvert fald have gjort sig nogle tanker, og de tanker har forhåbentlig ikke ændret sig, fordi der er kommet en anden minister.

Men det, jeg godt lige kunne tænke mig at spørge om, er, om det her vil få nogen som helst indflydelse på andre dele af lovens virkning – og må nødvendigvis tage – den tid, som det skal tage, hvis det skal blive en succes.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:09

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg startede med at sige, ønsker vi selvfølgelig, det vil sige regeringen, at de beslutninger, der træffes i Folketinget, bl.a. det, som det drejer sig om her, altså også spørgsmål vedrørende trafikikkerheden, bliver gennemført så hurtigt som overhovedet muligt. Det er derfor, at vi arbejder efter det. Hr. Kim Christiansen ved også, at det er det, vi arbejder efter at få gennemført hurtigst muligt. Det her er jo så et temmelig komplekst projekt, som skal gennemføres. Det tager – og må nødvendigvis tage – den tid, som det skal tage, hvis det skal blive en succes.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kim Christiansen.

Kl. 16:10

Kim Christiansen (DF):

Jeg kan så ikke få øje på kompleksiteten, men jeg er jo heller ikke jurist. Jeg er nok sådan mere praktiker og kan læse mig til, at hvis man har en bestemt promille, og hvis det er et andengangstilfælde

osv., bliver man altså udstyret med en alkoholås i sit køretøj. Og hvis ikke alkoholåsen er i køretøjet, må man ikke køre i det. Hvor komplekst er det lige, vil jeg spørge justitsministeren. Der findes i hvert fald tekniske løsninger, det ved jeg, som kan bruges til det her.

Så jeg har jo svært ved at se kompleksiteten i det her, og jeg havde egentlig håbet lidt, når nu jeg har stillet det her spørgsmål allerede i sidste uge og der har været god tid til at forberede sig, at jeg kunne have fået en tidshorisont, mere end ordene så hurtigt som muligt. Men det kan være, at jeg kan få det, hvis jeg henvender mig skriftligt til ministeriet. Så kan jeg måske få en mere dybdegående redegørelse, for jeg synes, at det her er vigtigt. Der går altså nogle mennesker og venter på det, fordi det her jo samtidig også var en del af en behandlingssituation, hvor man måske kunne generhverve sit kørekort en lille smule hurtigere, hvis man gik ind i sådan et forløb med alkoholås. Så jeg tror, at der er rigtig mange borgere, der også gerne vil vide, hvornår vi kan benytte os af det her.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er ikke for at skyde ansvaret fra mig eller fra regeringen på nogen måde. Vi arbejder efter, at de ting, der er vedtaget i Folketinget, gennemføres hurtigst muligt og selvfølgelig på det grundlag, de nu engang skal gennemføres på. Men som hr. Kim Christiansen også er opmærksom på, fremgik det jo af bemærkningerne under behandlingen, at indførelsen af en sådan ordning forudsætter, at der gennemføres en række administrative regler, at der udstedes en række administrative regler, plus at der er en hel række forskellige myndigheder, som også skal involveres i det. Det er det, der udgør kompleksiteten. Det er det, både min forgænger og jeg selv har arbejdet med og sidder og arbejder med for mit vedkommende nu, og derfor er det, tror jeg, den bedste måde at håndtere det her spørgsmål på. Det er komplekst. Ting, der vedtages i Folketinget, skal selvfølgelig føres ud i livet. Det har helt klart fremgået af bemærkningerne, at det var et komplekst projekt, og det er det, vi sidder og arbejder med nu.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Kim Christiansen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til justitsministeren, og det er af hr. Christian Langballe.

Kl. 16:12

Spm. nr. S 672

12) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der på det kommende lovforslag om dansk indfødsret optræder en statsløs – muligvis flere – som af Politiets Efterretningstjeneste (PET) af årsager, der ikke er offentligt tilgængelige, anses for at udgøre en risiko for statens sikkerhed?

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af Berlingske Tidende onsdag den 9. november 2011 i artiklen »Venstre vil bryde FN-konvention«, at en statsløs angiveligt skulle være omfattet af regeringens kommende lovforslag om indfødsret til trods for, at PET anser den pågældende for at udgøre en risiko for statens sikkerhed. Det er ikke offentligt tilgængeligt, hvorfor PET anser den pågældende for at udgøre en risiko for statens sikkerhed, men der må i sagens natur være tale om alvorlige forhold. Man kan gisne om, at vedkommende, der muligvis har palæstinen-

sisk baggrund, måske er eller har været involveret i f.eks. terror m.m., men at dette endnu ikke har kunnet afklares. Ministeren bedes forholde sig principielt til spørgsmålet om, hvorvidt det er i orden, at en statsløs, der af PET anses for at udgøre en risiko for statens sikkerhed, tilsyneladende har et krav, jf. FN-konventionen om begrænsning af statsløshed, på at blive dansk statsborger.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:12

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Til justitsministeren: Hvad er justitsministerens holdning til, at der på det kommende lovforslag om dansk indfødsret optræder en statsløs, muligvis flere, som af Politiets Efterretningstjeneste af årsager, der ikke er offentligt tilgængelige, anses for at være en risiko for statens sikkerhed?

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Justitsministeren.

Kl. 16:13

Justitsministeren (Morten Bødskov):

For måske at klargøre lidt af den efterfølgende debat for dem, der lytter til det her, kan jeg sige, at jeg og spørgeren lige har brugt, hvad der nærmer sig halvanden time på de her spørgsmål, og det tager vi gerne igen – det skal ikke komme an på det.

Det følger af artikel 1 i FN's konvention om begrænsning af statsløshed, at en kontraherende stat kan gøre meddelelse af statsborgerret til en person, der er født statsløs på en stats område, afhængig af en eller flere opregnede betingelser, herunder bl.a. at den pågældende ikke er fundet skyldig i nogen forbrydelse mod statens sikkerhed. Konventionen er meget klar på dette punkt. En person vil således efter konventionens ordlyd kunne nægtes statsborgerret, såfremt den pågældende er fundet skyldig. Det vil sige, at den pågældende skal være dømt for en forbrydelse mod statens sikkerhed. En person vil derimod ikke efter konventionens ordlyd kunne nægtes statsborgerret alene som følge af, at den pågældende vurderes at kunne være en fare for statens sikkerhed.

Jeg vil gerne slå fast, at regeringen overholder alle internationale konventioner, som Danmark har ratificeret og dermed er forpligtet af. Det gælder også FN's konvention om begrænsning af statsløshed.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Christian Langballe.

Kl. 16:14

Christian Langballe (DF):

Tak til ministeren. Jeg vil så sige, at jeg indsendte det her spørgsmål, før jeg vidste, hvornår ministeren kom i samråd. Jeg havde ikke regnet med, at det skulle være samme dag.

Det, jeg så vil sige, er, at det rejser nogle principielle problemstillinger. Hvordan er forholdet mellem hensynet til rigets sikkerhed, altså den foreliggende PET-vurdering, og så det forhold, at der er nogle konventioner, som tildeler den selv samme person statsborgerskab? Hvad er vigtigst – konventionerne eller hensynet til Danmarks sikkerhed og danskernes generelle tryghed?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:15

Kl. 16:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis der er personer, der er til fare for rigets sikkerhed, har vi jo en efterretningstjeneste, som tager sig af dem. Helt generelt er der jo en proces i Folketingets Indfødsretsudvalg, der lige nøjagtig omfatter personer, der er til fare for rigets sikkerhed. Hvad angår det konkrete emne her, altså FN's konvention om begrænsning af statsløshed, er der jo også her en helt særlig proces.

Regeringen mener, at vi skal overholde de internationale konventioner, og der er jeg godt klar over – og det bekræfter den sidste halvanden times samråd i Indfødsretsudvalget også – at Dansk Folkeparti er af en lidt anden opfattelse, og det er helt fint. Men regeringens holdning er meget klar: Vi skal overholde de internationale konventioner, og er der personer, der er eller anses for at være til fare for rigets sikkerhed, så har vi en efterretningstjeneste, som tager sig af dem.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 16:16

Christian Langballe (DF):

Altså, i den her sag drejer det sig jo om, at en person af Politiets Efterretningstjeneste er blevet vurderet til at være til fare for rigets sikkerhed, men som det stadig væk anbefales at man tildeler statsborgerskab ifølge FN's konvention om statsløshed. Jeg synes jo, at det må være en kilde til overvejelse, hvordan forholdet mellem de to ting – rigets sikkerhed og FN-konventionerne – er. For mig er det spørgsmål meget afgørende og af alvorlig og principiel art.

Det kunne også dreje sig om en person, der var under PET-overvågning, og som ikke havde begået nogen egentlig forbrydelse, men som måske kunne befinde sig i miljøer, hvor man var ved at planlægge en terrorhandling. Det er sådan set hypotetisk, men det er bare for lige at spørge: Gør regeringen sig ingen overvejelser om forholdet mellem rigets sikkerhed og hensynet til konventionerne?

Kl. 16:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministereren.

Kl. 16:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen gør sig rigtig mange overvejelser om rigets sikkerhed. Det er en af de fornemste opgaver, man har, når man er i regering, og det er jo en meget, meget vigtig del af det arbejde, der ligger under mit ressortområde, nemlig hvad for opgaver PET har, og hvordan PET så at sige skal gebærde sig i spørgsmål, hvor det handler om personer, som kan være til fare for rigets sikkerhed.

Derfor er der ingen grund til at sætte spørgsmålstegn ved, om regeringen skulle tage det her alvorligt, endsige insinuere, at den ikke gør det. Det handler om, at der her er en konvention, som vi skal overholde, og som regeringen agter at overholde. Men det er jo også klart, at regeringen i denne sammenhæng kan tilkendegive sin holdning til internationale konventioner. Som spørgeren også ved, er det et spørgsmål, som afgøres i Folketinget, og der må Dansk Folkeparti jo indtage de synspunkter, som Dansk Folkeparti nu en gang indtager.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe.

Christian Langballe (DF):

Jeg vil bare sige, at det for mig er en principiel sag, at jeg sætter – og det er også derfor, jeg spørger – rigets sikkerhed og danskernes tryghed over konventionerne. Det må jeg sige at jeg gør, og det mener jeg virkelig alvorligt. Så det er simpelt hen, fordi jeg har den overbevisning, at det afgørende, når vi tildeler statsborgerskaber og giver folk den gave, det er at blive danske statsborgere, at det selvfølgelig også skal være sådan, at vi må være sikre på, at de mennesker så også vil Danmark det godt. Så det er simpelt hen det, mit spørgsmål drejer sig om, og det er ikke drilleri, det er simpelt hen noget, jeg mener. Så jeg mener stadig væk, at der står en meget seriøs og principiel drøftelse vedrørende danskernes sikkerhed over for FN-konventionerne tilbage, og der prioriterer jeg altså danskernes sikkerhed højere.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministereren.

Kl. 16:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er i den her diskussion på ingen måder grundlag for at insinuere, at regeringen ikke skulle sætte danskernes sikkerhed højest – det gør vi. Vi har i øvrigt lige i går med spørgerens kollega hr. Peter Skaarup indgået en ny, stor flerårsaftale på politiområdet med yderligere tilførsel af ressourcer til Politiets Efterretningstjeneste, bare som ét element, og derfor er der intet grundlag for at starte en diskussion om det.

Det her handler om, at der er forskellige syn på, om Danmark skal overholde internationale konventioner, og det har jo været klart længe – jeg har oplevet det, lige siden jeg kom i Folketinget – at Dansk Folkeparti på det område er af en anden observans, og det er helt fair. Det er jo sådan en diskussion, man må tage i Folketinget, for som det jo også er fremgået af det samråd, som jeg står og hentyder til, hvilket jeg selvfølgelig undskylder, da det ikke er alle, der har set det, er det et spørgsmål, Folketinget må tage sig af. Dansk Folkeparti har andre holdninger til det end os, men jeg er tilfreds med, at regeringens holdninger også deles af partier i den borgerlige opposition. Jeg synes, at den måde, som Danmark skal forholde sig til konventionerne på, er, at når man har skrevet under på dem, overholder man dem og indstiller sig på de forpligtelser, der er.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til justitsministeren og ligeledes stillet af hr. Christian Langballe.

Kl. 16:21

Spm. nr. S 682

13) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren tage initiativ til, at Danmark meddeler FN, at vi ønsker et forbehold i FN's konvention om begrænsning af statsløshed gående på, at statsløse, der anses for at udgøre en risiko for statens sikkerhed, ikke er omfattet af konventionen?

Skriftlig begrundelse

Det fremgår af Berlingske Tidende onsdag den 9. november 2011 i artiklen »Venstre vil bryde FN-konvention«, at partiet Venstre er klar til at bryde FN-konventionen om begrænsning af statsløshed,

fordi regeringen på det kommende lovforslag vil optage en statsløs, som PET anser for at udgøre en risiko for statens sikkerhed. Sagen er imidlertid den, at Danmark er forpligtet til at overholde den nævnte FN-konvention, der siger, at statsløse, der er 21 år eller yngre, født i Danmark, har bopæl i Danmark og ikke er dømt for »en forbrydelse mod statens sikkerhed, eller er blevet idømt fængselsstraf på fem år eller derover for en strafbar handling« skal tildeles dansk statsborgerskab. Et alternativ til at bryde helt med konvention kan være, at meddele FN et forbehold til konventionen, således at statsløse, der anses for at udgøre en risiko for statens sikkerhed, ikke er omfattet af konventionen. Danmark er bekendt med forbehold i internationale sammenhænge. Danmark har aktuelt fire forbehold overfor Maastrichttraktaten (Edinburghafgørelsen), oprindeligt havde Danmark forbehold i forhold til FN's flygtningekonvention fra 1951, ligesom Danmark i 1980'erne havde en lang række forbehold i forhold i beslutninger i Nato (fodnoterne). Det vil derfor være oplagt for regeringen, at meddele FN, at vi selvfølgelig støtter intentionerne om at begrænse statsløshed, men at vi naturligvis må sætte Danmarks sikkerhed over konventionen, og derfor i særlige tilfælde ikke vil give statsborgerskab til alle.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:21

Christian Langballe (DF):

Vil ministeren tage initiativ til, at Danmark meddeler FN, at vi ønsker et forbehold i FN's konvention om begrænsning af statsløshed gående på, at statsløse, der anses for at udgøre en risiko for statens sikkerhed, ikke er omfattet af konventionen?

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren.

Kl. 16:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg vil gerne indlede med at slå fast, at regeringen overholder alle internationale konventioner, som Danmark har ratificeret og dermed er forpligtet af. Det gælder selvsagt også FN's konvention om begrænsning af statsløshed.

Der er efter konventionen alene mulighed for at tage forbehold på tidspunktet for undertegnelse, ratifikation eller tiltrædelse og alene mulighed for at tage forbehold over for visse nærmere optegnede artikler, og bestemmelsen i artikel 1, der forpligter de kontraherende stater til at meddele statsborgerskab til personer, der er født statsløse på statens territorium, har det ikke været og er det på ingen måde muligt at tage forbehold over for. Tilbage står alene muligheden for helt at træde ud af konventionen. Det har regeringen, som det fremgik af mit tidligere svar, ingen intentioner om at gøre.

Kl. 16:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 16:22

Christian Langballe (DF):

Jeg kan i hvert fald slå fast, at det afgørende selvfølgelig er, at det er det danske Folketing, og det er jo så Indfødsretsudvalget, der på vegne af Folketinget tildeler statsborgerskab. Så Folketinget er den højeste myndighed i den her sag.

Jeg synes, at det må give anledning til selvransagelse eller til en form for refleksion over, om de konventioner, som er lavet efter erfaringerne, som var under anden verdenskrig, bare er skrevet med guds finger, sådan at intet kan rettes, at intet kan siges imod dem.

Konventionerne er næsten det eneste hellige, vi har, eller de er næsten det eneste, moderne politikere opfatter som hellige, dem bøjer man knæ for, men det er altså historiske dokumenter. Og derfor synes jeg godt, at man kan sige, at vi nu står i en situation med, at vi skal tage det alvorligt, at det er Folketinget, der tildeler statsborgerskab, og det er selvfølgelig derfor, jeg spørger, hvorfor der ikke kan tages et forbehold for de konventioner. De må sådan set for min skyld godt stå der, bare det understreges, at det er Folketinget, der tildeler statsborgerskab. Færdig, bom!

Jeg synes, der er en sær form for religiøsitet forbundet med de konventioner, som gør, at det slet ikke kan diskuteres. Man kan slet ikke diskutere, hvorfor en person bare sådan uden videre automatisk får tildelt statsborgerskab på grundlag af en konvention. Så det er for at understrege, at det er Folketinget, der tildeler statsborgerskab.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er så sandt, som det er sagt, at det er en beslutning for Folketinget, og det har sin gang igennem Folketingets Indfødsretsudvalg, som spørgeren jo er formand for, og hvor vi lige har tilbragt halvdelen time sammen om selv samme spørgsmål.

Det er også rigtigt nok, at forhold om Danmarks tiltrædelse af internationale konventioner er et anliggende for Folketinget. Det er derfor, at spørgerens eget parti i januar måned fremsatte et beslutningsforslag om, at Danmark skulle træde ud af konventionen, og det står ethvert parti frit for at fremsætte den type forslag. Jeg er bare alligevel tilfreds med, at der dengang var et flertal i Folketinget mod det, og det håber jeg også der vil være i fremtiden, for det vil netop vise, at konventioner selvfølgelig ikke bliver skrevet med guds finger, men at de bliver skrevet af dem, der skriver under.

Hvorfor er det så vigtigt at understrege det? Det er det måske særlig for et lille land som Danmark, for når man skriver under på konventioner og særlig på internationale konventioner, følger der nogle forpligtelser og et ansvar med, og der er også det hensyn at tage, at Danmark selvfølgelig indgår i et internationalt samarbejde og skal være opmærksom på, hvilke konsekvenser det vil få, hvis man vælger at træde ud af internationale konventioner.

Kl. 16:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Christian Langballe.

Kl. 16:25

Christian Langballe (DF):

Nu kan situationen ændre sig, og verdenshistorien har jo ændret sig efterhånden, så derfor er konventionerne faktisk et historisk dokument. Men det ved jeg godt at ministeren anerkender. Det, jeg bare siger, er, at jeg har svært ved at forstå, hvorfor man vægter konventionerne så højt, at man, hvis der f.eks. er en vurdering af, at en statsløs er til fare for rigets sikkerhed, så alligevel bare uden videre tildeler vedkommende statsborgerskab, fordi det står i konventionerne. Jeg sidder jo altså i Indfødsretsudvalget og lægger ryg til det, og det rejser altså for mig nogle helt afgørende spørgsmål: Hvad nu hvis en person, som alene er under mistanke, går hen og bomber banegården? Ville man så ikke synes, at det var lidt mærkeligt, at vedkommende automatisk havde fået statsborgerskab på grund af FN-konventionerne?

Kl. 16:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som spørgeren rigtigt nok her igen antyder, er det sådan, at det er et spørgsmål, som det udvalg, som spørgeren er formand for, tager stilling til, og som så ender i et samlet lovforslag i Folketingssalen, som Folketingets medlemmer kan beslutte sig til hvordan de så at sige vil stemme til. Det får vi også lejlighed til i morgen, hvor der er en behandling af det første lovforslag på indfødsretsområdet. Der står ethvert parti frit til at finde ud af, hvad man vil lægge ryg til, som spørgeren udtrykker det. Det må man jo så gøre op, når man tager stilling til lovforslaget. Det står også ethvert parti frit at finde ud af, hvordan man vil forholde sig generelt i Folketingets udvalgsbehandling og for den sags skyld også i Folketingets Indfødsretsudvalg. Altså, det står ethvert folketingsmedlem frit.

Derfor træffer vi selv vores afgørelser og danner vores konklusioner i de her spørgsmål, og der er Dansk Folkeparti af en anden opfattelse, når det generelt handler om Danmarks internationale forpligtelser, vores deltagelse i internationale samarbejder, vores forpligtelser over for internationale samarbejder, som jo bl.a. handler om, at der i de fora skabes grundlag for bedre samarbejder om konventioner. Det er klart, at Dansk Folkeparti må stå på mål for det. Jeg står på mål for regeringens synspunkt, og det er, at regeringen på den ene side vil efterleve de konventioner, vi har underskrevet, og på den anden side have en efterretningstjeneste, som tager sig af problemer, hvis der er nogen.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren bedes generelt overholde taletiden. Hr. Christian Langballe.

Kl. 16:28

Christian Langballe (DF):

Jo, men jeg synes ikke, at jeg fik svar på mit spørgsmål, for jeg beder egentlig også ministeren om at overveje det forhold, at de konventioner er historiske dokumenter, der er blevet til i kraft af nogle bestemte erfaringer fra anden verdenskrig. Altså, der er også mange love, der er blevet afskaffet siden, og ting, der er blevet lavet om i Danmark.

Det, jeg bare understreger, er, at det er Indfødsretsudvalget, der på vegne af Folketinget tildeler statsborgerskab. Og så siger jeg: Hvorfor følger man slavisk konventionerne, som om det var en hellig tekst, en koran, eller hvad det nu er, og siger, at konventionerne altid har ret, hvis det nu viser sig at være sund fornuft at sige, at der er noget, der hedder rigets sikkerhed og danskernes tryghed, og at det selvfølgelig skal prioriteres højere? Det er ganske enkelt.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Justitsministeren. Og jeg mente det med taletiden generelt og specifikt.

Kl. 16:29

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Så vil jeg bestræbe mig på at efterleve det i enhver henseende og svare ganske kort. Folketinget følger konventionerne, fordi der er et flertal for det i Folketinget.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til justitsministeren, og tak til hr. Christian Langballe.

Det næste spørgsmål er til skatteministeren og stillet af hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:29

Spm. nr. S 665

14) Til skatteministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Ønsker regeringen på baggrund af den seneste rapport fra de økonomiske vismænd, der viser, at det vil øge indtægterne i statskassen, hvis den sammensatte marginalskat på de 10 pct. højest lønnede sænkes til 60 pct., at forbedre de offentlige finanser ved at sænke marginalsatten?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:29

Ole Birk Olesen (LA):

Tak. Ønsker regeringen på baggrund af den seneste rapport fra de økonomiske vismænd, der viser, at det vil øge indtægterne i statskassen, hvis den sammensatte marginalskat på de 10 pct. højest lønnede sænkes til 60 pct., at forbedre de offentlige finanser ved at sænke marginalsatten?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:30

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for ordet, og tak for spørgsmålet. Som det fremgår af regeringsgrundlaget, vil regeringen i denne valgperiode gennemføre en fuldt finansieret skattereform, der sænker skatten på arbejde og skal være rimelig socialt afbalanceret. Målsætningen med den planlagte skattereform er at bidrage til, at arbejdsudbuddet øges med ca. 7.000 personer frem mod 2020, og at der skal gives afledende virkninger, der forbedrer de offentlige finansers holdbarhed med ca. 3 mia. kr. Overvejelserne om, hvordan skattereformen under disse betingelser skal se ud, er endnu ikke tilendebragt, herunder hvordan de forskellige indkomstgrupper vil blive berørt af skatteomlægningen.

Betragtningerne, som er fremført i den seneste DØR-rapport om, at nedsættelser af marginalsatten på arbejde isoleret set øger arbejdsudbuddet, vil selvfølgelig indgå i disse overvejelser, ligesom alle andre relevante betragtninger vil. Det vil dog, givet den opstillede betingelse om rimelig social balance, indebære, at også de mest velstillede skal bidrage til finansieringen af en skatteomlægning. Der kommer altså ikke en skattereform fra denne regering, hvor skatter udelukkende lettes for dem med de højeste indkomster.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:31

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen der er jo sådan set ikke så meget at betænke sig på, hvis man stoler på vismændenes beregninger. Man kan få flere penge i statskassen, hvis man sænker skatten for de højestlønnede. Man er simpelt hen kommet over på den anden side af den Lafferkurve, der viser, at hvis man øger skatterne til et vist punkt, får man på et vist tidspunkt færre penge i statskassen. De økonomiske vismænd siger, at vi kan få flere penge i statskassen ved at sænke skatten for de 10 pct. højestlønnede. Kan ministeren så ikke nu her bekræfte, at ministeren ønsker flere penge i statskassen, og at ministeren tager de økonomiske vismænds beregninger for gode varer og derfor som et produkt af det vil sænke marginalsatten for de højestlønnede?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:32

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som sagt vil DØR's beregninger indgå i grundlaget for arbejdet med en skattereform, men det skal nu understreges, at de beregninger, som spørgeren henviser til, er behæftet med meget stor usikkerhed, og det er altså langt fra sikkert, at staten ikke vil tabe provenu på at eksperimentere med topskattelettelser. Regeringens position på det her spørgsmål er meget klar: Skal marginalskatterne ned, skal der findes en ansvarlig og reel finansiering. Og lad mig blot tilføje, at for regeringen er det afgørende, at vi bruger en skattereform til at modernisere vores skattesystem og sørge for, at der er en rimelig social balance. Det er en helt afgørende forudsætning for regeringens arbejde.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:33

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo rigtigt, at der er usikkerhed, men vi har altså udpeget de økonomiske vismænd som nogle af rigets fremmeste økonomer til at rådgive regeringen og offentligheden om økonomiske forhold. Og de siger: Til trods for den her usikkerhed er vores bedste bud, at vi vil få flere penge i statskassen ved at sænke marginalskatten for de højstlønnede, fordi det vil motivere dem til at yde den ekstra indsats, som skaber ekstra dynamik i økonomien, og dermed kommer der flere penge i statskassen.

Så det, der sker lige nu, er jo, at skatteministeren og regeringen lader usikkerheden komme statskassen til skade. Man siger: Fordi der er usikkerhed, foretrækker vi den usikkerhed, der er forbundet med at have en høj skat, og så måske gå glip af pengene. Det gør man, selv om den økonomiske ekspertise siger, at der er større sikkerhed for, at man faktisk får flere penge i statskassen ved at sænke skatten. Ministerens parti taler meget om, hvad man vil gøre af gode ting for alle mulige samfundsgrupper med penge i statskassen. Her kan man få flere til det, hvorfor gør man det ikke?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:34

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror ikke, det kommer bag på spørgeren, at den her regering er meget optaget af økonomisk ansvarlighed, og derfor har vi ikke planer om at gennemføre en politik, som vi i de sidste 10 år har set var forkert – en politik, der gik ud på at gennemføre ufinansierede skattelettelser. Jeg har understreget flere gange nu, at DØR's beregninger naturligvis vil blive taget i betragtning i forbindelse med forberedelserne af en skattereform, men det er regeringen magtpåliggende at sikre en rimelig social balance, og der tror jeg vi må erkende at spørgerens parti og regeringen formentlig er uenige.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:35

Ole Birk Olesen (LA):

Nu har ministeren nævnt den sociale balance et par gange her i denne spørgerunde, og det giver mig anledning til at spørge, om det for ministeren er vigtigere, at de rige ikke har for meget, således at man kan opretholde den sociale balance, end at der er økonomisk fremgang i det her samfund og der sågar kommer flere penge i statskas-

sen, som ministeren så kan fordele til de svage, hvis ministeren ønsker det. Er den lige fordeling af elendigheden vigtigere for ministeren end den ulige fordeling af goderne?

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:35

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for spørgsmålet. Det, der er vigtigt for regeringen, er, at alle yder et bidrag. Danmark er i en alvorlig økonomisk situation, og der er samtidig behov for at sikre en ansvarlig finansiering af velfærden og i øvrigt modernisere hele vores skattesystem. Det ønsker regeringen at stille sig i spidsen for. Men i hele det arbejde er det helt afgørende, at alle yder et bidrag, og regeringen har sat som målsætning for hele det økonomiske arbejde, at vi vil begrænse uligheden, og at vi vil måle os selv på at begrænse fattigdommen og reelt sikre lige muligheder. De beregninger, som spørgeren henviser til, er behæftet med meget stor usikkerhed, men naturligvis lytter vi til alle eksperter i forbindelse med forberedelserne af en skattereform. Men det er et ufravigeligt krav, at en skattereform, der sænker skatten på arbejde, samtidig skal have en rimelig social balance.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed et spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Ole Birk Olesen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren, men af fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:36

Spm. nr. S 666

15) Til skatteministeren af:

Karin Nødgaard (DF):

Kan ministeren forklare, hvordan ældre danskere, der har fravalgt netbank og dankort, skal gebærde sig, når ministeren nu foreslår omvendt bevisbyrde i relation til sort arbejde og kræver, at arbejdet, for at der ikke skal gælde omvendt bevisbyrde, bliver betalt med dankort eller via netbank, og er ministeren ikke enig i, at ministerens forslag stiller ældre mennesker i en situation, hvor de juridisk stilles dårligere end andre borgere på grund af deres fravalg af elektroniske betalingsformer?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:37

Karin Nødgaard (DF):

Kan ministeren forklare, hvordan ældre danskere, der har fravalgt netbank og dankort, skal gebærde sig, når ministeren nu foreslår omvendt bevisbyrde i relation til sort arbejde og kræver, at arbejdet, for at der ikke skal gælde omvendt bevisbyrde, bliver betalt med dankort eller via netbank, og er ministeren ikke enig i, at ministerens forslag stiller ældre mennesker i en situation, hvor de juridisk stilles dårligere end andre borgere på grund af deres fravalg af elektroniske betalingsformer?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:37

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for ordet, og også tak for spørgsmålet. Det er en vigtig lejlighed til at opklare et centralt forslag fra regeringen.

Jeg mener, at borgere, der hverken har netbank eller dankort, ganske nemt kan betale digitalt. De kan som i dag gå i deres pengeinstitut og bede pengeinstituttet om at overføre pengene fra egen konto til leverandørens konto. Dette kræver hverken netbank eller dankort. Det vil sige, at i stedet for at hæve et større kontantbeløb og betale leverandøren med kontanter, kan man betale i sit pengeinstitut. Og det er efter min opfattelse faktisk lige så let at betale digitalt som at hæve kontanter i et pengeinstitut. Borgeren stilles således ikke juridisk dårligere end i dag. Borgeren skal blot gå i sit pengeinstitut med pengene i stedet for at betale dem direkte til leverandøren.

Det forslag, regeringen vil tage initiativ til at få gennemført, er indførelse af et påbud om digital betaling, så private, der køber ydelser, kan komme til at hæfte for leverandørens manglende betaling af skat og moms, hvis der betales kontant og fakturabeløbet overstiger 10.000 kr. Køberen kan helt frigøre sig fra hæftelsen ved at betale digitalt via et pengeinstitut. Der er således på ingen måde tale om omvendt bevisbyrde, men køberen risikerer at hæfte for skat og moms, hvis SKAT opdager, at der er betalt med kontanter i en meget stor handel, hvor leverandøren ikke har medtaget denne ydelse i sit regnskab.

Det smarte ved denne model er, at køber fuldstændig slipper for sit hæftelsesansvar, hvis blot betalingen er foregået digitalt. Ved digital betaling efterlades der et spor, som SKAT kan bruge i en skattesag, når det skal bevises, at betalingen har fundet sted.

Rigtig mange vil slet ikke have problemer med at håndtere en elektronisk betaling. Det er daglig kost, så at sige, for mange af os. Men jeg er helt klar over, at der er nogle, som af forskellige årsager f.eks. slet ikke har en konto eller et pengeinstitut, og hvor der kan være behov for at kunne betale en regning kontant. Det vil der blive taget højde for, for alle skal have mulighed for at betale deres regninger til tiden uden at risikere at komme i klemme.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:39

Karin Nødgaard (DF):

Jeg takker for svaret. Der er jo ingen tvivl om, at sort arbejde skal bekæmpes, og det er selvfølgelig også noget, som Dansk Folkeparti er optaget af. Der er både noget samfundsøkonomisk positivt i, at man gør det, og der er også den mere moralske side af det. Men jeg mener måske ikke helt, at forslaget er gennemtænkt tilstrækkeligt, og det undrer mig lidt, at en minister fra SF kommer frem med den her tale, som jeg netop har hørt.

Ældre borgere har en lidt anden opfattelse af det her område, end vi andre har. Ministeren siger, at det blot er at gå til pengeinstituttet, og at der er taget højde for tingene osv. Jeg har også tidligere læst, at ministeren har været ude med, at de fleste faktisk har dankort og netadgang osv. Jeg er ikke helt enig med ministeren i den fremstilling, for det er jo sådan, at hvis man ser tal fra Danmarks Statistik, kan man faktisk se, at der er 53 pct. af de personer, der er mellem 65 og 89 år, som faktisk aldrig nogen sinde har benyttet sig af internettet og aldrig nogen sinde har haft adgang til nettet. Og det er en stor omvæltning så lige pludselig at skulle til at gøre det her. Det drejer sig faktisk om 460.000 borgere i det danske samfund, som ikke har mulighed for det. Derfor synes jeg jo egentlig, at det er lidt betænkeligt, at man som borger selv skal stå til ansvar for, at en håndværker nu også har betalt skat og moms.

Derfor vil jeg da egentlig høre ministeren, om ministeren ikke er enig i, at der altså er nogle betænkeligheder i forhold til den her store gruppe på 460.000 borgere.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:41

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen lægger op til en helt ny tilgang til sort arbejde. Vi lempet reglerne for det, vi alle sammen synes er moralsk i orden, og det vil sige, at vi gør det helt klart, at familie- og vennetjenester i private hjem ikke er sort arbejde. Vi gør det lovligt at give en håndøre til nabosens datter, hvis hun slår græsset, og vi giver faktisk også folkepensionister mulighed for at arbejde i private hjem og tjene op til 10.000 kr. uden at blive beskattet af det. Så de ting, som vi alle sammen synes er moralsk acceptable, sørger vi for ikke længere er sort arbejde.

Når det så kommer til det, der er organiseret snyd og mere omfattende sort arbejde, vil vi sætte hårdere ind. Det skal bl.a. ske ved, at hvis man insisterer på at betale regninger over 10.000 kr. kontant, skal man fremover også være med på at påtage sig et udvidet ansvar ved at være medhæfter for skat og moms.

Jeg vil bare understrege, at der fortsat er mulighed, også for ældre borgere, for at betale elektronisk ved at gå i deres pengeinstitut.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:42

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes egentlig ikke, at der er taget højde nok for den her store gruppe af samfundsborgere, som den ældre gruppe repræsenterer. Det er faktisk dem, der har bygget hele det her samfund op, og det er måske også dem, som på mange måder overhovedet ikke vil benytte sig af de her områder omkring sort arbejde, fordi de faktisk har en meget høj moral og har en meget, hvad skal man sige, fin fornemmelse for, hvordan et samfund skal fungere, fordi de netop har været med til at bygge det op fra bunden.

Derfor synes jeg egentlig, at det, der sker med det her forslag på den her måde med omvendt bevisbyrde, er, at man faktisk deler befolkningen op i et A- og B-hold, og det kunne jeg godt tænke mig at høre ministerens kommentar til. For det er netop noget af det, som Dansk Folkeparti hele vejen igennem har været meget modstander af. Vi skal sørge for, at der bliver taget højde for den ældre del af befolkningen, og jeg troede egentlig også, at et socialistisk parti havde det som sin grundholdning. Jeg synes ikke, det virker helt sådan i forhold til det, der er fremkommet som forslag nu.

Kl. 16:43

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:43

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg er nødt til igen at rette den misforståelse, at der skulle være tale om omvendt bevisbyrde. Det er ikke tilfældet.

Men spørgeren har ret i, at særlig ældre medborgere, der har arbejdet og betalt skat et langt liv, jo for alvor forventer af os andre i den arbejdsduelige alder, at vi lever op til vores samfundsplicht og ansvar og betaler vores skat, som vi skal, og ikke snyder fællesskabet ved at bruge sort arbejde. Så derfor er jeg helt enig med spørgeren i, at af respekt for ældre medborgere er det også af den grund moralsk forkasteligt at snyde fællesskabet og få udført stort og organiseret sort arbejde.

Det er faktisk begrundelsen for, at regeringen ønsker at gøre det sværere at købe sort arbejde, ved at man løber en langt større risiko. De sorte handler foregår kontant, og det vil vi nu gøre op med ved at indføre påbud om elektronisk betaling.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 16:44

Karin Nødgaard (DF):

Jamen alt det er vi sådan set helt enige om i forhold til grundholdningen om bekæmpelse af sort arbejde. Jeg synes bare, at man også som regering må tage højde for, at der er en stor del af befolkningen, som er ældre borgere, og som har et helt andet forhold til det, som vi andre næsten er vokset op med – ministeren er sikkert helt vokset op med det – altså den digitale verden. Derfor synes jeg, at man skal tage lidt mere højde for det.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren ikke synes, det kunne være tilstrækkeligt, at man faktisk bare havde en faktura. Altså, hvis man er i besiddelse af en faktura, som fuldt ud opfylder det hele og har de nødvendige oplysninger, er det så ikke nok som bevis for, at man faktisk har betalt det?

Jeg synes, der er et problem i, at man som ældre borger faktisk skal have styr på, om den håndværker, man i god tro har ansat til at udføre et eller andet arbejde på sit hus, nu også har betalt skat og moms. Det synes jeg er lidt problematisk, og jeg synes, at vi i forhold til alt det omkring netop digitalisering har nogle store udfordringer. Og så er det jo glædeligt – det kan jeg oplyse ministeren om – at der i forbindelse med satspuljeforhandlingerne på socialområdet på især Dansk Folkepartis foranledning er blevet afsat midler til digitalisering og ældre, sådan at de forhåbentlig på sigt kan komme med på det her i forhold til at kunne opfylde de krav, som ministeren stiller.

Kl. 16:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:45

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Igen, tak for spørgsmålet. Det er vigtigt for mig at understrege, at ældre medborgere, som ikke har dankort og ikke har netbank, stadig vil kunne frigøre sig fra medhæftelsen ved at betale store regninger på over 10.000 kr. i banken, altså via pengeinstituttet, i stedet for at betale dem kontant. For spørgeren har ret i, at det jo er meget at forlange, at vi alle sammen skal gå og overveje, om det firma, vi nu engang handler med, er troværdigt osv.

Derfor er regeringens forslag faktisk, at vi kan frigøre os fra en medhæftelse ved at sørge for elektronisk betaling. Og elektronisk betaling behøver ikke kun foregå via internettet, hvis man ikke har adgang til det. Det kan også foregå via et dankort. Og hvis man ikke har dankort, kan det foregå via et pengeinstitut. På den måde synes jeg sådan set at også ældre medborgere bliver tilgodeset i regeringens forslag. For det, der er sagen, er, at kontant betaling er årsagen til, at vi har problemer med at bekæmpe sort arbejde.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Karin Nødgaard.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren, og det er stillet af fru Mette Bock.

Kl. 16:46

Spm. nr. S 668

16) Til skatteministeren af:

Mette Bock (LA):

Finder ministeren det rimeligt, at virksomheder risikerer at lukke, inden deres sager er afgjort, eftersom Landsskatteretten ikke kan give opsættende virkning for SKAT's krav om sikkerhedsstillelse for skyldig moms, mens sagerne kører?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Bock bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:46

Mette Bock (LA):

Finder ministeren det rimeligt, at virksomheder risikerer at lukke, inden deres sager er afgjort, eftersom Landsskatteretten ikke kan give opsættende virkning for SKAT's krav om sikkerhedsstillelse for skyldig moms, mens sagerne kører?

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:47

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for ordet og tak for spørgsmålet. En virksomhed, der ønsker at klage over et moms krav, kan i forbindelse med klagen ansøge SKAT om henstand. En anmodning om henstand bliver som altovervejende regel imødekommet. Virksomheder, der er uenige i moms kravet, men dog er villige til at betale kravet, hvis det stadfæstes i klagesagen, skal selvfølgelig have en reel mulighed for at få kravet prøvet. Henstanden betyder, at SKAT ikke kan inddrive moms kravet i henstandsperioden, der typisk løber, indtil klagen er afgjort.

Hvis en henstand vurderes at indebære en risiko for, at moms kravet ikke kan inddrives, når henstanden ophører, kan henstanden dog gøres betinget af en sikkerhedsstillelse. Denne afgørelse om sikkerhedsstillelse kan selvstændigt påklages til Landsskatteretten, og det er korrekt, at en sådan klage *ikke* har opsættende virkning for pligten til at stille den sikkerhed, som henstanden er betinget af. Hvis en sådan klage skulle have opsættende virkning, ville en virksomhed kunne spekulere i at søge henstand med det ene formål at vinde tid, så virksomhedens værdier kunne fjernes til skade for SKAT's inddrivelsesinteresser.

Jeg finder derfor, at henstandsreglen er fornuftig, idet den varetager hensynet til de mange virksomheder, der måske er uenige i et moms krav, men dog er indstillet på at betale kravet, hvis det findes berettiget, og samtidig giver mulighed for at varetage SKAT's inddrivelsesinteresser over for bl.a. virksomheder uden vilje til at betale moms kravet, hvis kravet findes berettiget.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Mette Bock.

Kl. 16:48

Mette Bock (LA):

Ikke desto mindre har vi jo i pressen igennem ikke mindst det seneste halve års tid kunnet læse om adskillige virksomheder, som har måttet lukke, mens deres sag kører, og inden der overhovedet er nogen viden om, hvordan udfaldet af disse sager er. Når man hertil lægger, at det også er sådan, at de omkostninger, der er forbundet med at køre disse sager, pålægges virksomhederne, uanset om de vinder eller taber sagen, så synes jeg ærlig talt man stiller dansk erhvervsliv og ikke mindst de små og mellemstore virksomheder i en rigtig dårlig situation.

Påtænker ministeren at gøre noget ved det?

Kl. 16:49

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:49

Kl. 16:51

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen har ingen planer om regelændringer på det her område, og jeg vil blot henvise til mit tidligere svar om, at jeg synes, at der er en rigtig balance mellem virksomhedernes interesser og SKATs indrivesinteresser i det nuværende regelsæt.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Mette Bock.

Kl. 16:49

Mette Bock (LA):

Betyder det så, at jeg kan konstatere, at ministeren, på trods af vi har viden om, at adskillige virksomheder har måttet lukke, fordi de har skullet leve under de her regler, anser hensynet til SKAT for at vægte tungere end virksomhedernes mulighed for at overleve? Det kan undre mig en lille smule, især fordi den nye regering jo har lagt vældig stor vægt på, at vi også skal skabe vækst i det danske samfund.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:50

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Som nævnt mener jeg og regeringen, at de nuværende regler har den rigtige balance mellem hensynet til virksomhedernes interesser og SKATs inddrivelsesinteresser. Og naturligvis vil regeringen løbende evaluere og holde opsyn med, om regler virker efter hensigten, men på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen har nogen aktuelle planer om at lave ændringer, så er svaret nej.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Mette Bock.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren, stillet af fru Ellen Trane Nørby, Venstre.

Kl. 16:50

Spm. nr. S 703

17) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Når 2,5 millioner danskere på grund af ændrede fradragsregler får forringet deres pensionsvilkår som følge af regeringens forslag om at overflytte knap 1,9 mia. kr. fra pensionsområdet til statskassen, er ministeren så ikke bekymret for, at danskerne mister incitamentet til at spare op til deres alderdom?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:50

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Når 2,5 millioner danskere på grund af ændrede fradragsregler får forringet deres pensionsvilkår som følge af regeringens forslag om at overflytte knap 1,9 mia. kr. fra pensionsområdet til statskassen, er ministeren så ikke bekymret for, at danskerne mister incitamentet til at spare op til deres alderdom?

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for ordet, og tak for spørgsmålet. Det er vigtigt, at den enkelte borger i videst mulige omfang medvirker til forsørgelsen i egen alderdom. Jeg har ingen bekymringer med hensyn til, at befolkningen ikke også i fremtiden i deres erhvervsaktive år vil foretage opsparing med henblik på at forsørge sig selv livet ud. Det danske pensionsbeskatningssystem understøtter nemlig et højt niveau for pensionsopsparing gennem bl.a. skattebegunstigelser. Det er imidlertid også vigtigt, at skattebegunstigelsen målrettes forsørgelse gennem hele alderdommen. Pensionsopsparing, der ikke opfylder grundlæggende principper om livsvarig forsørgelse, bør således ikke opnå de samme generelle vilkår for skattebegunstigelser, der findes i pensionsopsparingssystemet, f.eks. i forbindelse med livsvarig alderspension.

Det var netop – i parentes bemærket – den samme begrundelse om at favorisere livsvarig alderspension, så borgerne i størst mulig grad blev selvforsørgende gennem hele alderdommen, der var årsagen til, at det gældende loft på 100.000 kr. for indbetaling til ratepension og ophørende alderspension blev indført af den tidligere regering som en del af forårspakke 2.0.

Regeringens forslag i finansloven for 2012 om at nedsætte loftet for fradragsberettigede indbetalinger til ratepension og ophørende alderspension fra 100.000 kr. til 55.000 kr. skal derfor ses i det lys.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:52

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, jeg kan jo så forstå på ministerens svar, at ministeren ikke mener, at det gør nogen forskel, om borgere i Danmark sparer 100.000 kr. op og får en skattebegunstigelse på det, eller om man kun har et incitament til at lægge 50.000 eller 55.000 kr. til side. Jeg kan også forstå, at det overhovedet ikke bekymrer skatteministeren, når Danmarks Radio har en udsendelse i Magasinet Penge, hvor man jo påviser, at en helt almindelig pensionsopsparer i Danmark i lighed med de 2,5 millioner andre pensionsopsparende i Danmark, der bliver ramt af de regler, som regeringen nu ændrer, kommer til at stå i en situation, hvor vedkommende, som i dag er 45 år, og som indbetaler 100.000 kr., fremover kun kan indbetale 55.000 kr. og i sin alderdom vil kunne se frem til at få udbetalt 50.000 kr. mindre årligt. Dertil kommer, at livrenten bliver modregnet i folkepensionen og en eventuel ældrecheck og eventuelle andre tilskud.

Men jeg kan jo forstå, at skatteministerens og mit syn på, hvilket incitament der skal være, er meget, meget forskellige, når skatteministeren ikke mener, at det er et problem for pensionister i Danmark, hvis man til sin tid får udbetalt omkring 50.000 kr. mindre om året som følge af de ændringer, som den røde regering nu indfører.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:53

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringens synspunkt er, at man skal tilskynde til livsvarig pensionsopsparing, således at flest mulige danskere er selvforsørgende i hele alderdommen. Man skal jo huske, at det fremover vil være sådan, at der vil være fradragsret til at indbetale 46.000 kr. til en kapi-

talpension og 55.000 kr. til en ratepension og en ophørende alderspension. Derudover er der muligheden for at foretage pensionsopsparing i form af livsvarig alderspension. Det mener jeg faktisk ikke er et ubetydeligt beløb. Regeringen er af den opfattelse, at det vil dække det, som man kunne kalde et almindeligt pensionsopsparingsbehov, og på den baggrund synes vi faktisk, at vi har ramt en rigtig balance, der samtidig i høj grad tilskynder til livsvarig pensionsopsparing.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:54

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan jo godt forstå, at skatteministeren har haft behov for at hive 1,9 mia. kr. ud af danskernes pensionsopsparinger, for det er jo penge, som skatteministeren bruger på alverdens andre områder, og det viser jo bare det paradoksale i det her, at den røde regering hellere vil forringe danskernes pensionsvilkår for at kunne bruge pengene på alskens andre områder, end man vil give et incitament til, at danskerne kan spare op til deres alderdom.

Så går ministeren ind og nævner kapitalpensionen og loftet på de 46.000 kr. Sådan er det jo også i dag. Det er der jo ikke nogen ændringer i, så det kan ministeren ikke bruge som argument for, at det skulle være attraktivt for danskerne at spare op.

Det, vi står tilbage med, er det faktum, at med de regler og de forringelser for 2,5 millioner danskere, som den røde regering lægger op til, så vil en helt almindelig pensionsopsparer, som Danmarks Radio har behandlet i sit magasin »Penge«, kunne se frem til at modtage 50.000 kr. mindre om året i pensionsudbetaling, og dertil kommer så livrenterne, hvor der modregnes i folkepensionen og modregnes i nogle af de andre tilskud. Mener skatteministeren virkelig, at det giver et incitament til, at man kan spare op til sin alderdom?

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:56

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Regeringen er af den klare opfattelse, at vores forslag vil tilskynde danskerne til at gennemføre opsparing i livsvarig alderspension, og det er selve hensigten med forslaget om at sænke loftet på ratepension. Og det var det, jeg i forbindelse med det foregående spørgsmål forsøgte at opklare for spørgeren ved at sige, at der fortsat er gode muligheder for opsparing, ja en endnu større tilskyndelse end tidligere til at spare op i livsvarig alderspension. Og det er netop regeringens hensigt, og det står vi ved.

En yderligere serviceoplysning vedrørende provenu er, at det varige provenu for loftsændringen på ratepensionen er 300 mio. kr.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:56

Ellen Trane Nørby (V):

Ja, det jo rigtigt, at der er et varigt provenu på 300 mio. kr., og på den del, som handler om, at vi jo også fratager de danske pensionsopsparere muligheden for at få fradrag for hele forvaltningen af deres pensionsformue, er der jo et varigt provenu på 220 mio. kr. Men det ændrer jo ikke på, at den røde regering til næste år så at sige vil hive 1,9 mia. kr. ud af danskernes pensionsformuer, og på den måde forringer man incitamentet til at spare op i Danmark. Jeg synes, det

er ærgerligt, at vi har en regering, som skaber utryghed omkring danskernes pensionsopsparing og giver et dårligere incitament til, at man sparer op til sin alderdom. Det er jo reelt set det, der står tilbage, når magasinet »Penge« i Danmarks Radio kan påvise, at helt almindelige pensionsopsparere, der i dag er 45 år, vil kunne se frem til i deres alderdom at få udbetalt 50.000 kr. mindre om året på deres ratepension og også se frem til, at det, de så får udbetalt på deres livrenter, vil blive modregnet i deres folkepension, i ældrecheck og i eventuelle andre tilskud fra det offentlige. Og det betyder jo, at den røde regering bevidst har valgt at forringe 2,5 millioner danskere pensionsvilkår.

Kl. 16:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:57

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg er uenig i spørgerens udlægning. Jeg mener ikke, at danskerne tilskyndes til at spare mindre op til alderdommen. Til gengæld er det regeringens intention – og jeg er helt overbevist om, at det også vil være resultatet af regeringens politik – at danskerne tilskyndes til at spare yderligere op i livsvarig alderspension. Det er hensigten bag vores forslag, og vi mener sådan set, det er til samfundets gavn, at flest mulige borgere er selvforsørgende i hele alderdommen.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til skatteministeren og ligeledes af fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 16:58

Spm. nr. S 706

18) Til skatteministeren af:

Ellen Trane Nørby (V):

Hvordan hænger regeringens planer om at skabe vækst og arbejdspladser sammen med, at ministeren nu vil beskatte de selskaber, som har mere end 25 pct. af deres værdier anbragt i ejendomme, kontanter, aktier eller andre værdipapirer, ved et generationsskifte, så de kommer til at betale væsentlig mere i skat i forbindelse med et generationsskifte?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:58

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Hvordan hænger regeringens planer om at skabe vækst og arbejdspladser sammen med, at ministeren nu vil beskatte de selskaber, som har mere end 25 pct. af deres værdier anbragt i ejendomme, kontanter, aktier eller andre værdipapirer, ved et generationsskifte, så de kommer til at betale væsentlig mere i skat i forbindelse med et generationsskifte?

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 16:58

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak for ordet og tak for spørgsmålet. Aktierne i et selskab kan overdrages til nære familiemedlemmer og medarbejdere ved succession. Dermed udskydes beskatningen, indtil aktierne overdrages til personer, som ikke er successionsberettigede. Det er bl.a. betingelsen, at den enkelte overdragelse ikke er en såkaldt pengetank. Her bliver det

jo så interessant. En pengetank er nemlig et selskab, hvis væsentligste aktivitet er passiv pengeanbringelse.

Kl. 17:02

Der var oprindelig tale om en pengetank, hvis 25 pct. af selskabets værdier vedrører passiv pengeanbringelse i finansielle aktiver eller udlejning af fast ejendom. Den tidligere VK-regering udhulede reglen ved at sætte satsen op til 75 pct. Regeringen foreslår nu, at grænsen igen bliver 25 pct., så den kommer til at svare til den oprindelige sats. Hvis selskaberne tilpasser sig satsen på 25 pct. ved at sænke deres beholdninger af passive pengeanbringelser for at bevare successionsmulighederne ved generationsskifter, vil det jo betyde, at passivt anbragte penge vil blive brugt til aktive erhvervsinvesteringer. På den måde kan den nye procentgrænse bidrage til at skabe vækst og arbejdspladser. Passive penge kommer så at sige i arbejde.

Kl. 17:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:00

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo meget svært, at skatteministeren bruger begrebet tilpasser sig. Dermed siger skatteministeren jo også, at skatteministeren forventer, at man, når der ændres på det her, gør andre ting. Aktiv pengeplacering betyder så her, at det ikke er en aktiv pengeplacering, hvis man udlejer ejendomme.

Det, der bare står tilbage med det her, er, at den røde regering forringer vilkårene for de 60.000 familieejede virksomheder, vi har i Danmark. I en tid, hvor vi har behov for at skabe vækst og beskæftigelse, er det simpelt hen ikke vejen frem at gå ind og forringe konkurrencevilkårene og rammevilkårene for de 60.000 familieejede selskaber, vi har i Danmark. Det er jo en stor del af de danske virksomheder, der bygger på, at det er familier, der har bygget dem op, og hvor der til tider sker et generationsskifte. Der sker årligt 2.500 eller 2.400 generationsskifter i Danmark. Det er så dem, ministeren vil gå ind og forringe vilkårene for. Det er jo ikke noget, der skaber hverken arbejdspladser eller vækst og beskæftigelse i Danmark, snarere tværtimod. Det er jo sådan, som også professor og skatteretsekspert Bo Sandemann Rasmussen siger:

»De nye regler gør det sværere at gennemføre et generationsskifte. Der er tilmed ikke de store penge i det for staten. Det er i hvert fald ikke dette, som redder os. Det er mere symbolpolitik.«

Kl. 17:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:01

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Så kunne et tilsvarende argument vel være anvendt om den tidligere regerings udhuling af reglerne, nemlig at det snarere var symbolpolitik. Men lad nu det ligge.

Jeg synes, at regeringens forslag er rigtigt og godt, bl.a. fordi vi gerne vil sætte passive penge i arbejde. Jeg vil gerne understrege, at det lidt dystre billede, som spørgeren maler, nemlig at det ikke længere er muligt at foretage generationsskifte, ikke er sandt. Det er fortsat muligt at gennemføre et generationsskifte i virksomheder med udskydelse af skat, så længe der er tale om virksomheder med overvejende reel erhvervsaktivitet.

Det her forslag vedrører pengetanke og vil forhåbentlig have den effekt, at det tilskynder til, at passive penge kommer i arbejde. Det synes regeringen er fornuftigt, og det vil naturligvis også bidrage til vækst og beskæftigelse, samtidig med at der er en vis ret og rimelighed i forslaget.

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:02

Ellen Trane Nørby (V):

Det, som ministeren betegner som pengetanke, er så 60.000 familieejede virksomheder i Danmark. Nogle af de små og mellemstore og for norges vedkommende også store virksomheder, som skaber arbejdspladser hver dag i det danske samfund, betegner ministeren som pengetanke, som det sådan set er ligegyldigt hvordan man skaber rammevilkår for. Det synes jeg er enormt ærgerligt. Jeg synes også, at det er enormt arrogant af ministeren, at ministeren ikke forholder sig til, f.eks. hvad ekspert i generationsskifter og partner hos rådgivningsfirmaet Deloitte, Freddi Nielsen, siger, for han siger jo netop:

»Det her lammer store dele af Dansk Erhvervsliv, der i forvejen er i en meget svær tid. Reglerne er en katastrofe. De fleste familieejede virksomheder trækker så få penge som muligt ud af selskabet for at kunne overleve på længere sigt, og nu skal de betale det hele i skat.«

Jeg synes, det er dybt problematisk, at en regering, der siger, at den vil skabe vækst og beskæftigelse, nu går ind konsekvent og forringer vilkårene for dansk erhvervsliv. Med det her specifikke forslag forringer man vilkårene for de 60.000 familieejede virksomheder, vi har i Danmark, som er en del af grundlaget for, at vi skaber arbejdspladser rundt i hele landet.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Skatteministeren.

Kl. 17:03

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Der er ikke tale om et angreb på familieejede virksomheder; der er tale om en fornuftig tilbagerulning af en sats, som den tidligere regering har udhulet ved at forhøje den til 75 pct., således at successionen i pengetanke blev mulig.

Spørgeren og jeg er tydeligvis uenige, også om konsekvenserne. Regeringens synspunkt er, at det her vil tilskynde også familieejede virksomheder til at lave aktive erhvervsinvesteringer. Det tror vi er fornuftigt i den nuværende økonomiske situation. I øvrigt synes vi, at en grænse på 25 pct. er både rimelig og fornuftig.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 17:04

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det her jo ikke spørgsmål om, hvorvidt skatteministeren og jeg er uenige; det her er jo et spørgsmål om, at skatteministeren er uenig med størstedelen af dansk erhvervsliv. Nu har jeg læst citater op fra Dansk Industri; jeg har læst citater op fra nogle af de eksperter, vi har, i forhold til rådgivning om familieejede virksomheder; jeg har læst citater op fra professor og skatteekspert Bo Sandemann Rasmussen.

Så det her handler jo ikke om, hvorvidt jeg er uenig med skatteministeren. Det her handler jo om, at en bred repræsentation af Dansk Erhvervsliv siger, at ministeren og den røde regering med det forslag, man har fremsat, som forringer vilkårene for de 60.000 familieejede virksomheder, vi har i Danmark, er med til at forringe arbejdsvilkårene og rammebetingelserne for danske virksomheder. Jeg kan bare ikke forstå, at det harmonerer med den ambition, som jeg

ellers kan forstå man har om, at man gerne vil skabe vækst og beskæftigelse, for det her at gør fuldstændig det modsatte. Det her er, som Bo Sandemann Rasmussen siger, et symbolpolitisk tiltag, som kun har det formål, at man vil genere de 60.000 familieejede virksomheder, vi har i Danmark. Og det skaber ikke vækst, det er anti-vækst.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 17:05

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Den oprindelige mening med successionsreglen var, at det skulle være muligt at overdrage en virksomhed til nære familiemedlemmer eller medarbejdere uden at skabe likviditetsproblemer på grund af skattebetalinger, altså når der var tale om virksomheder med reel erhvervsaktivitet og ikke blot pengetanke.

Der er fortsat mulighed for generationsskifte med udskydelse af skat, når virksomheder med overvejende reel erhvervsaktivitet overdrages. Dette er blot regeringens forslag; et forsøg på at tilrette reglerne, således at den udhuling, den tidligere regering gennemførte, ophører. Der er ikke tale om et angreb på dansk erhvervsliv, tværtimod. Vi synes og er ganske overbeviste om, at dette vil få passive pengeanbringelser over i aktive erhvervsinvesteringer. Det vil være til gavn for dansk økonomi og er i øvrigt også en rigtig justering af reglerne ud fra enhver rimelighedsbetragtning.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Ellen Trane Nørby, tak til skatteministeren.

Det næste spørgsmål, nr. 19, er stilet til ministeren for by, bolig og landdistrikter af hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 17:06

Spm. nr. S 460

19) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvad agter ministeren at foretage sig over for Lejerbo, efter det i pressen er blevet afsløret, at boligselskabets formand for boligbestyrelsen i Mjølnerparken, Muhammad Aslam, systematisk og med til tider tvivlsomme metoder modarbejder integrationen og ligestillingen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:06

Alex Ahrendtsen (DF):

Hvad agter ministeren at foretage sig over for Lejerbo, efter det i pressen er blevet afsløret, at boligselskabets formand for boligbestyrelsen i Mjølnerparken, Muhammad Aslam, systematisk og med til tider tvivlsomme metoder modarbejder integrationen og ligestillingen?

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:07

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak for spørgsmålet. Det giver mig lejlighed til at sige nogle grundlæggende ting om beboerdemokratiet i vores almene boligorganisationer. Det er nemlig en hjørnesten i hele den almene boligsektor i Danmark, og det giver beboerne ansvar for og ejerskab til deres boliger

og deres boligområder. Det synes jeg vi kan være stolte af. Derfor mener jeg også, at der skal værnes om beboerdemokratiet i de almene boliger. De beboere, som bruger energi og tid på at få deres afdelinger og deres boligområder til at fungere, skal efter min opfattelse bakkes op.

Jeg mener også, at en forudsætning for den opbakning som minimum er, at der er meget klare og velafprøvede regler, og det er de regler, der gælder for beboerdemokratiet i dag. Beboerne har flertal på alle niveauer, og afdelingsmødet kan f.eks. afsætte en afdelingsbestyrelse, som de er utilfredse med. Afdelingsmødet, hvor alle beboere har mulighed for at deltage, har nemlig den egentlige beslutningskraft i en afdeling. Boligorganisationen skal naturligvis tage sig af uregelmæssigheder i en afdeling. Hvis det ikke sker, kan sagen indbringes for en kommunalbestyrelse, der har tilsyn med boligorganisationen.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 17:08

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg tænkte nok, at svaret ville blive noget i den retning. Nu er Muhammad Aslam socialdemokrat ligesom ministeren, og Muhammad Aslam er støttet og anbefalet af undervisningsministeren og Københavns overborgmester, som begge er socialdemokrater. Jeg havde forventet, at ministeren ville have taget en snak med Muhammad Aslam, og jeg kan godt fortælle hvorfor. Altså, Socialdemokratiet har stolte traditioner i den almenyttige boligsektor, og de kender udmærket godt til alle de mange integrationsproblemer, der er. Men det, der er min og manges bekymring, er, at socialdemokrater ofte er lidt godtroende. De mener det jo tit af et godt hjerte, men der er altså nogle mennesker, der siger det rigtige, når de er sammen med socialdemokrater, men noget andet, når de er sammen med deres egne. Min bekymring er, at et af de mennesker er Muhammad Aslam. Han siger et, når han er sammen med socialdemokrater, for at tækkes dem, men når han så er sammen med sine egne, som han er valgt af, så modarbejder han det gode arbejde for integrationen, som Socialdemokraterne står for.

Så mit spørgsmål er igen: Mener ministeren virkelig, at han ikke kan gøre mere? Og mener ministeren ikke, at socialdemokrater ofte er lidt naive over for tvetunget tale?

Kl. 17:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:09

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at jeg ikke mener, at socialdemokrater er naive. Jeg mener – og det vil jeg give hr. Alex Ahrendtsen ret i – at vi kan være stolte af den form for beboerdemokrati, vi har bygget op i de almene boligorganisationer. Jeg ved, at de endda kommer fra vores nabolande for at se, hvordan man bor i den almene sektor, hvordan vi har indrettet den, og hvad det er for et beboerdemokrati, vi har indrettet. Så det mener jeg at vi med god grund kan være stolte af som socialdemokrater.

Men hvis man har en mistanke om, at beboerdemokratiet er udfordret i et boligområde, er det min opfattelse, at så skal man ikke knægte beboerdemokratiet – tværtimod. Så mener jeg, at det er et eksempel på, at det giver beboerne direkte indflydelse på deres egne forhold vedrørende deres egen hverdag og økonomi. For de mange danskere, der bor i et alment boligområde, er det også en rigtig god indføring i det danske demokrati. Det tror jeg at hr. Alex Ahrendtsen er enig med mig i. Så det er en styreform, jeg på alle måder

vil bakke op om. Som reglerne er i dag, sikrer de faktisk et bæredygtigt demokrati i den almene sektor, og jeg mener ikke, at man skal gå så langt, at man på den måde skal sætte demokratiet ud af kraft, men at man skal bruge det.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 17:10

Alex Ahrendtsen (DF):

Jeg anfægter på ingen måde beboerdemokratiet. Det er jo fint, at mennesker stiller op til den slags bestyrelser og den slags hverv. Men vi ved jo også, at der er nogle mennesker, der benytter sig af netop beboerdemokratiet til at forfølge andre mål end dem, som Socialdemokraterne og danske partier i det hele taget kan være tilfredse med. De har nemlig en udemokratisk dagsorden. Sagen om Muhammad Aslam mener jeg er et symptom og et tegn på, at Socialdemokratiet ikke er helt årvågent, og jeg vil endnu en gang gerne opfordre ministeren til at tage fat på det problem, der er i disse boligområder.

Nu bor jeg selv i et område, hvor der er mange indvandrere, og hvor der er mange almennyttige boliger. Vi har også der et lille mindretal, som har en helt anden dagsorden end ministeren, og den dagsorden er ikke demokratisk. Derfor vil jeg endnu en gang opfordre ministeren til at gøre noget ved det her, tage det op i partiet og tage en snak om, om man måske skulle være lidt mere pågående og knap så naiv.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:12

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at det faktisk er sådan, at hvis man er utilfreds med den afgørelse, der bliver truffet vedrørende en boligorganisation, eller man er utilfreds med det beboerdemokrati, der er, så er det kommunen, der fører opsyn. Og er man utilfreds med det, er der statsforvaltningen, der har tilsyn med kommunerne. Jeg mener egentlig, at reglerne her er gode nok.

Jeg kan så også forstå, at hr. Alex Ahrendtsen lægger op til, at vi drøfter det i Socialdemokratiet. Jeg kan sige, at vi løbende drøfter udviklingen i vores almene boligområder. Jeg vil også godt sige, så det står helt klart, at social kontrol, der undertrykker mennesker, afskærer dem fra muligheder og udvikling, for mig og også for mit parti at se er totalt uacceptabelt, og at det er fuldstændig uforeneligt med de demokratiske spilleregler, jeg har omtalt her i dag. Derfor skal der ikke herske tvivl om, at regeringen vil sikre, at der hersker både frihed og lighed for alle borgere. Det bedste værn imod negativ social kontrol mener jeg jo er at styrke borgerne, både mænd og kvinder, så de kan gå imod de her undertrykkende kræfter. Derfor vil regeringen, sammen med beboere, kommuner, boligorganisationer og politi iværksætte og styrke indsatser, der sikrer integrationen og de positive fællesskaber, som jeg mener der er i den almene sektor. Jeg siger det bare for også at få lejlighed til at slå det fast.

Kl. 17:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Alex Ahrendtsen.

Kl. 17:13

Alex Ahrendtsen (DF):

Det, ministeren siger, glæder mig meget, men det forudsætter jo så også, at Socialdemokratiet ikke nærer en slange ved sit bryst, og det fornemmer jeg at man ofte har gjort igennem årene netop på grund

af den her naivitet. Jeg har med glæde lyttet til både boligministeren og socialministeren i deres udfald mod ekstremisme, men jeg tror ikke, man er klar over, hvordan det egentlig foregår. Altså, det foregår jo ved hjælp af tvetunget tale. Man siger et, når man er sammen med de mennesker, man vil takkes, og noget andet, når man er sammen med de mennesker, der har en anden dagsorden.

Der mener jeg at ministeren har ansvaret for, at det ikke sker. Det her drejer sig ikke om love og beboerdemokrati. Det drejer sig om en politisk stillingtagen som minister og som politiker, og der mener jeg at man er for naiv. Jeg vil se noget mere handling på det område. Vi har et fælles ansvar for det, og jeg hjælper gerne ministeren.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:14

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jamen jeg er enig med hr. Alex Ahrendtsen i, at vi har et fælles ansvar. De politiske partier skal også fungere som rollemodeller. Vi har et fælles ansvar for at styrke vores demokrati. Det skal ske i boligforeningerne, det skal ske i de almindelige foreninger, det skal ske på det politiske niveau, det skal ske i vores kommunalbestyrelser, ja, alle steder.

Nu gik spørgsmålet jo på, hvad jeg ville foretage mig i forhold til det, som hr. Alex Ahrendtsen insinuerer der skulle være foregået i Mjølnerparken. Til det vil jeg bare sige, at der er et sæt meget klare spilleregler. Jeg kan ikke gribe ind i nogen sager her, og det skal jeg heller ikke, men når det er sagt, har jeg ansvaret for at lave reglerne, og jeg mener faktisk, at reglerne for beboerdemokratiet i vores almene boligorganisationer er rigtig gode og rigtig stærke. Men det ændrer jo ikke på, at vi selvfølgelig alle sammen har et ansvar for at tale demokratiet op. Derfor har jeg også sammen med integrations- og socialministeren været ude at tage klart afstand fra salafister, og hvad man ellers måtte have på den front. Og det glæder mig, at hr. Alex Ahrendtsen deler mine synspunkter på det område.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Spørgsmålet er sluttet. Tak til hr. Alex Ahrendtsen, og tak til ministeren for by, boliger og landdistrikter.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:15

Spm. nr. S 610

20) Til beskæftigelsesministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er det ministerens opfattelse, at økonomiske incitamenter kan være med til at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:15

Joachim B. Olsen (LA):

Er det ministerens opfattelse, at økonomiske incitamenter kan være med til at få kontanthjælpsmodtagere i arbejde?

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det korte svar er selvfølgelig ja. Altså, jeg er jo ud over at være beskæftigelsesminister også socialdemokrat, og når man er det, tror man dybt og inderligt på princippet om ret og pligt. Det er i mine øjne det fundament, hvorpå det danske samfund står; det er det, vores arbejdsmarkedspolitik bygger på; det er den kontrakt, vi indgår som mennesker med det samfund, vi lever i, og det betyder, at vi, fordi vi bor i Danmark, har ret til forsørgelse, hvis vi mister vores arbejde og ikke selv har forsikret os. Vi har ret til et aktivt medborgerskab, men vi har også en række pligter. I mine øjne kommer pligterne også før rettighederne, og det vil sige, at hvis man overhovedet kan det, skal man selvfølgelig kunne forsørge sig selv.

Hvis man er tilhænger af ideen om ret og pligt, så må det jo naturligvis have en konsekvens, for vi kan ikke håndhæve ret og pligt, hverken direkte eller indirekte, hvis ikke vi også er villige til at sanktionere dem, der ikke lever op til ideen og princippet om ret og pligt. Og jeg har det sådan, at jeg synes, det er vigtigt, at der er økonomiske incitamenter til at bringe folk fra overførselsindkomster ud på arbejdsmarkedet. Men det gælder i særlig grad for den gruppe, der er arbejdsmarkedssparate. Hvis man er ramt af ledighed og ikke har andre problemer, synes jeg, det er vigtigt, at der er et økonomisk incitament, for at man både kommer ud af dagpengesystemet og kontanthjælpssystemet og ind på arbejdsmarkedet og dermed forsørger sig selv.

Men når vi taler om kontanthjælpsmodtagere, er det jo også vigtigt for mig at understrege, at det er en meget mangfoldig gruppe af mennesker. Der er arbejdsmarkedssparate unge, som jeg utrolig gerne vil have i ordinær uddannelse, for jeg tror, at ordinær uddannelse er vejen til at sikre varig selvforsørgelse og en høj erhvervsfrekvens. Men vi har også grupper af kontanthjælpsmodtagere, der af forskellige årsager ikke er arbejdsmarkedssparate. Og hvis man er et menneske, der er alvorligt sygt, som måske har et misbrug – det kan være, man er ramt af hjemløshed og store gældsproblemer, altså har komplekse, sammensatte sociale problemer ud over sin manglende tilknytning til arbejdsmarkedet – så tror jeg, at økonomiske sanktioner er et redskab, vi skal bruge med megen omtanke.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:18

Joachim B. Olsen (LA):

Som reglerne er i dag med det kontanthjælpsloft, som regeringen ønsker at fjerne, vil en kontanthjælpsmodtager, der er underlagt kontanthjælpsloftet, og som skaffer sig et job til 20.000 kr. om måneden, få 2.760 kr. ekstra om måneden ud af at komme i arbejde. Med den nye regerings politik, altså når det her loft bliver fjernet, vil man få 250 kr. ud af at komme i arbejde. Når man nu gør sin pligt, er det så ikke også rimeligt, at man får mere end 250 kr. ud af at gå i arbejde i forhold til dem, som kræver deres ret?

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:18

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men der er noget i præmissen for spørgsmålet og dermed i kritikken af regeringens førte politik på det her område, jeg synes er grundlæggende forkert. Og derfor vil jeg gerne sige det klart – og jeg er helt overbevist om, at det i nogles ører også lyder hårdt: Hvis man er arbejdsmarkedssparat kontanthjælpsmodtager og ikke ønsker

at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, skal man i mine øjne ikke have kontanthjælp. Og derfor synes jeg, der er noget grundlæggende problematisk i, hvis vi accepterer fra Folketingets side, at vi kan have arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere, der, fordi der ikke nogen særlig stor økonomisk gevinst ved at gå i arbejde, ikke gider det.

Altså, der er ikke noget, der hedder, at man ikke gider. Der er noget, der hedder, at man kan være forhindret; man kan være forhindret på grund af sygdom, man kan være forhindret på grund af sammensatte sociale problemer. Det anerkender jeg at en gruppe er omfattet af. Men man kan jo ikke, når man modtager kontanthjælp, læne sig tilbage og sige: Jeg gider ikke arbejde, for jeg synes ikke, at den økonomiske gevinst er stor nok. Der skal vi have modet til som samfund at stille præcise krav: Modtager man kontanthjælp, skal man stå til rådighed. Hvis ikke man er arbejdsmarkedssparat, skal vi omvendt have den omsorg og den tålmodighed, der skal til for at løse de grundlæggende problemer.

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:20

Joachim B. Olsen (LA):

Det er alt sammen meget fint. Men mener ministeren, at det, når man gør sin pligt og kun får 250 kr. ekstra ud af at komme i arbejde, er rimeligt – set i forhold til dem, der kræver deres ret?

Jeg kan også komme med et andet eksempel. Det er fra et notat, som Beskæftigelsesministeriet har lavet. Det viser, at hvis et ægtepar på kontanthjælp skal have 600 kr. mere om måneden ud af, at den ene ægtefælle tager et job, skal den pågældende, når loftet på kontanthjælp afskaffes, tjene over 30.000 kr. om måneden. Ud over det helt urealistiske i, at alle på kontanthjælp kan skaffe sig et job til 30.000 kr., mener ministeren så, at det er rimeligt, at dem, der gør deres pligt, stort set ikke får noget ud af det? Og er det ikke også en lille smule naivt at tro, at alle gør det, de skal? Jeg er fuldstændig enig i, at hvis man får kontanthjælp, skal man selvfølgelig stå til rådighed, men der er også måder, som man kan undgå det på. Jeg har i hvert fald snakket med en masse arbejdsgivere, som modtager en masse jobansøgninger, som er meget useriøse. Man gør selvfølgelig det, man skal, men man kan jo undgå det.

Mener ministeren, at det er rimeligt, at man får så lidt ud af at gøre sin pligt?

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:21

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Spørgeren henviser jo til, at vi i forbindelse med fremlæggelsen af vores finanslovsforslag som ny regering har foreslået at afskaffe de nedsatte lave sociale ydelser. Når vi foreslår det, er det for at bekæmpe den fattigdom, som igennem en årrække har været stigende, og som set med vores øjne har alvorlige konsekvenser for ikke mindst de børn, der vokser op i de familier, og det har jo ikke i tilstrækkelig grad bragt folk tættere på arbejdsmarkedet.

Jeg kan som ny beskæftigelsesminister se, at det, den tidligere regering troede, nemlig at hvis vi bare sætter ydelserne ned, kommer folk i arbejde, har vist sig ikke at holde stik. Der er rigtig mange mennesker på de nedsatte lave sociale ydelser, der stadig væk er på lave sociale ydelser med fattigdom som konsekvens, men uden den erhvervstilknytning og beskæftigelsestilknytning, som vi gerne vil have.

Derfor er tiden nu til, at vi laver en gennemgribende, ordentlig reform af hele kontanthjælpsområdet, så vi får understreget nødvendigheden af, at mennesker står til rådighed, så vi får indrettet et sanktionssystem, der understøtter det, at vi har omsorgen for de mennesker, der har komplekse sociale problemer, og at vi insisterer på, at gruppen af især unge kontanthjælpsmodtagere kommer i uddannelse, så de får det frihedsbrev, der gør, at de kan blive selvforsørgende.

Kl. 17:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 17:22

Joachim B. Olsen (LA):

Det er egentlig bare et meget enkelt spørgsmål, jeg gerne vil have svar på, nemlig om ministeren mener, at det er rimeligt, at folk stort set ikke får noget ud af at gøre deres pligt. Altså al snak om, at man skal sørge for, at dem, der er på kontanthjælp, skal være arbejdsparate og villige til at tage et arbejde, er fint. Ministeren vil gøre en indsats, og det påskønner jeg og kvitterer for.

Men det er bare et meget enkelt spørgsmål: Mener ministeren ikke, at man skal have noget mere ud af at gøre sin pligt? Den enlige mor, der går ned og arbejder i Netto hele ugen, får ikke mere ud af det end den, der ikke gør det – også selv om den person, som ikke gør det, ikke har mulighed for det. Men skal man ikke have noget mere ud af at gøre sin pligt? Er det ikke rimeligt? Mener ministeren ikke det?

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:23

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg forstår godt spørgsmålet, og jeg er sådan set også enig med spørgeren i, at det er vigtigt, at den måde, som vi indretter vores samfund på, herunder selvfølgelig også vores ydelser, fremmer, at mennesker er selvforsørgende og kan se en gevinst ved at gå på arbejde og forsørge sig selv. Samtidig er det jo, synes jeg, et lige så erklæret mål, at børn ikke skal vokse op i fattigdom.

Der bliver jeg nødt til at sige, at det selvfølgelig har en pris, hvis vi ikke vil have fattigdom. Altså, hvis det er sådan, at vi fra politisk hold vil sikre – i hvert fald hvad angår det, vi har ansvaret for, nemlig ydelsesniveauet – at vi ikke har børn, der vokser op i fattigdom, at vi ikke har enlige på eksempelvis starthjælp med et meget, meget lavt rådighedsbeløb, er det set med vores øjne nødvendigt at hæve ydelserne. Det er det, der er afsættet.

Så går vi jo i anden regi i gang med at diskutere en reform af kontanthjælpen, og vi har sådan set også bebudet en skattereform. Og de ting tilsammen skal gerne bidrage til, at vi sikrer, at der i fremtiden er færre danskere på passiv overførselsindkomst og flere danskere på arbejdsmarkedet.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Joachim B. Olsen, tak til beskæftigelsesministeren.

Det næste spørgsmål er stilet til børne- og undervisningsministeren af hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 17:25

Spm. nr. S 700

21) Til børne- og undervisningsministeren af:

Peter Juel Jensen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at kommunerne, jf. formanden for Danmarks Lærerforening, sparer massivt på folkeskolen i 2012?

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artiklen på Altinget den 7. november 2011.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Juel Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:25

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Mit spørgsmål lyder ganske enkelt: Hvad er ministerens holdning til, at kommunerne, jf. formanden for Danmarks Lærerforening, ser ud til at skulle spare massivt på folkeskolen i 2012?

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Børne- og undervisningsministeren.

Kl. 17:25

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg kan godt forstå, at Danmarks Lærerforening er rigtig bekymret over, hvordan det ser ud med økonomien ude i kommunerne, for de er jo i gang med at budgetlægge på baggrund af den politik, der blev ført af den tidligere regering, som virkelig har kørt en meget, meget stram økonomisk politik over for kommunerne. Når det så er sagt, vil jeg sige, at den undersøgelse, som Danmarks Lærerforening har lavet, er lavet på budgettal, og at vi ikke kender til, hvordan de endelige budgettal bliver. Der har vi først de endelige tal, når vi når frem til nok omkring januar 2012, og det betyder, at jeg først kan kommentere tallene, når vi ved, hvad der er de rigtige tal. Indtil videre er det jo en stikprøveundersøgelse, som Danmarks Lærerforening har lavet.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 17:26

Peter Juel Jensen (V):

Jeg tror nok, at formanden for Danmarks Lærerforening havde håbet på at få et lidt andet svar, for under valgkampen var ministeren, ministerens parti og de partier, som senere kom til at udgøre den nuværende regering, ude at love milliarder til folkeskolen, men det endte med et mindre millionbeløb.

Det fremgår også af artiklen i Altinget, at formanden for Danmarks Lærerforening siger, at hvis lærerne skal til at undervise mere, altså hvis der bliver pillet ved deres undervisningstid, som mange kommuner i øjeblikket er ude at kigge på, betragter formanden for Lærerforeningen også det som en besparelse. Andre ville nok sige, at det i en økonomisk krise er et forsøg på at få folkeskolen til at køre lidt længere på literen. Hvordan ser ministeren på det? Er det en besparelse, eller er det et forsøg på at få en mere effektiv offentlig sektor?

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:27

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er helt sikker på, at alle lærerne har stor forståelse for, at man trods alt ikke kan bede en ny regering, som er kommet til den 3. oktober, om at stå for den budgetlægning, som jo altså er en konse-

kvens af den tidligere regerings økonomiske aftale med kommunerne. Så jeg tror, at lærerne og sådan set også Venstres ordfører er klar over, at den situation og den budgetlægning, de står med nu, alene hviler på det, som den tidligere regering åbenbart har ment skulle være det, der skulle til ude i kommunerne, og det er rigtigt. Der sker en række besparelser, og det er også det, som man så oplever i forhold til skolen, og som Danmarks Lærereforening er ude og lave et tjek af. Det ændrer dog ikke ved, at vi selvfølgelig er optaget af, hvordan det ser ud ude i kommunerne, men vi vil gerne forholde os til de endelige tal, som altså først ligger i januar 2012, og vi kan som ny regering så kigge fremad og se på, hvad der så er at gøre godt med. Der vil jeg så minde om, at nogle af de ting, som jo ligger i finanslovsoplægget fra den nye regering, er 0,5 mia. kr. til et it-løft i folkeskolen og en lille halv milliard til reformer af folkeskolen, herunder et forsøgsprogram.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 17:28

Peter Juel Jensen (V):

Ja, den første halve milliard kommer jo nok fra den tidligere regering og en kommuneaftale. Men jeg synes ikke rigtig, at ministeren svarede på mit spørgsmål, og det er lidt unfair, for jeg har jo kun tre skud i bøssen. Nu vil jeg prøve at gentage mit spørgsmål, og så håber jeg på, at jeg får et svar. Se, formanden for Danmarks Lærereforening er ude at postulere, at når man vil have lærerne til at undervise mere, når man hæver deres undervisningstimeantal, så er det en besparelse. Andre vil nok postulere, at det er et forsøg på at få folkeskolen til at køre lidt længere på literen, således at man hæver antallet af undervisningstimer, men at man stadig væk har en ramme for den overordnede arbejdstid.

Mener ministeren, at det er en besparelse, eller er det et forsøg på at få en mere effektiv offentlig sektor, som den nuværende regering bl.a. også gik til valg på?

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:28

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu er det sådan, at der bliver forhandlet generelle overenskomster, og de næste, der kommer inden for det offentlige område, der bl.a. omhandler lærerne, vil være i 2013 – det er jo der, hvor den generelle rammeaftale bliver forhandlet på plads – og derudover bliver der forhandlet lokale aftaler. Det er jo meget forskelligt fra kommune til kommune, og det har altid været sådan, at det med hensyn til, hvordan man laver de generelle overenskomster og de lokale forhandlinger, ikke var noget, vi blandede os i fra Børne- og Undervisningsministeriets side.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 17:29

Peter Juel Jensen (V):

Altså, det blev jeg ikke meget klogere af, så jeg må jo konkludere, at jeg ikke kan få et svar på det. Når kommunerne nu er ude at spare på folkeskolerne, og det kan de jo gøre af mange forskellige årsager – det kan være et faldende børnetal, det kan være ændringer af skoledistrikterne som led i strukturreformen osv. – så kunne det være lidt spændende at høre, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at man også

ude i det yderste landdistrikt stadig væk har et rimeligt skoletilbud, således at landdistrikterne ikke taber i værdi og dermed ikke bliver så attraktive med hensyn til tilflytning.

Vil ministeren foretage sig noget aktivt for at sikre, at man også helt ude i fjerde kartoffelrække – undskyld udtrykket – vil kunne finde et skoletilbud, der gør, at man er attraktiv med hensyn til tilflytning?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:30

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Nu er det jo sådan, at det er kommunerne, som har ansvaret for deres lokale folkeskole, og det er derfor, de laver de prioriteringer, der er, både i forhold til folkeskolen, dagtilbudene og ældreplejen osv., og jeg tror, at der faktisk er overensstemmelse mellem Socialdemokraternes og Venstres syn på det. Vi synes, det er vigtigt at fastholde kommunernes ansvar i forhold til deres lokale folkeskoler, også hvis det er kommuner, som ligger i det såkaldte Udkantsdanmark, som ordføreren selv sagde.

Jeg vil dog pege på en ting, hvor man også kan gøre noget for folkeskolen inden for de rammer, der er. Det er sådan, at elevtallet falder fra 2011 til 2012, og det betyder selvfølgelig også, at der er mulighed for, at man kan tilpasse den økonomi, man bruger på folkeskolen, i forhold til det faldende elevtal. Man kan i forbindelse med specialundervisningen også kigge på de mange penge, der bliver brugt på specialundervisningen ved siden af den almindelige undervisning, og at de i højere grad bliver sat i spil i den almindelige undervisning, men sådan, at eleverne selvfølgelig får de nødvendige støtteforanstaltninger, så de får den hjælp, de har brug for, også selv om det er inden for den almindelige klasses rammer.

Så der er jo muligheder for, at man også kan gøre noget bedre inden for de eksisterende rammer.

Kl. 17:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Det var svar på spørgsmål nr. 21. Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 22, er til fødevareministeren af Esben Lunde Larsen.

Kl. 17:31

Spm. nr. S 664

22) Til fødevareministeren af:

Esben Lunde Larsen (V):

Vil ministeren redegøre for, om regeringen fortsat har planer om at hæve afgifter på pesticider og tilbagerulle de jordskattelettelser, som VK-regeringen gav danske landmænd, når det på Børsens hjemmeside den 9. november 2011 vurderes at ville koste 13.000 arbejdspladser?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:31

Esben Lunde Larsen (V):

Vil ministeren redegøre for, om regeringen fortsat har planer om at hæve afgifter på pesticider og tilbagerulle de jordskattelettelser, som VK-regeringen gav danske landmænd, når det på Børsens hjemmeside den 9. november 2011 vurderes at ville koste 13.000 arbejdspladser?

Kl. 17:31

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:31

Kl. 17:34

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Lad mig gentage, hvad jeg svarede for cirka en måned siden på spørgsmål nr. S 24 om samme emne:

Der står ikke noget i regeringsgrundlaget om tilbagerulning af jordskattelettelser, og regeringen har ikke udmeldt nogen aktuelle planer herom.

For så vidt angår den anden del af spørgsmålet: Ja, regeringen vil omlægge afgiften på sprøjtegift, så det kan betale sig at reducere anvendelsen af gift.

Vi har lige fået nye tal om forbruget af sprøjtegift. Forbruget går desværre den forkerte vej. Det tror jeg at rigtig mange danskere har svært ved at acceptere. Vi er nødt til at knække kurven for anvendelsen af gift i landbruget.

Den tidligere regering var fremme med en afgiftsmodel baseret på miljø- og sundhedskriterier, som langt hen ad vejen svarer til den nye regerings ønsker. Og med hensyn til de samfunds- og erhvervsøkonomiske konsekvenser er det jo forhold, som man skal belyse i det kommende lovforslag.

Kl. 17:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren og værsgo til ordføreren.

Kl. 17:32

Esben Lunde Larsen (V):

Gør det ikke indtryk på ministeren, at varslede afgifter vil koste 13.000 arbejdspladser netop i en tid, hvor regeringen selv vil skabe vækst og arbejdspladser? Og i relation til de oplysninger, som ministeren gav om forbruget, der har været stigende på pesticidområdet, er det jo en sandhed med visse modifikationer, i forhold til hvilke sprøjtegifte der er tale om.

Men spørgsmålet går ud på, om det ikke gør indtryk på ministeren, at det vil koste 13.000 arbejdspladser netop i en tid, hvor regeringen selv vil skabe vækst og arbejdspladser.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, så er det ministeren.

Kl. 17:33

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er ikke en sandhed med modifikationer, at forbruget af sprøjtegift i Danmark er stigende. Der er en stigning i giftforbruget efter den almindelige og gængse beregningsmetode, der er brugt i mange år, også under VK-regeringen.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 17:33

Esben Lunde Larsen (V):

Jeg vil gerne anmode ministeren om at svare på det spørgsmål, jeg også stillede. Gør det ikke indtryk på ministeren, at det vil koste 13.000 arbejdspladser netop i en tid, hvor regeringen selv vil skabe vækst og arbejdspladser, især arbejdspladser, der i høj grad er placeret i de tyndtbefolkede områder, hvor regeringen har varslet en satsning på landdistriktsområdet generelt set? Så gør det indtryk på ministeren, at det vil koste 13.000 arbejdspladser i en tid, hvor regeringen selv vil skabe vækst og arbejdspladser?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til fødevareministeren.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Uden at jeg vil tages til indtægt for de tal, som spørgeren refererer til, og deres forudsætning, og hvad beregningerne dækker – det er jo tal, der stammer fra Landbrug & Fødevarer – vil jeg bare sige, at pesticidafgiften optræder i Landbrug & Fødevarers beregninger med en isoleret konsekvens for beskæftigelsen på 600 personer, ikke 13.000 arbejdspladser.

Jeg kan kun gentage, at de samfundsmæssige og de erhvervsøkonomiske konsekvenser naturligvis vil blive vedlagt lovforslaget, når det fremsættes, som det bliver ved alle andre lovforslag.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 17:35

Esben Lunde Larsen (V):

I Jyllands-Posten kunne man den 15. november 2011 læse om, hvordan landbruget sprænger lånegrænserne, og at regningen herfor ender hos danske landmænd. Det er en regning, der destabiliserer landbrugets økonomi endnu mere.

Det får mig til at spørge ministeren, om ministeren og den regering, som ministeren er en del af, ikke med sin politik medvirker til at destabilisere ikke alene landbrugets økonomi, men også hele real-kredit- og banksektoren i en tid, hvor vi i høj grad har brug for stabilitet, også omkring vores banksektor, som jo bærer en stor del af den landbrugsøkonomiske økonomi, så det altså har vidtrækkende konsekvenser, når man destabiliserer økonomien, som ministeren lægger op til.

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:36

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det er store ord at skulle høre, at regeringen vil destabilisere økonomien. Tværtimod vil vi skabe nogle langsigtede rammevilkår for landbruget. Vi har fra den tidligere regering overtaget et landbrug, som er i dyb krise både økonomisk og miljømæssigt. Det forholder vi os til. Vi vil skabe så gode rammebetingelser, vi nu engang kan, samtidig med at vi sørger for den her grønne omstilling, som vi også gerne vil. At give en regering, som har siddet ved magten i godt en måned, skylden for, at dansk landbrug har en gæld på over 350 mia. kr., synes jeg er at gå for langt.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Det var spørgsmål nr. 22.

Det 23. spørgsmål er også til fødevareministeren, også af hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 17:36

Spm. nr. S 667

23) Til fødevareministeren af:

Esben Lunde Larsen (V):

Hvilke konsekvenser forventer ministeren, at det vil få for landbruget, ifald regeringen påtænker at gennemføre afgiftsstigninger på pesticider og tilbagerulle de jordskattelettelser, som VK-regeringen gav danske landmænd?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:36

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Hvilke konsekvenser forventer ministeren, at det vil få for landbruget, ifald regeringen påtænker at gennemføre afgiftsstigninger på pesticider og tilbagerulle de jordskattelettelser, som VK-regeringen gav danske landmænd?

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:37

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg siger tak for spørgsmålet, men som jeg svarede under besvarelsen af sidste spørgsmål, har regeringen ingen aktuelle, konkrete planer om at tilbagerulle jordskattelettelser. Som jeg også svarede, vil regeringen omlægge pesticidafgiften, så det kan betale sig at reducere anvendelsen af sprøjtegift i landbruget, og det er langt hen ad vejen overvejelser, som svarer til det, den tidligere regering leverede.

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:37

Esben Lunde Larsen (V):

Det ligger jo i regeringens opfattelse, at bare der bliver lagt tilstrækkelig mange afgifter på dansk landbrug, udvikles der ud af det blå de grønne teknologier, der giver Danmark en førerposition. Det er sådan, regeringen tænker på mange områder. Men hvad med den mellemliggende tid? Hvad med den mellemliggende periode, fra at danske landmænd får pålagt byrder, som andre EU-lande ikke pålægger deres landmænd, byrder, der risikerer at tage livet af landbruget, til at verdensmarkedet får forståelse for, at de skal betale desto mere for danskproducerede varer? Hvad vil ministeren gøre for de danske landmænds økonomi i den mellemliggende periode i forhold til konkurrenceevnen over for de øvrige EU-lande?

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:38

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan overhovedet ikke genkende det dystre billede af regeringens politik, som hr. Esben Lunde Larsen maler. Jeg kan på ingen måde genkende det, at vi fra regeringens side skulle være ude efter landbruget på ondeste vis. Jeg konstaterer, at landbruget bruger alt for meget sprøjtegift. Det må vi pålægge en afgift, nøjagtig som den tidligere regering havde planer om. Det er det, vi har tænkt os at gøre. Det har vi også på almindelig god vis tænkt os at fremlægge konsekvenserne af, når lovforslaget fremsættes. Meget mere kan der vist ikke siges om den sag.

Kl. 17:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til fødevareministeren, værsgo til spørgeren.

Kl. 17:39

Esben Lunde Larsen (V):

Nu anser jeg hverken ministeren for at være døv eller blind, men ministeren deltog også selv i delegeretmødet i Landbrug & Fødevarer, og det dystre billede, som ministeren påstår at jeg tegner, skulle man

vist både være døv og blind for ikke at se og høre fra visse landmænd og fra visse dele af landbrugserhvervet. Der er jo en stor bekymring for, at afgiftssystemet, en forøgelse af pesticidafgiften, er med til at vælte læsset for en del landmænd.

Når regeringen planlægger at pålægge dem de øgede afgifter, fordyrer det jo produktionen af en given afgrøde, og jeg skal bare høre ministeren, om ministeren ikke er bekymret for, at man så bare lægger miljøbelastningen et andet sted. Stopper man eksempelvis med at sprøjte sin rapsproduktion, er det jo nødvendigt, at man i stedet for radrenser. Det medfører, at man kører mere på marken. Så har vi en stigning af CO₂-udledningen, og det vil sige, at der sker en forflyttelse af miljøbelastningen. Er det ikke et problem, som ministeren gør sig tanker om?

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:40

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg er enig med spørgeren i, at der, sådan som landbruget ser ud lige nu, tegner sig et dystert billede, og jeg er enig i, at meldingen på Landbrug & Fødevarers delegeretmødet var, at det er en alvorlig krise, vi står i. Jeg er bare ikke enig i hr. Esben Lunde Larsens betragtninger om, at det er regeringen, der skaber det dystre billede.

Det er et dystert billede, som vi har overtaget, og som vi vil gøre alt, hvad der står i vores magt for kan blive et meget mere muntret billede, et meget mere optimistisk billede. Vi har nemlig ambitioner på dansk landbrugs vegne. Vi tror på, at den grønne omstilling skaber job i landbruget, at den skaber eksportmuligheder. Vi mener, at den tidligere regering har gjort landbruget en rigtig dårlig tjeneste ved at fortsætte ud ad en vej, som ikke er bæredygtig.

Vi vil som den eneste afgift, jeg kan komme i tanker om lige nu, pålægge landbruget en afgift på sprøjtegift, nøjagtig som den tidligere regering har gjort. Så jeg kan anbefale hr. Esben Lunde Larsen også at tale med sine kollegaer i sin folketingsgruppe om den afgift, som jo har været planlagt i årevis.

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:42

Esben Lunde Larsen (V):

Det er ikke rigtigt, at vi har gjort det. Den tidligere regering har ikke effektueret den pesticidafgift, som ministeren lægger op til, netop i erkendelse af at det ikke var tiden for landbruget med den økonomiske situation, som landet står i.

Ministeren beskriver ganske rigtigt det fatamorgana, at blot vi pålægger dem tilstrækkelig med grønne afgifter, får vi vupti ud af det blå en omstilling, der sikrer os enorme eksportmarkeder. Men hvordan er det så i mellemtiden? Det undlod ministeren at svare på. Hvad er det for en hånd, der skal holdes under landbruget i mellemtiden? Jeg tror, at alle er enige om, at dansk landbrug både er i en førerposition og skal vedblive med at være i en førerposition, når det gælder fødevarer og udvikling. Men frygter ministeren ikke, at ministerens virkemidler forringer dansk økonomi i landbrugssektoren så meget, at de ikke kan vedblive med at gennemføre den teknologiske udvikling og omstilling, som er nødvendig?

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:43

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg må sige, at der godt nok bliver skrevet ny historie her. Nu kan jeg forstå, at det åbenbart var, fordi man ikke ønskede at pålægge landbruget en afgift, at der ikke kom nogen afgift på sprøjtegifte i den tidligere regerings tid. Den historie er meget ny for mig, for hver eneste gang jeg har stået hernede i salen og har spurgt den tidligere regering om, hvorfor de ikke havde fremsat forslaget, fik jeg det svar, at det var, fordi det var meget kompliceret og meget svært at arbejde med, og at man gerne ville være nøjagtig og sikre sig, at man havde lavet en retfærdig løsning. Så jeg vil bare sige, at det er en helt anden historie, ordføreren kommer med. Jeg ved slet ikke, hvor han har den fra, for det kan ikke være her fra Folketingssalen. Det er den ene ting.

Den anden ting, jeg vil sige noget om, er, hvad vi lige nu vil gøre for dansk landbrug. Jeg kan fortælle ordføreren, at vi vil fremlægge en finanslov, hvori der bl.a. vil være over 700 mio. kr., som omforderes til landbruget til det grønne område. Det er penge i kassen, det er penge til landbruget for at levere den grønne omstilling, som vi beder dem om. Det er jeg helt sikker på at der er mange landmænd der får glæde af.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til fødevareministeren og til spørgeren.

Det var spørgsmål nr. 23, og vi går videre til spørgsmål nr. 24, som også er til fødevareministeren, og det er stillet af hr. Erling Bonnesen fra Venstre.

Kl. 17:44

Spm. nr. S 669

24) Til fødevareministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Er ministeren enig i, at vandløbsplanernes gennemførelse, som de foreligger, vil belaste og forringe landbrugets rammevilkår og konkurrenceevne?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:44

Erling Bonnesen (V):

Tak for det.

Er ministeren enig i, at vandløbsplanernes gennemførelse, som de foreligger nu, vil belaste og forringe landbrugets rammevilkår og konkurrenceevne?

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:44

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes, det er vigtigt at holde sig for øje, at vand- og naturplanerne jo er nogle, der skal gennemføres på baggrund af EU's vandrammedirektiv, som blev gennemført for 11 år siden. Så det vil sige, at man nu har haft 11 år til at forberede sig. Desværre har planerne ligget og sumpet i rigtig, rigtig lang tid. Det betyder, at Europa-Kommissionen har udtaget en stævning mod Danmark. Det vil sige, at en miljødøm fra EU-Domstolen er på vej mod Danmark. Så skal vi bruge gode danske skatteborgeres penge på at betale en bøde til Kommissionen. Det er det, vi måske ender med. Det er meget, meget ubehageligt, og det er meget lidt tilfredsstillende.

Jeg mener, at konsekvenserne af vedtagelsen af vandplaner ikke går længere, end hvad der er indeholdt i den tidligere regerings aftale

om »Grøn Vækst«. Det er det, der ligger i fase 1. Og samtidig bliver jeg jo nødt til også at sige, at når der kommer lovforslag her i Folketinget, er det sådan, at de vil blive ledsaget af en økonomisk analyse af de samfundsmæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det vil naturligvis også ske omkring lovgivningen om landbruget.

Kl. 17:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 17:46

Erling Bonnesen (V):

Nu er det jo den nuværende minister og den nuværende regering, der har ansvaret for de nuværende beslutninger og dermed også for færdiggørelsen af det. Og så er det jo godt, at vores arbejde også foreligger og også en masse høringssvar. Når der foreligger et notat om, at en fjerdedel af det danske landbrugsareal vil glide ud af produktion i løbet af de kommende år, ved at det bliver forsumpet og på den måde ikke længere kan anvendes, er der jo grund til ligesom at spørre øjnene op og sige, at når man så har chancen for at kunne få det ændret, og når der ligger en mulighed for at få det ændret, har man jo chancen for også på den front så at sige at medvirke til ikke at skade landbrugets konkurrencevilkår og få win-win-situationen, altså både gøre noget godt for miljøet og samtidig undgå de store samfundsmæssige tab, herunder tab af en masse arbejdspladser.

Så vil ministeren med ansvaret nu sikre, at der bliver taget skridt til, at der bliver foretaget nogle justeringer, hvilket jo godt kan lade sig gøre, inden der skal meldes ind?

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:47

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu er det jo sådan, at vand- og naturplanerne er miljøministerens område, og det ved ordføreren jo også godt. Så jeg kan jo ikke gå i detaljer om en lovgivning, der ligger på et af mine kollegaers områder. Det må ordføreren spørge miljøministeren om.

Jeg har stor respekt for, at hr. Erling Bonnesen er optaget af den her sag og prøver at øve indflydelse på den nye regering, som han også prøvede at gøre på den gamle regering i forhold til de her vandplaner. Men jeg er nødt til at sige, at samtidig med at jeg tager landbrugets økonomiske situation meget, meget alvorligt, har vi altså et vandrammedirektiv, som vi må respektere. Vi har nogle EU-regler, som vi må respektere.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 17:47

Erling Bonnesen (V):

Jeg er glad for, at ministeren tager sit ansvar alvorligt. Det er jo også, hvad man sådan regner med og forventer. Og så er regeringen jo et kollektiv, og der står også om Fødevareministeriets ressortområde, at også grundforbedringer og andre ting hører under ministerens ansvarsområde. Når det er et kollegium, er der jo god grund til i hvert fald at drøfte det, specielt i lyset af at det her får dramatiske konsekvenser for landbrugserhvervet, hvis det bliver gennemført, som det ligger nu. Og i løbet af nogle år glider en fjerdedel af det danske landbrugsareal ud af drift – for nu også lige at huske at få nævnt den påvirkning, det vil have for skovene osv. Det tror jeg også godt ministeren sådan har lidt i baghovedet.

Så der er jo grund til, at man, når det er et kollektiv, også i regeringen får talt sammen og får det her rettet til. Jeg minder bare om, at det så er nu i slutfasen, at man skal påvirke tingene. Det er selvfølgelig også det, jeg gør, sådan helt på parlamentarisk vis. Jeg siger, at jeg er utilfreds med det, der ligger nu, men jeg kan også anviser nogle løsninger for, hvad det så er, man bør gøre efter min opfattelse, så man så at sige både kan redde landbrugserhvervet og også redde miljøet, som vi jo alle sammen selvfølgelig også er optaget af.

Så jeg beder sådan set fødevareministeren om det, med baggrund i at fødevareministeren jo også selv på delegeretmødet her i sidste uge sagde, at man ville kæmpe landbrugets sag. Det synes jeg lyder godt, og her er der jo en god chance for at gøre det. Så vil fødevareministeren tage op over for miljøministeren, at det her bør vi have rettet til, så vi ikke risikerer, at en fjerdedel af landbrugsarealet forsumper? Det kan vi jo ikke være tjent med, og da slet ikke erhvervet.

Kl. 17:49

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:49

Fødevareministeren (Mette Gjørskov):

Jeg har stor respekt for, at hr. Erling Bonnesen gerne vil påvirke den her sag, og jeg vil sige, at det vil jeg naturligvis også gerne selv. For jeg er fødevareerhvervets stemme i regeringen, og jeg er regeringens stemme i fødevareerhvervet, kan man sige. Det betyder naturligvis også, at når vi har været igennem første fase af gennemførelsen af vand- og naturplanerne, skal vi jo have anden fase med ind i vores natur- og landbrugskommission. Der er jo ingen tvivl om, at der er mange elementer. Der har jo været en lang række arbejdsgrupper, f.eks. kvælstofudvalget og en lang række grupper, som løbende er kommet med resultater fra deres undersøgelser, som skulle ligge til grund for vand- og naturplanerne. Og alt det arbejde vil vi jo føre ind i natur- og landbrugskommissionen, så vi er sikre på, at den kommission er klar over de faktuelle forhold, som hr. Erling Bonnesen nævner.

Kl. 17:50

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 17:50

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, det er fint, at fødevareministeren også sådan prøver at sende den halvt til hjørne i den her situation og nævner landbrugskommissionen. Nu er problemet jo bare, at fødevareministerens kollega, miljøministeren, har sagt, at den her sag om vandplaner skal gøres færdig nu inden jul, så der kan blive meldt ind qua den tidligere oplæsning af svaret. Det er fair nok, at vi skal have gjort det færdig inden jul. Så meget desto større grund er der også til, at man får taget fat i det. Derfor duer det ikke at få det her sendt over i landbrugskommissionen, for så er skaden jo sket. Det, det handler om, er at få lavet den korrekte indmelding. Og det er jo sådan set det, der skal tages skridt til. Og det er det, som jeg beder også fødevareministeren forholde sig til og tale med sin gode kollega om, så de kan få gjort noget ved det.

Så hvordan har fødevareministeren det med gerne at ville kæmpe for landbrugets sag og så må se i øjnene, at der, hvis ikke man foretager sig noget, glider en fjerdedel af landbrugsarealet ud af drift? Det kan jo ikke være at forbedre erhvervets situation, og det kan jo ikke være et eksempel på, at man kæmper for erhvervet. Tværtimod, må man jo næsten sige.

Men chancen er der. Man kan nå det endnu. Og der ligger dokumentation for, at det ikke tager 2 år at rette det her til. Det kan gøres i løbet af et par dage ifølge den dokumentation, jeg ligger inde med

nu og har fået forelagt. Så det er jo lige præcis nu, at vi så at sige kunne lave det her brede samarbejde, som også bliver efterlyst. Så jeg hjælper gerne fødevareministeren med at prøve at lægge det her på bordet, så vi kan få det rettet inden jul.

Så vil fødevareministeren tage imod den hånd, så vi kan få det her rettet?

Kl. 17:52

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:52

Fødevareministeren (Mette Gjørskov):

Jeg vil lige igen understrege, at vand- og naturplanerne jo altså hører under miljøministerens område. Men naturligvis arbejder vi sammen i regeringen, det er klart.

Når jeg taler om natur- og landbrugskommissionen, er det jo i anden fase af vand- og naturplanerne. Der ligger på nuværende tidspunkt udkast til vand- og naturplaner, som jo skal gennemføres i et omfang på nuværende tidspunkt, fordi det simpelt hen er nødvendigt, at vi gennemfører vand- og naturplanerne hurtigst muligt for ikke at få den her dom ved EU-Domstolen. Der vil blive foretaget nogle tilpasninger, nemlig dem, der er åbenlyst nødvendige og hensigtsmæssige. Vi er jo godt klar over, at der er kommet tusindvis af hørings svar til de her planer. Det her er noget, jeg naturligvis drøfter med miljøministeren. Når jeg taler om natur- og landbrugskommissionen er det jo i næste fase, hvor vi skal prøve at rette tingene til, så vi også kommer tættere på en rettidig og fuld implementering af vand- og naturplanerne.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 17:53

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan konstatere, at i forhold til det med vandplanernes færdiggørelse nu, vil man i regeringen ikke tage skridt til at få det her rettet til. Det, jeg hører, er, at man prøver at sende det til hjørnespark ved at sige, at det skal hen i næste planperiode. Jamen det duer jo ikke, for man har selv meldt ud, at man vil have det gjort færdigt nu.

Så jeg må bare konstatere, at regeringen ikke vil prøve at forhindre, at en fjerdedel af landbrugsarealet ryger ud af drift. Det vil give dramatiske tab, ikke kun for selve erhvervet, men dramatiske tab af arbejdspladser, og det vil jo slå baglæns lige ind i statskassen over hos finansministeren.

Men jeg har jo så også tidligere fået svar på et skriftligt spørgsmål, der siger, at man i regeringen ikke har regnet på det her og ikke har forholdt sig til det. Det vil sige, at man styrer helt i blinde med hensyn til det her. Det kan da ikke være rigtigt, at man vil lave en melding til EU om vandrammetingene og gøre det helt i blinde. Og specielt ikke, når man kan få forelagt dokumentation for de store konsekvenser. Så jeg må anmode fødevareministeren om, at man i regeringen får det her taget op ekstraordinært. Men der er tid til det endnu.

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Jeg gjorde en fejl ved at give spørgeren et ekstra spørgsmål, og det skal ikke ske igen. Men hvis fødevareministeren vil svare, er fødevareministeren velkommen til det.

Kl. 17:54

Kl. 17:57

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Fødevareministeren står altid til rådighed for oppositionen, når oppositionen spørger. Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at regeringen vil vedtage vand- og naturplanerne med udgangspunkt i foreløbige udkast – det er dem, som den tidligere regering har leveret – og med de tilpasninger, der er åbenlyst nødvendige og hensigtsmæssige. Det vil sige, at man arbejder på sagen. Og jeg hører gerne gode råd fra hr. Erling Bonnesen. Men at sige, at en fjerdedel af landbruget forsvinder, at en fjerdedel af dansk landbrugsjord skulle forsvinde, kan jeg ikke se for mig skulle komme til at ske.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til fødevareministeren. Det var slut på spørgsmål nr. 24.

Nu går vi til spørgsmål nr. 25, og det er også til fødevareministeren af Erling Bonnesen.

Kl. 17:55

Spm. nr. S 670

25) Til fødevareministeren af:

Erling Bonnesen (V):

Er ministeren enig i, at dansk landbrug er i en presset økonomisk situation, med behov for, at konkurrenceevnen styrkes, og hvilke initiativer kan ministeren foreslå?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Erling Bonnesen, værsgo.

Kl. 17:55

Erling Bonnesen (V):

Tak. Er ministeren enig i, at dansk landbrug er i en presset økonomisk situation, med behov for, at konkurrenceevnen styrkes, og hvilke initiativer kan ministeren foreslå?

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:55

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne have lov til at slå fast – og det er jeg glad for at få lejlighed til at gøre – at det står meget klart i regeringsgrundlaget: Danmark skal fortsat være et landbrugsland. Det er vores udgangspunkt for regeringens arbejde. Landbruget og fødevaresektoren i øvrigt er en central del af dansk økonomi. Derfor er det jo vigtigt, at vi sikrer det en fremtid.

Regeringen har et stærkt, stærkt ønske om en grøn omstilling – en grøn omstilling af hele Danmark, men ikke mindst en grøn omstilling af landbruget. Vi er enige i og anerkender, at landbruget står i en meget presset økonomisk situation. Landbruget har en meget stor gæld, og når det kommer til gælden, må jeg sige, at den kommer de selv til at betale. Det er ligesom for alle andre, der står i gæld, at de også selv må betale. Vi kan ikke hive skatteborgernes penge op af deres lommer for at betale landbrugets gæld.

Men når det så er sagt, synes jeg også, at det er vigtigt at sige, at vi gerne vil skabe en fremtid for landbruget. Jeg har omlagt nogle meget, meget store trecifrede millionbeløb til netop en grøn omstilling af landbruget, så der er noget økonomi at gøre godt med.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jamen jeg er da glad for, at fødevareministeren også anerkender helt bredt og åbent, at landbrugserhvervet er i en presset økonomisk situation. Jeg kan også erklære mig enig med fødevareministeren i, at erhvervet naturligtvis skal betale sin egen gæld. Det er dem, der har optaget den. Det, der er vores ansvar, er jo at sikre, at der er en konkurrenceevne og nogle rammevilkår, så man får muligheden for ved den enkelte landmands eget skrivebord at få sammensat nogle kalkuler, man så at sige kan gå i banken med og få foretaget en finansiering, så man kan køre sin drift igennem, få et overskud og præcist afdrage den gæld. Det er jo så der, at kæden ryger en lillebitte smule af.

Jeg vil starte med at sige tak, fordi regeringen viderefører den tidligere VK-regerings visioner på økologiområdet og siger: Jamen fint, vi skal have mere gang i det. Det giver vi opbakning til. Også tak, for at den nye regering vil sige, at landbrugserhvervet også i fremtiden skal være energileverandører. Det er jo også sådan nogle ting, vi havde på dagsordenen tidligere. Det, jeg sådan set efterlyser, er faktisk, hvad der så sker af nyt.

Jeg kan også glæde mig over, at der i regeringsgrundlaget står, at Danmark stadig væk skal være et landbrugsland, og så spejder man jo efter, hvilke nye initiativer der skal være for at udvikle det, give flere forretningsmuligheder, større eksport. De er der jo ikke. Derfor er det også, når man så kigger på, hvad der står på den anden side, at det spoger lidt med noget grundskyld, som er sparket halvt til hjørne i en Skattekommission, nogle reduktioner på noget erhvervsstøtte måske, og så har vi lige talt om vandplaner og en række forskellige andre ting. Der står direkte i regeringsgrundlaget, at man vil stille krav om nye skatter, regler og byrder, og det trækker ligesom fra. Der kniber det så med ude på den enkelte landmands skrivebord at få de her kalkuler til at hænge sammen, så jeg savner sammenhæng mellem overskriften: Danmark som landbrugsland, stadig væk i udvikling og så det, man sætter bag ved det. Hvor er det nye, vil jeg gerne spørge fødevareministeren om.

Kl. 17:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 17:58

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg mener, at det er fuldstændig klart – og det må være klart for alle – at landbrugets situation kræver handling. Men det kræver velovervejet handling, det kræver ikke panikhandling. Landbruget er et erhverv, som har brug for langsigtede udviklingsmuligheder. Landbruget har brug for mere end bare at kunne se et kvartal frem.

Jeg har skaffet en lang række midler, som er omfordelt til en grøn omstilling. Det er over 700 mio. kr. Dem får landbruget mulighed for at gøre brug af nu fra den 1. januar 2012. Derudover kigger vi på de langsigtede muligheder i Landbrugs- og Naturkommissionen, en kommission, som skal prøve at give os nogle gode svar på, hvad dansk landbrug skal leve af i fremtiden, og hvordan vi sikrer, at landbruget er så bæredygtigt, at der også er plads til naturen, og hvordan vi sikrer, at erhvervet er så økonomisk bæredygtigt, at der også er et landbrug i de kommende generationer. Det er vi meget stærkt optaget af i regeringen. Vi er stærkt optaget af både at give landbruget nogle muligheder på kort sigt og på langt sigt, men det er ikke at hjælpe landbruget at sige, at de bare kan bruge noget mere sprøjtegift, det er det simpelt hen ikke.

Vi er nødt til at knække kurven på sprøjtegift. Jeg tror, at det simpelt hen er meget svært for danskerne at acceptere, at der er giftrester i deres drikkevand. Det er vi simpelt hen nødt til at gøre noget

ved, men vi vil samtidig hjælpe landbruget alt, hvad vi overhovedet kan i alle mulige andre retninger.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til fødevareministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:00

Erling Bonnesen (V):

Allerførst vil jeg sige, at vi jo er enige i de langsigtede perspektiver. Det er jo gode ministerord, som enhver god fødevareminister selvfølgelig vil tage i sin mund, at tingene skal hænge sammen på længere sigt. Og det er fint nok, at vi så får kommissionen til at kigge på de her ting, og så forholder vi os til det, når de kommer med noget.

Men når regeringen selv er i stand til at skrive sådan meget præcis, at Danmark skal være et landbrugsland i udvikling – man kan også i regeringen i forbindelse med regeringsgrundlaget være ret præcis, med hensyn til at der skal komme nogle nye krav og byrder – så er det også bare, at jeg efterlyser: Hvor er så lige de konkrete tanker om de nye initiativer til at forbedre konkurrenceevnen?

Lad mig så bare lige føje til det, som ministeren jo selv siger om den her omlægning af ting, der skal være med til at gøre erhvervet grønnere: Jamen fint nok, men det er jo også nogle ting, der sådan lå lidt i pipelinen i forvejen, og man kan vel nærmest sige, at det er lidt som at fodre hunden med sin egen hale, for det er jo nogle penge, der kører lidt rundt; det er jo ikke nye penge, der så at sige er blevet tilført qua alle de omstillinger, der skal til. Så det er jo rigtigt, som fødevareministeren selv sagde, at det er nogle omlægninger. Så hvis man forestiller sig, at man sidder med ved skrivebordet hos den enkelte landmand, der helt professionelt skal have sit budget, sin kalkule til at hænge sammen, hvor ligger forbedringerne i det her så på bundlinjen?

Lad mig så bare lige minde om, at jeg ikke i det her spørgsmål har taget op, at der skulle sprøjtes mere eller noget som helst. Vi er jo i Venstre fuldstændig enige i, at vi skal have en intelligent omlægning af pesticidafgiften, som fjerner de dårlige midler, tager de gode midler ind, og det kan, om jeg så må sige, virke incitamentsskabende med nogle afgifter. Men de nye midler skal jo være til rådighed, for ellers får vi bare fødevarerne ind ad bagdøren via import. Og når vi i forvejen har de bedste fødevarer i Danmark, skal vi selvfølgelig passe godt på dem. Så jeg mangler ligesom de nye initiativer, der skal til for at hjælpe den enkelte landmand.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til fødevareministeren.

Kl. 18:02

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg er stærkt optaget af at give den enkelte landmand nogle muligheder på kort sigt og nogle muligheder på lang sigt. Jeg har lavet en omlægning. Der kommer i finansloven en meget flot omlægning, grøn omlægning, i forhold til støtte. Der er penge i det, og der er også ekstra penge i det, men hvad der vel er allervigtigst, er, at vi rent faktisk hjemtager EU-midler. Det vil sige, at en forudsætning for at få penge fra EU er, at den danske stat på finansloven også sætter penge af for at matche, og det gør vi rent faktisk. Vi kommer ikke i en situation – gud forbyde det – hvor vi kommer til at skulle sende penge tilbage til Bruxelles. Vi har gjort rigtig meget ud af at sørge for, at de her penge kommer ud at arbejde hos landbruget, så landbruget har noget at leve på kort sigt.

Så har vi natur- og landbrugskommissionen, som skal give os svarene på lang sigt. Og jeg tror rent faktisk, at vi kan finde gode løsninger ved hjælp af alle de mennesker, vi gerne vil inddrage i det her arbejde. Vi har også, vil jeg gerne sige, allerede en meget god

dialog med Landbrug & Fødevarer. Jeg synes, det var positivt at deltage i Landbrug & Fødevarers delegeretmøde i sidste uge og få den åbne dialog ansigt til ansigt med landmændene. Det er en god dialog, og jeg tror på, vi kan finde nogle gode løsninger, så landbruget også kan se sig selv i den her grønne omstilling af dansk landbrug.

Kl. 18:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til fødevareministeren. Så er det spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 18:04

Erling Bonnesen (V):

En god dialog kan vi kun være enige i at bakke op om. Jeg deltog også i dele af delegeretmødet, og der var en god stemning et langt stykke hen af vejen, men da vi kom længere hen i delegeretmødet, kom bekymringerne selvfølgelig også op til overfladen. Og det er lige præcis sådan, et godt delegeretmøde skal være. Man skal sige: Vi prøver at række hånden hen over bordet, så vi kan få det her erhverv gennem krisen og ud på den anden side. Og så skal man også forholde sig til de bekymringer, der kommer undervejs i indlæggene. Jeg har respekt for, at ingen af os kan deltage i det hele, men vi kender jo godt – det er jeg helt sikker på at fødevareministeren også gør – de udfordringer, der lige præcis ligger.

Der er en anerkendelse af de langsigtede perspektiver, men det, jeg vil dreje det ind på, er jo, at ud over de omlægninger, som ministeren også fint har forklaret om i sine svar nu, og som vi er enige i, giver det jo ikke den store nettovirkning på bundlinjen lige her og nu. For vi skal tænke på, at forudsætningerne for, at landbruget kan blive grønt, og at det kan blive energileverandør i fremtiden, er jo lige præcis, at der er en primærproduktion. Hvis man sætter sig bag skrivebordet sammen med landmanden og skal kigge på kalkulerne til primærproduktionen, er det jo der, vi så at sige skal have kigget på rammevilkårene og konkurrenceevnen. Og det er så der, at jeg bare stadig væk kan konstatere, at der ikke er kommet nogle nye nettoforbedringer, og det synes jeg sådan set er lidt ærgerligt på erhvervets vegne. Det er så det, man ikke rigtig har fået endnu, og som jeg efterlyser.

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til fødevareministeren.

Kl. 18:05

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Dansk landbrug er i en situation, hvor man over en lang årrække har gældsats sig for meget, hvor økonomien ser dårlig ud, hvor afsætningsvilkårene også på grund af den internationale krise er problematiske. Det vil sige, at vi står med et landbrug i krise. Det har jeg superstor forståelse for, det tager jeg meget alvorligt.

Men jeg synes, det er vigtigt, at man ikke forventer, at der skal komme en revolution i løbet den første måned, en ny regering tiltræder. Landbruget har ikke brug for revolutioner og kortsigtede løsninger. Landbruget har brug for langsigtet omlægning, så den enkelte landmand sammen med sin konsulent kan gå ned i banken og sige: Hør engang, der er positive meldinger i forhold til dansk landbrug; vi har også en regering, der gerne vil os, der gerne vil have, at Danmark skal være et landbrugsland; der er her nogle grønne ordninger, vi kan være en del af og kan støtte. Og der er altså en natur- og landbrugskommission, som i høj grad vil kigge på, hvordan vi sikrer et bæredygtigt landbrug, så der ikke pludselig kommer en hovsabelslutning, fordi der er et eller andet, der brænder på, men at vi forsøger at gøre alt, hvad vi kan, for at få langsigtede beslutninger. Det tror jeg at den enkelte landmand vil være rigtig glad for at kunne gå ned og sige i sin bank.

Kl. 18:06

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Mange tak til fødevareministeren, og tak til spørgeren. Det var spørgsmål nr. 25.

Vi går til spørgsmål nr. 26, som er stillet til fødevareministeren af hr. Henrik Høegh fra Venstre.

Kl. 18:06

Spm. nr. S 701

26) Til fødevareministeren af:

Henrik Høegh (V):

Ønsker ministeren at etablere en ny låneordning til yngre landmænd fra den 1. januar 2012 som erstatning for YJ-låneordningen?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til hr. Henrik Høegh.

Kl. 18:06

Henrik Høegh (V):

Tak for det. Ønsker ministeren at etablere en ny låneordning til yngre landmænd fra den 1. januar 2012 som erstatning for den nuværende YJ-låneordning?

Kl. 18:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til fødevareministeren.

Kl. 18:07

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Tak for spørgsmålet. Den konkrete anledning til, at Folketinget besluttede at nedlægge YJ-ordningen, var, at ordningens konstruktion medførte, at der på grund af store garantiindfrielse ville opstå ulovlig statsstøtte. Det må vi ikke.

Herudover anførte den daværende regering en række andre begrundelser, bl.a. at antallet af ansøgere var faldende, at YJ-ordningen havde en vis kapitaliserende effekt, og at der var tale om en stor andel familiehandler, som lå til grund for ansøgningerne.

I forbindelse med lovbehandlingen blev det besluttet, at der skulle nedsættes en arbejdsgruppe, som skulle se på, om det var teknisk muligt at opstille scenarier for en ordning, som kan opretholde en selvfinansiering, hvorved statsstøtteelementet i ordningen kan undgås. Arbejdsgruppen har holdt sit sidste møde, og rapporten er nu i skriftlig høring blandt deltagerne. Når rapporten ligger på mit bord, vil jeg læse den og fremsende den til Fødevareudvalget.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til fødevareministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:08

Henrik Høegh (V):

Nu er det sådan, at man ved de her spørgsmål kan spørge til ministerens holdning, og hvad ministeren agter at gøre. Det var sådan set det, jeg kunne tænke mig at høre.

Jeg er helt enig i det historiske, men vil den nuværende regering på baggrund af udvalgets rapport fremsætte et forslag, som kan erstatte den eksisterende ordning? Jeg er helt enig i, at det skal være på nogle andre vilkår, for den nuværende ordning kan ikke fortsætte. Det ville give høje rentetillæg, og der ville komme statsstøtte. Alt det der er vi enige om. Men der er rigtig mange derude nu, og det er måske ikke den dårligste periode for en ung landmand at etablere sig i, der spørger: Skal vi lave hastebeslutninger inden nytår, eller har regeringen noget på vej, som kan afløse den nuværende ordning?

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg sætter stor pris på, at hr. Henrik Høegh spørger til min holdning som fødevareminister, og jeg deler den gerne med ham. Min holdning kan i den her sag udtrykkes meget kort. Min holdning er nemlig den, at jeg meget gerne vil læse rapporten, inden jeg danner nogle konklusioner.

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:09

Henrik Høegh (V):

Skal jeg forstå det her sådan, at hvis det er muligt at lave en ordning, der ikke involverer statsbudgettet, hvis det altså er en selvfinansierende ordning, vil ministeren se positivt på en sådan ordning og være interesseret i at gennemføre den? Der er rigtig mange derude, der venter på et svar.

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:09

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg har rigtig stor respekt for, at der er mennesker derude, der venter på et svar. Det kan jeg godt forstå. Det er en svær situation, og det er især en svær situation for yngre landmænd, når de skal etablere sig, men nu er det altså ikke mig, der har nedlagt den gamle ordning.

Det er rent faktisk sådan, at den gamle ordning bliver nedlagt, uden at der er sat noget andet i stedet. Man har i stedet for nedsat en arbejdsgruppe. Arbejdsgruppen har nu afsluttet sit arbejde og kommer snart med en rapport, efter at den har været i høring. Det ville være for tidligt for mig at drage konklusioner, inden jeg har set arbejdsgruppens rapport.

Man kan selvfølgelig forestille sig forskellige scenarier. Det kan jo være, at arbejdsgruppen kommer og siger, at vi skal droppe det, og at der ikke er nogen grund til at lave ordninger for yngre jordbrugere i Danmark. Det kan også være, at den siger: Prøv engang at gå ind i overvejelser omkring natur- og landbrugskommissionen og se det den vej rundt. Det kan også være, at den kommer med et nyt forslag.

Jeg kan så i øvrigt fortælle, at der allerede på EU-plan i den nye landbrugsreform ligger nogle overvejelser omkring støtte til yngre jordbrugere. Så der er altså lige nu rigtig meget i spil. Og jeg vil altså gerne afvente rapporten, før jeg træffer en endelig konklusion.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Vi siger tak til spørgeren og tak til fødevareministeren. Det var spørgsmål nr. 26.

Vi går til spørgsmål nr. 27, som er til ministeren for sundhed og forebyggelse af Jane Heitmann fra Venstre.

Kl. 18:11

Spm. nr. S 524

27) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Agter ministeren at leve op til det løfte, som S og SF gentagne gange afgav under valgkampen om bevarelse af akutfunktionen på Svendborg Sygehus?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren agter at leve op til det løfte, som S og SF gentagne gange afgav under valgkampen om bevarelse af akutfunktionen på Svendborg Sygehus.

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til sundheds- og forebyggelsesministeren.

Kl. 18:11

Kl. 18:11

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet. Som jeg har svaret før i denne sag, lægger regeringen vægt på, at det er de folkevalgte regionsråd, der med udgangspunkt i deres kendskab til forholdene i den enkelte region og med den sundhedsfaglige rådgivning beslutter, hvordan sygehusvæsenet skal drives. Region Syddanmark har efter mange overvejelser og debatter valgt at placere den fremtidige akutmodtagelse på det nye universitetshospital i Odense, mens akutmodtagelsen i Svendborg opretholdes, indtil det nye universitetshospital tages i brug. Det er den beslutning, der gælder nu, og som jeg naturligvis respekterer.

Endvidere har jeg noteret mig, at Svendborg Sygehus ifølge regionens gældende planer i fremtiden skal være et specialsygehus med en stor medicinsk afdeling med visiterede akutte medicinske patienter og med en døgnåben skadeklinik bemandet med særligt uddannede sygeplejersker og med lægelig backup. Der er således ikke planer om at lukke sygehuset i Svendborg, ligesom der fortsat vil være akutte funktioner på sygehuset.

Når det er sagt, har jeg tilkendegivet over for regionen, at hvis regionsrådet skulle komme frem til en ny beslutning, tager vi en drøftelse med dem om de ændringer, de gerne lave. Men da vilkårene, der lå til grund for tilsagnet til det nye universitetshospital i Odense, der blev givet af VK-regeringen i juni 2011, ikke længere vil blive opfyldt ved en sådan ny beslutning, vil der skulle træffes beslutninger om konsekvenserne for det tidligere tilsagn til et nyt universitetshospital. En ny løsning vil også indebære, at regionen vil skulle indhente faglig rådgivning fra Sundhedsstyrelsen, så det vil vi også skulle have en drøftelse af.

Jeg kan oplyse, at jeg har foreslået regionsrådsformand Carl Holst, at embedsmænd fra ministeriet og Region Syddanmark på et møde afklarer de spørgsmål, som regionen har rejst i sagen.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:13

Jane Heitmann (V):

Tak for det svar fra ministeren. Nu nævner ministeren selv både Region Syddanmark og Carl Holst, og det foranlediger så mig til at stille et spørgsmål. Det ser ud til, at der på finansloven kun er afsat midler til lægehelikoptere i den forsøgsordning, der kører i øjeblikket i Ringsted og Krarup, og set i lyset af den lange vej fra Bagenkop til Odense vil jeg gerne spørge ministeren, om hun agter at udvide den forsøgsordning til også at dække Syddanmark.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:13

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Noget af det glædelige i den sundhedsaftale, der er indgået i dag mellem regeringen og Enhedslisten, er jo, at der er skaffet midler til den akuthelikopterordning, der er nu, så vi ikke får et hul i dæknin-

gen frem til den evaluering, der skal føre til, at vi beslutter, om det skal videreføres eller ej. Det er jo den proces, der pågår nu, nemlig at vi har sat de her to forsøg i gang, og så skal der foretages en evaluering.

Jeg kan også notere mig, for det er jeg blevet gjort bekendt med af regionsrådsformand Carl Holst, at han har taget initiativ til en henvendelse til Region Sjælland og Region Hovedstaden om at kunne trække på lægehelikopteren i Ringsted i tilfælde, hvor en indsats med lægehelikopter kan have afgørende betydning for at redde liv og førlighed for patienter på Langeland og øerne i det sydfynske øhav, herunder Ærø. Jeg synes, det er fornuftigt af Carl Holst at have taget den kontakt. Jeg er enig i, at det vil være et vigtigt supplement til det nuværende akutberedskab på Langeland og øerne i det sydfynske øhav at kunne trække på den her helikopter i Ringsted, og derfor håber jeg, at det lykkes regionen at indgå en aftale om det.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:15

Jane Heitmann (V):

Tak for det. Skal jeg forstå ministerens svar således, at der nu er en form for permanentgørelse af ordningen med en lægehelikopter i Region Syddanmark, således at den også dækker Fyn?

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:15

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Nej. Altså, det ene element er, at vi med den sundhedsaftale, der er indgået, sikrer, at der ikke kommer til at være et hul uden akuthelikopter i Danmark i den periode, hvor man evaluerer og finder ud af, om det er noget, vi skal køre videre med. Det er de midler, der er skaffet i dag. Det andet element er, at jeg er blevet gjort bekendt med, at Carl Holst har kontaktet Region Sjælland og Region Hovedstaden for at se, om man kan indgå en aftale om muligheden for at trække på den akuthelikopter, der er i Ringsted. Jeg synes, det er rigtig fornuftigt, at man prøver at indgå aftale med dem om det. Det er jo noget, der ligger mellem regionerne. Jeg har sagt til Region Syddanmark og Carl Holst, at det synes jeg er et godt initiativ at tage, og at jeg håber, at det kan lykkes at indgå en aftale.

Kl. 18:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:16

Jane Heitmann (V):

Ja, jeg går så videre til spørgsmål 28.

Kl. 18:16

Spm. nr. S 525

28) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at de 2 mia. kr. om året, som S og SF tidligere har lovet skulle tilføres psykiatrien, er medtaget fuldt ud på finanslovforslaget?

Jane Heitmann (V):

Mener ministeren, at de 2 mia. kr. om året, som S og SF tidligere har lovet skulle frigøres til psykiatrien, er medtaget fuldt ud på finanslovforslaget?

Kl. 18:16

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:16

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Lad mig starte med at understrege nogle helt basale kendsgerninger: For det første fremlægger politiske partier politiske forslag; for det andet er det vælgerne, der sammensætter Folketinget; og for det tredje forhandles og skabes der politiske kompromiser. Med andre ord er det altså helt normalt i dansk politik, at partierne fremlægger deres politik før valget, og at de bagefter, når vælgerne har talt, så sætter sig ved forhandlingsbordet og finder ud af, hvad der er flertal for. Når fru Jane Heitmann så spørger, om regeringens finanslovsoplæg fuldt ud afspejler, hvad S og SF tidligere har udtrykt ønske om, er svaret nej. Men det ville da i givet fald også have været første gang i historien, at et regeringsparti i en mindretalsregering fik alle sine ønsker opfyldt, og det ville i givet fald også have været første gang i historien, at en regering 1½ måned efter at have sat sig i stolen var kommet i mål med alle sine ambitioner.

Vi har fremlagt et omfattende og ambitiøst regeringsgrundlag, som også beskriver vores høje ambitioner for psykiatrien, og som vi nu har 4 år til at komme i mål med. Det er et arbejde, som skal løftes hen ad vejen, og det er et arbejde, som ikke gøres nemmere af, at vi som bekendt har overtaget en endog meget svær økonomisk situation fra den tidligere regering. Alligevel har vi i det her års finanslovsudspil prioriteret psykiatrien højt, for det er et område, vi som regering prioriterer. Vi lægger op til, at behandlingspsykiatrien tilføres et løft på 830 mio. kr. over de næste 4 år, og for langt størstedelen af midlerne er der tale om permanente bevillinger. Det synes jeg er et klart udtryk for den høje prioritering, vi giver psykiatrien.

Som jeg har pointeret i flere sammenhænge, vil jeg også i anledning af det her spørgsmål slå fast, at vi nu er i regering; regeringens tre partier har hver især før valget afgivet ønsker, og bl.a. på baggrund af dem har vi som regering skabt et fælles ambitiøst regeringsgrundlag. Det er helt sædvanligt i politik. Nu har vi så muligheden for i de kommende år at gennemføre den politik, vi har fremlagt i regeringsgrundlaget, og det glæder vi os rigtig meget til.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:18

Jane Heitmann (V):

Tak. Nu nævner ministeren selv finansloven her, og jeg har jo konstateret, at der er et telegram fra Ritzau tidligere på måneden, hvor ministeren netop oplyser, at psykiatrien skal tilføres 900 mio. kr. via finansloven. På side 26 i regeringens forslag til finanslov har jeg noteret mig, at der står, og nu citerer jeg:

»Opprioritering af psykiatrien. Regeringen vil bl.a. afsætte permanente midler til almen psykiatri og sengepladser i psykiatrien samt midler til udbredelse af psykologhjælp i en prøveperiode (satspulje).«

Hvordan spiller det sammen med og hvordan hænger det sammen med det, som ministeren netop siger nu her med, at det er sat på finansloven?

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg må umiddelbart sige, at jeg ikke mener, at det er mig, der har udtalt det, som spørgeren refererer fra Ritzau, men som jeg husker det, var det den radikale psykiatordfører. Jeg har ikke ritzautelegrammet foran mig, som spørgeren har, så det kan jeg jo ikke så godt forholde mig til.

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:19

Jane Heitmann (V):

Tak. Så vil jeg lige tillade mig at fortsætte i samme spor. Før valget blev der fra SF's side stillet spørgsmål til, hvorfor psykiatrien altid ifølge SF skulle komme i anden række. Socialordføreren, fru Özlem Sara Cekic, har bl.a. udtalt til Kristeligt Dagblad, og nu citerer jeg igen:

»Området er underprioriteret. Helt ærligt tænkt, hvis kræftbehandlingen var afhængig af satspuljer.«

Socialordføreren fra SF fortsætter: Har desuden flere gange lovet, at psykiatrien skulle på finansloven, hvis SF fik magten. På sin personlige facebookside skriver fru Özlem Sara Cekic den 25. august, og jeg citerer igen: Jeg er enig i, at det er uholdbart med driftsudgifter, der er finansieret via satspuljen. Det skal bare over på finansloven. Mit spørgsmål er så: Hvornår vil regeringen leve op til det løfte?

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:20

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen satspuljen er jo en del af finansloven. Jeg er meget enig, når spørgeren siger, at der er et meget stort efterslæb. Vi har en meget vigtig opgave foran os – og en stor opgave – hvis vi skal løfte den ambition, vi har, om at sidestille psykiatrien med somatikken, altså de fysiske sygdomme. Det handler om et økonomisk efterslæb, og det er meget stort og har mange år på bagen. Så handler det jo også om vores tilgang til sundhedsvæsenet, hvor vi har sat gang i et arbejde med at ligestille. Det kommer f.eks. til udtryk, når vi skal lave differentieret behandlingsgaranti, så tager vi ikke kun somatikken med, nej, i det arbejde, Sundhedsstyrelsen sidder og laver, tager man også psykiatrien med. Det er jo et udtryk for en ligestilling og en tilgang i vores sundhedsvæsen.

Vi har arbejdet foran os med at lave en langsigtet national handlingsplan for, hvordan vi får ligestillet psykiatrien og somatikken. Men det er da meget rigtigt, at økonomisk er vi slet ikke i mål endnu i forhold til en ligestilling, men der er altså også mange års efterslæb at rette op på. Derfor er aftalen i år jo udtryk for, at vi har taget et første skridt. Vi er ikke i mål, og det tror jeg heller ikke at der er nogen, der prøver at foregøgle andre, men vi har taget et skridt, og det er rigtig vigtigt, at vi er kommet i gang med det.

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren for et sidste spørgsmål.

Kl. 18:21

Jane Heitmann (V):

Tak. For mig at se, er der utrolig lang vej fra de her ca. 830 mio. kroner på satspuljen til de 2 mia. kr., som SF hvert år havde stillet vælgerne i udsigt at psykiatrien skulle opprioriteres med.

Når det så er sagt, og når ministeren nu selv nævner en sidestilling af psykiatrien og somatikken, vil jeg tillade mig at spørge: 450 personer med psykiatriske diagnoser, skal de have en behandlingsgaranti?

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Altså, arbejdet med at lave en differentieret behandlingsgaranti, så de alvorligst syge kommer til først, er jo det, der er hele grundprincippet, nemlig at sige, at den 1-måneders-regel, vi har haft i dag, har altså lagt nogle begrænsninger, i forhold til at man kan lave de nødvendige lægefaglige prioriteringer, der sikrer, at de mest alvorligt syge kommer til først, og at vi derved også får mest sundhed for pengene i vores systemer. Det er jo det, der har været bevæggrunden for at sætte det arbejde i gang. Det er et lægefagligt arbejde, det er ikke mig – eller fru Jane Heitmann for den sags skyld – der som politiker skal stå her og have en politisk diskussion om, hvad der så er en alvorlig diagnose og hvilke tidsperspektiver, der er i forhold til behandlingsindsatsen. Det ligger nu i Sundhedsstyrelsen, og der vil komme et oplæg fra dem, og så har regeringen jo foran sig at udmønte det i et lovforslag.

Det afgørende for mig her at sige er bare, at når vi laver garantier, så skal vi sørge for ikke kun at tænke i somatikken, men også inddrage psykiatrien i det.

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 28.

Spørgsmål nr. 29 er også til ministeren for sundhed og forebyggelse af Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:23

Spm. nr. S 579

29) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Synes ministeren ikke, at selvmordstruede patienter skal kunne køres direkte på psykiatrisk skadestue, når de bliver afhentet af en ambulance?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Kl. 18:23

Liselott Blixt (DF):

Synes ministeren ikke, at selvmordstruede patienter skal kunne køres direkte på psykiatrisk skadestue, når de bliver afhentet af en ambulance?

Kl. 18:23

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:23

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg mener, at selvmordstruede skal køres derhen, hvor han eller hun får den relevante akutte behandling og støtte. Hvor man kører hen, må være baseret på en konkret sundhedsfaglig vurdering. Siden maj i år har de regionale vagtcentraler været bemandet med sundhedsfagligt personale, som i højere grad kan lægge en sundhedsfaglig vurdering til grund for beslutningen om, hvor borgeren skal køres hen, så vi sikrer, at visitationen sker korrekt.

Sundhedsstyrelsen skriver i sin rapport for 2009 om den akutte indsats i psykiatrien, at personer med alvorlig selvmordsrisiko vil have behov for akut psykiatrisk indlæggelse og personer med mistanke om selvmordsrisiko vil have behov for akut psykiatrisk observation og vurdering. Disse patienter bør i forlængelse af Sundhedsstyrelsens rapport som udgangspunkt modtages på en akut psykiatrisk modtagelse. Jeg forventer, at regionerne i deres tilrettelæggelse af akutindsatsen for psykiatrien følger de faglige anbefalinger fra Sundhedsstyrelsen.

Patienter, som har forsøgt selvmord, vil dog ofte have behov for akut behandling på en somatisk skadestue. Har patienten f.eks. taget piller, er der jo behov for afgiftning, og det sker i den somatiske akutmodtagelse. I sådan nogle tilfælde må det afgørende være, at der efter den akutte somatiske behandling sker en vurdering af personens psykiske tilstand med henblik på at tilrettelægge den opfølgende indsats. Sundhedsstyrelsen har allerede i 2007 udarbejdet et fagligt rådgivningsmateriale til de somatiske akutmodtagelser specifikt i forhold til vurdering og visitation af selvmordstruede. I det faglige rådgivningsmateriale er der en række konkrete anbefalinger til, hvordan de somatiske skadestuer i samarbejde med behandlingspsykiatrien skal sikre, at der følges op på den selvmordstruedes psykiske problemstillinger.

Det afgørende er altså, at uanset hvor den selvmordstruede køres hen til akut behandling, lader man ikke borgeren gå, før der er taget hånd om de behov for udredning og behandlingsmæssig opfølgning, der er, og det er, uanset om indgangen er den somatiske eller den psykiatriske skadestue.

Kl. 18:25

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:25

Liselott Blixt (DF):

Jeg takker for ministerens svar, for det om de selvmordstruede lød rigtig godt, og det vil jeg holde mig til, for det her handler om selvmordstruede og ikke om dem, der har forsøgt selvmord. Det er godt, at man kan stille mundtlige spørgsmål, så man kan få en dialog.

Pointen i det er den problemstilling, som reddere kommer ud i, når de kommer med en ambulance og kommer ud til et menneske, som har lyst til at begå selvmord, dvs. er selvmordstruet, og som ikke selv kan komme hen på en psykiatrisk skadestue. Redderne skal køre patienten hen på en somatisk skadestue, har jeg fået at vide af de reddere, jeg har talt med, så jeg mener, der er et problem, og det er derfor, jeg har rejst spørgsmålet.

Hvis det er rigtigt, som ministeren siger, at de kan køre derhen, hvor behandlingen er, vil jeg godt høre, om det er noget, som redderne ved allerede i dag. For det ser ud til, at der er et problem, eftersom redderne siger, at de ikke kan køre hen på en psykiatrisk skadestue.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:26

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

De konkrete oplysninger, som fru Liselott Blixt har fået af nogle reddere, har jeg så ikke kendskab til, men det lyder jo ikke rigtigt. Det lyder i hvert fald ikke til at være i forlængelse af Sundhedsstyrelsens anbefalinger om den rigtige tilrettelæggelse, hverken i forhold til akutindsatsen eller de faglige retningslinjer, der er kommet. Så det synes jeg da selvfølgelig er bekymrende udtalelser.

Det skulle gerne være sådan, at regionerne løfter den her opgave i forlængelse af Sundhedsstyrelsens anbefalinger og retningslinjer.

Regionerne har jo omlagt deres vagtcentraler, så de nu er bemandet med sundhedsfagligt personale, og det skulle gerne sikre den nødvendige kvalitet og i øvrigt sikre, at visitationen også foregår ud fra den sundhedsfaglige vurdering. Det, der er afsættet i den her diskussion er jo, at man som borger skal derhen, hvor man får den behandling, man har behov for, altså den relevante akutte behandling og støtte, og det må jo i hvert enkelt tilfælde basere sig på en konkret sundhedsfaglig vurdering, og det skal jo ske inden for det system, vi har i dag. Derfor er det selvfølgelig bekymrende, at der er nogle, der over for fru Liselott Blixt har givet udtryk for, at det ikke er sådan.

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, værsgo til spørgeren.

Kl. 18:27

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil være rigtig glad, hvis det forholder sig sådan, og så synes jeg, at vi bør se på, om der er nogle misforståelser ude blandt ambulance-redderne, eller om det er regionen, der har misforstået, hvordan man gør. De situationer, jeg har fået oplyst, er, at man er kommet ud som redder hos en selvmordstruet, hvor man så har kørt personen på en somatisk skadestue, for det skulle man gøre. Man kan komme til en psykiatrisk skadestue, men kun hvis man selv tager derhen. Man kan ikke blive kørt derhen af en ambulance. Når de så kommer til den somatiske skadestue, finder man ud af, at der ikke er nogen somatisk sygdom, og så lader man vedkommende gå hjem igen. Der er altså nogle af de her reddere, der så et par timer efter kommer ud og skal samle en op, som har begået selvmord. Det er dybt tragisk for den, der begår selvmordet, men det er også dybt tragisk for de reddere, som føler, at de kunne have gjort det bedre, hvis de var kørt hen på en psykiatrisk skadestue. Men jeg kan forstå, at ministeren også mener som jeg, nemlig at man bør køre til en psykiatrisk skadestue. Så er det noget, ministeren vil følge op på?

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det helt afgørende her er jo, at det er en sundhedsfaglig vurdering i det enkelte tilfælde, der tilskrives, hvor folk skal hen, og at folk kommer derhen, hvor de kan få den akutte hjælp, de har brug for. Der kan være nogle steder, hvor der ikke er en psykiatrisk akutmodtagelse i nærheden, og der må udgangspunktet jo være, at den modtagende læge på den somatiske skadestue så er den, der har ansvaret for at sørge for, at der bliver sat det rigtige i værk i forhold til en akut psykiatrisk vurdering, i forhold til opfølgning, i forhold til overførsel til en psykiatrisk afdeling. Men det helt afgørende er jo, at der iværksættes den akutte indsats for den selvmordstruede, ligegyldigt hvor man modtages.

Jeg vil da sige, at hvis spørgeren har nogle konkrete oplysninger om retningslinjer, der strider mod Sundhedsstyrelsens retningslinjer, må spørgeren meget gerne oversende dem. Så vil jeg selvfølgelig kigge på det. Men i udgangspunktet har jeg en klar forventning om, at regionerne selvfølgelig tilrettelægger deres sundhedsindsats også i forlængelse af de retningslinjer og de anbefalinger, der kommer fra Sundhedsstyrelsen.

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Det var afslutningen på spørgsmål nr. 29.

Så går vi til spørgsmål nr. 30. Det er også til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er af hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:30

Spm. nr. S 704

30) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Bent Bøgsted (DF):

Finder ministeren, at det er tilfredsstillende, at der hersker uklarhed om, hvem der har ansvaret for, at beboere på en villavej har en sikker strømforbindelse, og at der ikke er overharmonisk jordstrøm, der medfører, at folk ikke kan bo i deres hus, da for meget jordstrøm påvirker helbredet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Bent Bøgsted, værsgo.

Kl. 18:30

Bent Bøgsted (DF):

Tak, og det, jeg spørger om, er:

Hvad skal folk gøre, hvis energiselskabet, der har ansvaret for strømforsyningen, ikke er lydhør og afviser klager over sundhedsskadelig overharmonisk jordstrøm, samt hvis kommunen, der ligeledes har ansvar, ikke vil udbedre forholdene?

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Jeg tror, at det var spørgsmål nr. 31, spørgeren læste op.

Kl. 18:30

Bent Bøgsted (DF):

Undskyld, det er rigtigt. Jeg var gået et skridt for langt frem. Undskyld, det er min fejl, det gik lidt for stærkt. Jeg tager spørgsmål nr. 30:

Finder ministeren, at det er tilfredsstillende, at der hersker uklarhed om, hvem der har ansvaret for, at beboere på en villavej har en sikker strømforbindelse, og at der ikke er overharmonisk jordstrøm, der medfører, at folk ikke kan bo i deres hus, da for meget jordstrøm påvirker helbredet?

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for spørgsmålet.

Jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om at undersøge, hvad der ligger i begrebet overharmonisk jordstrøm. Sundhedsstyrelsen har indhentet oplysninger fra Sikkerhedsstyrelsen, fra It- og Telestyrelsen og fra Magnetfeltsudvalget. Jeg har forstået på Sundhedsstyrelsen, at jordstrøm kan forekomme under forskellige forhold i en bebyggelses elnet, men at det i så fald er utilsigtet og kan måles fra elseskabet side. Dansk Energi har oplyst, at klager over elseskabet kan foretages til Energitilsynet, hvis afgørelse kan påklages til Energiklagenævnet.

Jeg antager, at spørgsmålet er stillet på grund af en lokal sag, som er gået i hårdknude. Jeg kan ikke tage stilling til, om der i sådan en sag er uklarhed om ansvarsfordelingen, da elforsyning ikke er mit ressortområde.

For så vidt angår sundhedsmæssige forhold i sagen, vil jeg foreslå, at de berørte husejere opfordrer kommunen eller de øvrige klageinstanser til at indhente råd og vejledning hos embedslægen om den foreliggende viden om og vurdering af eventuelle sundhedsrisici.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren, værsgo til spørgeren

Kl. 18:32 monisk jordtrøm, der går i deres elanlæg i husene og påvirker dem, så de ikke kan sove i deres huse. Det er et kæmpeproblem, og det er, som om der ikke er nogen, der vil tage ansvaret for det her. Kl. 18:36

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg er fuldstændig klar over, at der er noget, der ikke er ministerens ressortområde. Det er netop det, der er det store problem med sådan en sag. Det er uhyggelig svært at finde ud af, hvilken minister det hører under, og det kan sagtens være, at det måske er tre eller fire ministre, der egentlig skal være sammen om problemet. Derfor er jeg også glad for, at jeg kunne aflevere sagen til sundhedsministeren til en videre belysning.

Men det, der er det store problem, er jo netop, at for overharmatisk jordstrøm er der en grænse ved 50 Hz, og hvis det overstiger det og det løber ukontrolleret, kan det gå i installationerne i husene og påvirke folks helbred. Det kan være psykiske problemer, det kan være blodtryksproblemer, det kan være hjerteproblemer, det vil være krampe i benene, stor træthed, spontan diarré. Der er utrolig mange ting, men lige nøjagtig det, ministeren kom ind på, nemlig at de skulle indhente et svar fra embedslægen, er netop deres problem, da embedslægen ikke vil give et svar på det her. Det er også sådan, at kommunen har fået den opfattelse, at embedslægen mener, at det skyldes psykiske årsager, og det kan jo ikke passe, at en hel vej har psykiske problemer.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg tror ikke, jeg kommer det så meget nærmere, fordi jeg hverken har haft lejlighed til eller mulighed for at kigge på den konkrete sag, og jeg vil så sige, at selv når jeg får lejlighed til at kigge på den konkrete sag, er det meget muligt, at det ikke er mig, der kan sige noget om det. For det spor, der handler om de sundhedsmæssige forhold, ja, det vil jeg kunne sige noget om, når jeg får lejlighed til at kigge på sagen, men det, der vedrører det forvaltningsmæssige, hvis det her handler om en klage over et elselskab, der ikke retter op på nogle problematiske installationer, der skaber det her, ligger simpelt hen uden for mit ressort. Men nu kigger jeg på sagen.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Spørgeren har faktisk et spørgsmål mere.

Kl. 18:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til spørgeren, værsgo til ministeren.

Kl. 18:33

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan godt høre, at det er svært for ministeren at komme nærmere ind på problemerne her, men jeg er glad for, at ministeren alligevel erkender, at når vi snakker om det lægelige, er det ministeren, der har ansvaret vedrørende embedslægen. Og jeg håber, at vi kan komme så langt med den her sag, at ministeren i hvert fald kan påvirke embedslægen til at træffe en beslutning, når ministeren har studeret hele sagen. For som jeg har forstået det, kunne en embedslæges udsagn tvinge dem, der har ansvaret for strømforsyningen, til at iværksætte nogle foranstaltninger, der fjerner de gener, der er. Jeg glæder mig til, at ministeren får læst sagen igennem, og til, at vi måske ad den vej kunne få en afgørelse.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Men det er jo meget rigtigt, som spørgeren siger, at det er svært at give et samlet svar, fordi elforsyningen ikke er mit ressort. Som jeg har kunnet forstå på Sundhedsstyrelsen, som jo så i tilgift også har kontaktet andre organer, så kan det, som spørgeren også beskriver i forhold til de 50 Hz, enten være en kortvarig utilsigtet forekomst eller noget, som elselskabet kan måle, altså, hvis der mere permanent ledes strøm ud i jorden. Er det tilfældet, kan elselskabet måle det, og så må man sige, at spørgsmålet jo har en noget forvaltningsmæssig karakter frem for sundhedsmæssig karakter, i forhold til at der altså er en klageadgang, hvis man er utilfreds med, at elselskabet ikke handler, i første omgang til Energitilsynet og i anden omgang til Energiklagenævnet. Men jeg er glad for at have fået sagen. Det gør det lettere at forholde sig til den anden del af spørgsmålet med embedslægen, altså, når det er noget konkret.

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:35

Bent Bøgsted (DF):

Jamen nu er det jo en sag, som for de her familiers vedkommende har stået på siden 2005, og de har forsøgt sig med forskellige måder. Resultatet er blevet, at de ude ved vejen kunne få opsat et filter, der skulle filtrere den overharmoniske, ukontrollerede strøm, der løber i jorden, fra. Men problemet er bare, at det energiselskab, der står for det, ikke vil sætte det op, fordi selskabet ikke mener, at det er det, der er problemet. Så har de talt med kommunen og har fået sat et filter op, troede de, der kunne tage det her, men det viste sig så, at det kun var en spændingsregulator, der ikke har nogen filtreringseffekt. Det blev så besluttet, at den skulle nedtages. Men de har stadig væk det problem, at de ikke kan være i husene, fordi der er en overhar-

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som i mit første svar på spørgsmålet må jeg henvise til, at jeg ikke kan tage stilling til, om der er uklarhed om ansvarsfordelingen mellem et elselskab og kommunen, hvis det er det, der er tilfældet i den her sag, da jeg ikke har ressortansvaret for elforsyningen og sådan set heller ikke kender til den konkrete sag, men kun har haft spørgrens spørgsmål at tage afsæt i. Men i hvert fald så bare for at gentage det, kan klager over elselskabet, hvis det er det, der er problemet her, indgives til Energitilsynet, og der kan overklages til Energiklagenævnet.

I forhold til mulighederne for at indhente råd og vejledning hos embedslægen, må jeg sige, at jeg jo ikke ved, hvad der er sket eller ikke sket i sagen, og kan sådan set heller ikke sige noget om det, men hvis der fremgår noget om det i det materiale, spørgerne har givet mig, kan jeg jo så forholde mig til det, når jeg har haft lejlighed til at kigge på det.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, tak til spørgeren, og det var spørgsmål nr. 30, der blev afsluttet.

Vi går til spørgsmål nr. 31, som er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Bent Bøgsted.

Kl. 18:39

Spm. nr. S 705

31) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Bent Bøgsted (DF):

Hvad skal folk gøre, hvis energiselskabet, der har ansvar for strøm-forsyningen, ikke er lydhør og afviser klager over sundhedsskadelig overharmonisk jordstrøm, samt hvis kommunen, der ligeledes har ansvar, ikke vil udbedre forholdene?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:39

Bent Bøgsted (DF):

Hvad skal folk gøre, hvis energiselskabet, der har ansvaret for strøm-forsyningen, ikke er lydhør og afviser klager over sundhedsskadelig overharmonisk jordstrøm, samt hvis kommunen, der ligeledes har ansvaret, ikke vil udbedre forholdene?

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og værsgo til ministeren.

Kl. 18:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som sagt kan jeg jo ikke tage stilling til, om der er uklarhed omkring ansvarsfordelingen, men sige, at man har mulighed for at klage over elselskabet til Energitilsynet, og så kan man efterfølgende overklage til Energiklagenævnet. Ud fra hvad jeg har kunnet få at vide af Sundhedsstyrelsen, som også har indhentet oplysninger andre steder i forhold til det her spørgsmål om udefrakommende strøm gennem jorden, overharmoniske strømme, og de tilfælde, hvor de kan forekomme, er det enten noget midlertidigt, som så vil være kortvarigt – og det lyder ikke, som om det er det, der er tilfældet i den her sag – eller det er noget af en mere permanent karakter, som elselskabet så vil kunne måle. Det er jo et spørgsmål om, hvad der er op og ned i den her sag. Det ved jeg simpelt hen ikke, og derfor kan jeg heller ikke svare mere konkret, end jeg har gjort hidtil.

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:40

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har fuld forståelse for, at det er svært for ministeren at svare på. Det er også svært for os andre at sætte os ind i. Det er heller ikke noget, der sådan er af midlertidig karakter. Jeg skal oplyse ministeren om, at de har været ude at måle, at de har konstateret, at der er for meget, de har haft elektrikere ude at måle, og de har konstateret, at der er for store spændinger, der løber rundt i jorden, men de afviser at gøre noget ved det. Jeg har hørt noget om, at det kan give problemer for forsyningsselskabet, hvis det nu er sådan, at de skal til at sætte filtre op, for så kunne det måske danne præcedens, sådan at man alle andre steder også ville have filtre op. Det er lidt af et problem.

Men en af de ting, som jeg er sikker på at ministeren kan tage stilling til, er, at de her beboere på den villavej oplyser mig om, at selv om de har prøvet at få svar fra embedslægen, så kan de ikke få noget svar fra embedslægen. Det synes jeg er sådan lidt mærkeligt, at de, når de har problemer, så ikke kan få en klar udtalelse fra embedslægen. Når det så kommer dertil, så mener embedslægen, at det egentlig skyldes psykiske problemer hos de personer. Det vil så sige,

at hvis vi har en villavej med fem-seks huse, så har de alle sammen i de huse psykiske problemer. Det er jo ikke særlig sandsynligt, at lige det skulle være tilfældet. De her personer har også erklæringer fra deres respektive læger, som har haft dem som patienter hele tiden, på, at de ikke fejler noget, hvad det angår.

Så det er jo et problem. Og jeg håber, at ministeren, når ministeren har læst sagen lidt igennem og har set, hvad der er skrevet, kan se, at der er et alvorligt problem. Det her problem med overharmonisk jordstrøm er jo ikke sådan noget, man til dagligt støder på. Der kan altid være en fejlprocent på nogle strømledninger, men at det skulle være så grelt, at man siger, at der er psykiske problemer hos beboerne på en hel vej, synes usandsynligt.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren og værsgo til ministeren.

Kl. 18:42

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen som tidligere tilkendegivet kigger jeg på den sag, som jeg har fået i hånden af spørgeren, lige før vi gik i gang med den her seance, og før jeg har haft lejlighed til det, kan jeg nok ikke komme det så meget nærmere. Jeg ved jo heller ikke, hvad man har forsøgt i forhold til at klage over sagen. Så vi kigger på sagen.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Har spørgeren et spørgsmål mere?

Kl. 18:42

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan jo godt høre, at det vil blive svært at komme længere med sundhedsministeren. Som jeg sagde til at starte med, havde jeg egentlig også håbet, at jeg, da jeg stillede spørgsmålet, kunne få den minister, der havde ansvaret for strømledningerne, i salen. Men i lovkontoret var det sådan lidt et spørgsmål om, hvem det hørte til. Der var sådan lidt pingpong om, hvem der nu skulle tage diskussionen nede i salen, hvem det var, man kunne sende derned som et let offer i forbindelse med det her spørgsmål. Klima- og energiministeren lagde det fra sig og sagde, at det ikke var hans område. Det var heller ikke erhvervsministerens område, og så var det sundhedsministeren, der stod for skud.

Jeg synes egentlig, det er synd for sundhedsministeren, når hun skal ned at svare på et spørgsmål som det her, når det egentlig omfatter flere ministerier. Men jeg stiller mig tilfreds med, at sundhedsministeren har lovet at kigge på sagen, og så kunne det også være, at sundhedsministeren måske vil sende det videre til nogle andre ministre, der har ansvaret for de dele af den her sag, som det kan dreje sig om. Så jeg ser frem til det svar, jeg får fra sundhedsministeren. Jeg går ud fra, at jeg får et skriftligt svar i sagen her.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:44

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Hr. Bent Bøgsted behøver nu ikke synes, at det er synd for ministeren. Ministeren står altid til rådighed for Folketinget. Det skal der ikke være nogen tvivl om. Men det er selvfølgelig klart, at hvis jeg havde haft sagen på forhånd, kunne vi være kommet længere i den her seance. Nu har vi fået sagen af spørgeren i ministeriet, og vi kigger på den, og så må vi jo tage den derfra.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren har et spørgsmål mere. Værsgo.

Kl. 18:44

sten også sige er en overdrivelse, for det kendskab, jeg har til sagen fra medierne, stammer simpelt hen fra overskrifterne, når jeg er gået forbi en kiosk, eller hvad det nu kunne være. Jeg må endnu en gang sige, at det er et indre anliggende for partierne, hvem de ønsker at ansætte og afskedige. Det, der selvfølgelig er vigtigt, er, at man holder sig inden for lovens bestemmelser. Det har jeg så også hørt at man har gjort i den her konkrete sag, og det kan jeg jo kun glæde mig over.

Kl. 18:44

Bent Bøgsted (DF):

Jeg er glad for det tilsagn fra ministeren. Grunden til, at sagen ikke kom frem her, var, at de familier, der bor der, egentlig havde aller-mest lyst til at løse sagen i mindelighed med elselskabet, så der ikke skulle komme en stor sag ud af det. Men det lader jo ikke til at kunne lade sig gøre, og så er der kun én vej, og det er at gå til ministeren, som jeg er sikker på er handlekraftig nok til at gribe ind og få løst en sådan sag. Det er i hvert fald den opfattelse, jeg har af sundhedsministeren. Så jeg ser frem til at få et skriftligt svar, og jeg håber, at jeg kan få et tilsagn fra ministeren om at få et skriftligt svar i sagen på, hvad der skal ske fremadrettet.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren, og værsgo til ministeren for det sidste svar her.

Kl. 18:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg takker da for de rosende ord. Det er jo dejligt at høre, at der er nogen, der synes, at man er handlekraftig. Det er ikke det værste at blive beskyldt for at være. Nu kigger vi på sagen og prøver at blive klogere på den konkrete sag, som jeg jo ikke har haft adgang til i forbindelse med besvarelsen af de her spørgsmål. Og som sagt: Hvis der er elementer, der helt tydeligt ligger uden for mit ressort, og et element i forhold til embedslægen, som ligger inden for mit ressort, så tager vi den derfra, og så ser vi, hvordan vi bedst får belyst sagen. Og spørgeren skal nok få noget på skrift.

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren og til ministeren.

Vi går videre til spørgsmål nr. 32, som er til ministeren for ligestilling og kirke af Fatma Øktem.

Kl. 18:46

Spm. nr. S 552

32) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Hvilke signaler mener ministeren det sender, når et regeringsparti angiveligt i strid med ligestillingsloven afskediger gravide og kvinder på barsel?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:46

Fatma Øktem (V):

Mit spørgsmål til ministeren lyder: Hvilke signaler mener ministeren det sender, når et regeringsparti angiveligt i strid med ligestillingsloven afskediger gravide og kvinder på barsel?

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:46

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil sige, at den her konkrete sag er et indre anliggende, og jeg kan og vil ikke udtale mig om den konkrete sag, som jeg alene har kendskab til igennem medierne, og det vil jeg næ-

Principielt – og naturligvis, har jeg næsten lyst til at sige – mener jeg ikke, at man skal risikere afskedigelse, bare fordi man er gravid eller er på barselorlov. Men der kan jo naturligvis være tilfælde, hvor en virksomhed må omstrukturere på grund af en anstrengt økonomi, eller hvad det nu kan være. Men det er Ligebehandlingsnævnet eller domstolene, der vurderer de enkelte sager, og ikke mig som minister, og slet ikke når det handler om et internt anliggende i et parti. Så er det fuldstændig ligegyldigt, hvilket parti det egentlig drejer sig om.

For en god ordens skyld vil jeg også lige nævne, at ligebehandlingsloven hører under beskæftigelsesministerens ressortområde og ikke mit. Ligestillingsministerens ressortområde er ligestilling uden for arbejdsmarkedet. Det var også noget, vi drøftede på sidste udvalgs-møde, hvor vi fik en rigtig, rigtig fin redegørelse for, hvor der er gråzoner mellem ressortområderne. Så det her område hører under beskæftigelsesministeren.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:48

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Så kan jeg jo kun takke ministeren ekstra for at komme i aften og besvare spørgsmålet, selv om det ikke er inden for ministerens ressortområde.

Mit andet spørgsmål er så: Hvilket signal synes ministeren at det sender udadtil? Jeg ved godt, at ministeren ikke kan påtage sig ansvaret for, at Socialistisk Folkeparti angiveligt har brudt loven, men jeg vil spørge ministeren, om ministeren tror, at det styrker eller svækker befolkningens generelle tillid til politikerne, når man har et regeringsparti, Socialistisk Folkeparti, der i flere tilfælde har krævet lovstramninger og været meget hårdt i retorikken om firmaer, der har fyret gravide, og som nu pludselig vender på en tallerken og selv udviser den adfærd, som de i årevis har kritiseret andre for. Tak.

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, værsgo til ministeren.

Kl. 18:49

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Som sagt kan jeg ikke kommentere den konkrete sag. Men det, regeringen selvfølgelig er meget optaget af, er, at lovgivningen naturligvis bliver overholdt, uagtet hvem man er. Og igen, det er ikke noget, som hverken regeringen eller jeg skal forholde os til. Er der nogle problemer, har vi nogle instanser, som skal forholde sig til det. Sådan er det også i den her sag. Jeg kan ikke gå ind i en konkret sag om et bestemt parti.

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, værsgo til spørgeren.

Kl. 18:49

Kl. 18:51

Fatma Øktem (V):

Det er fuldstændig korrekt. Jeg giver ministeren ret. Men vi er jo også politikere og skal sådan set også have nogle holdninger til tingene. Derfor spørger jeg igen, for mit spørgsmål handlede egentlig om, hvilke signaler ministeren synes at det sender, når et regeringsparti i strid med loven afskediger gravide og kvinder på barsel. Det er signalet, jeg spørger til.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, værsgo til ministeren.

Kl. 18:50

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Det er jo et meget smart spørgsmål, for spørgeren indleder ganske fint, men jeg skal alligevel forholde mig til sagen i et konkret parti. Regeringen går naturligvis fuldt ind for, at kvinder og mænd ikke risikerer at miste deres job, bare fordi de er blevet gravide eller er gået på barselorlov. Men som jeg også tidligere har svaret, kan jeg ikke gå ind i den her konkrete sag. Der er nogle instanser, som man skal henvende sig til, hvis der er uoverensstemmelser. Det har jeg stor tillid til at man gør.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgerens sidste spørgsmål i denne omgang.

Kl. 18:50

Fatma Øktem (V):

Som ministeren også var inde på, er det sådan set fremgået af dagspressen, at regeringen som følge af regeringens finanslov påtænker at foretage en række afskedigelser i centraladministrationen. Så afslutningsvis vil jeg bare lige høre ministeren, selv om det ikke er inden for ministerens ressort, om ministeren kunne tænke sig at tage kontakt til sine regeringskollegaer og sikre, at de vil overholde ligebehandlingsloven, såfremt der skulle komme nogle afskedigelser.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:51

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg har stor tillid til, at mine kollegaer i regeringen overholder ligebehandlingsloven, så der kan jeg fuldstændig berolige spørgeren.

Kl. 18:51

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Det var afslutningen på spørgsmål 32.

Vi går til det sidste spørgsmål i dag, og det er spørgsmål 33 til ministeren for ligestilling og kirke, og det er også af Fatma Øktem.

Kl. 18:51

Spm. nr. S 553

33) Til ministeren for ligestilling og kirke af:

Fatma Øktem (V):

Er ministeren af den opfattelse, at mænd er i besiddelse af egenskaber, der betyder, at de er bedre egnet til at bestride jobbet som særlig rådgiver for regeringens ministre end kvinder?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Mit spørgsmål lyder: Er ministeren af den opfattelse, at mænd er i besiddelse af egenskaber, der betyder, at de er bedre egnet til at bestride jobbet som særlig rådgiver for regeringens ministre end kvinder?

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:52

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Tak for det. Nej, det mener jeg bestemt ikke. Jeg mener naturligvis ikke, at mænd besidder særlige egenskaber, der gør, at de skulle være bedst egnede som særlige rådgivere. Jeg er generelt af den overbevisning, at hverken mænd eller kvinder er forudbestemt til at varetage specifikke job eller for den sags skyld til at tage forskellige udannelser.

Derfor har vi også fra regeringens side sat ekstra turbo på at gøre noget ved det kønsopdelte arbejdsmarked. Der gør vi rigtig meget, for at f.eks. piger skal vælge anderledes. Vi gør det også, når det gælder drengene. Jeg noterede mig, at den tidligere regering, spørgerens parti, i Nordisk Råd har været ude og tale positivt om omskoling, så man kommer væk fra de traditionelle valg. Det er regeringens holdning.

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:53

Fatma Øktem (V):

Det er jo selvfølgelig beundringsværdigt, og det var også noget, den tidligere regering gik meget op i, ved jeg. Så det er dejligt, at det arbejde fortsætter.

Tak for svaret. Jeg tolker ministerens svar derhen, at mænd ikke besidder kvalifikationer, der bedre gør dem i stand til at være særlige rådgivere end kvinder. Men nu er resultatet jo så midlertidigt en massiv skævhed i fordelingen af antallet af kvinder og mænd, der er blevet ansat som særlige rådgivere. Så hvad er egentlig ministerens forklaring på, at så få kvinder er sluppet igennem nåleøjet som særlige rådgivere for ministre?

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værsgo til ministeren.

Kl. 18:53

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jamen jeg er sikker på, at man er gået igennem de kriterier, der nu måtte være, og jeg har selvfølgelig også stor tillid til, hvilket jeg også sagde tidligere, at mine kollegaer i regeringen vælger de bedste ud fra kvalifikationer. Jeg ved ikke, hvem der eventuelt har været til samtale, eller hvordan ansættelserne er foregået.

Men jeg tror også, det er vigtigt, at man ser det i et lidt højere perspektiv, når man ser på kønssammensætningen, og ikke kun fokuserer på det, som spørgeren efterlyser. Hvis man løfter sig op, kan man se, at der med hensyn til kvinder i ledelse, specielt når det gælder det offentlige, er begyndt at ske noget. Og vi får jo snart en ligestillingsredegørelse, og vi kommer til at forholde os til nogle tal. Jeg kan allerede nu sige, at det da ser rigtig godt ud.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:54

været. Samtidig – og vores syn på det her er ikke sort-hvidt – går vi ud og kigger på, hvilke erfaringer der er andre steder i Europa. Hvilke erfaringer har man gjort? Og lad os nu lade være med at tale om den norske model. Jeg tror, det er den, som spørgeren måske henviser til, når spørgeren taler om medicin og trusler om kvoter. Der er mange andre muligheder.

Kl. 18:54

Fatma Øktem (V):

Det er jo kun glædeligt, at det ser rigtig godt ud, og at det går den rigtige vej.

Tak for svaret. Når jeg stiller spørgsmålet, er det, fordi jeg synes, at der er meget langt fra regeringsgrundlagets højstemte retorik om behov for flere kvinder på ledende poster i det danske samfund til den praksis, som regeringen lægger for dagen. Når regeringens medlemmer selv udpeger personer til betroede poster, synes ministeren så, at regeringen har levet op til den medicin, man ordinerer til resten af samfundet? Man kan konstatere, at der kun er blevet plads til 2 kvindelige særlige rådgivere ud af et hold på 23 særlige rådgivere.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren. Det var afslutningen på det spørgsmål.

Hermed er spørgetiden afsluttet.

Kl. 18:59

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Nu må spørgeren lige definere, hvilken medicin vi taler om. Det kan spørgeren jo gøre efterfølgende. Men igen: Jeg tror, man er nødsaget til at se det i et meget bredere perspektiv, når man ser på ligestilling. Og når man ser det, der er malet med den brede pensel, ser det altså fornuftigt ud. Det tror jeg også at spørgeren vil give mig ret i, når vi skal se på den redegørelse, der kommer.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og spørgeren har et sidste spørgsmål.

Kl. 18:56

Fatma Øktem (V):

Det glæder mig, at det går fremad i samfundet og i virksomhederne rundtomkring. Men det samme gælder åbenbart ikke i regeringen. Jeg er også af den overbevisning, at den enkelte minister udpeger sin særlige rådgiver, og man må jo antage, at hver minister har lagt vægt på ansøgerens kvalifikationer, hvilket ministeren også var inde på. Og ministeren skal slet ikke være i tvivl om, at Venstre har den holdning, at ministre selvfølgelig selv må vælge deres rådgivere baseret på kvalifikationer.

Men mit spørgsmål er selvfølgelig, hvorfor regeringen har et syn på udvælgelsen af sine egne rådgivere, mens man vil anlægge et helt andet syn på resten af samfundet. Regeringen truer jo i sit regeringsgrundlag nærmest med indførelse af kvoter som middel til at få flere kvinder ind på ledende stillinger. Og vil ministeren i dag give en garanti for, at den udvikling, ministeren taler om, også er noget, vi vil se i regeringen?

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren.

Kl. 18:57

Ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen):

Jeg læser ikke regeringsgrundlaget som nogen som helst trussel, langtfra. Det, jeg læser, er, at vi vil have flere kvinder i ledelserne, vi vil have flere kvinder i bestyrelserne. Og det, som vi gør – det er sådan en tostrengt indsats – er, at vi fortsætter f.eks. »Charter for flere kvinder i ledelse« og »Operation Kædereaktion«, som skal ud at påvirke virksomhederne. Det er desværre gået meget, meget trægt. Men vi går ud og prøver at identificere, hvad det er, problemet har

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 17. november 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:59).

Kl. 18:59